PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

Warszawa, 24 kwietnia 2025r.

DWZ.93.11.2023

Decyzja nr DWZ- 4/2025

Po rozpoznaniu wniosku FCA Poland spółki akcyjnej z siedzibą w Bielsku-Białej numer KRS 0000019628 (obecnie FCA Poland spółka z ograniczoną odpowiedzialnością numer KRS 0001044495), o ponowne rozpatrzenie sprawy załatwionej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 20 czerwca 2023 r., nr DZP-28/2023, **w punkcie I.1** stwierdzającą nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie luty, marzec, kwiecień 2020 r. przez FCA Poland S.A. z siedzibą w Bielsku-Białej, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13 b ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, **w punkcie I.2** nakładającą na FCA Poland S.A. z siedzibą w Bielsku- Białej administracyjną karę pieniężną w wysokości **7 464 418,87 złotych** (słownie: siedem milionów czterysta sześćdziesiąt cztery tysiące czterysta osiemnaście złotych i osiemdziesiąt siedem groszy) płatną do budżetu państwa, **w punkcie II.1** obciążającą FCA Poland S.A z siedzibą w Bielsku-Białej kosztami postępowania w wysokości **1 128,40 złotych** (słownie: tysiąc sto dwadzieścia osiem złotych i czterdzieści groszy) oraz **w punkcie II.2** zobowiązującą FCA Poland S.A. z siedzibą w Bielsku-Białej do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne:

I. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art 127 § 3 i w zw. z art. 5 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz.U. z 2024 r., poz. 572)[1] w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1790)[2] oraz art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1649)[3] i art. 13v ust. 1, ust. 2 i ust. 9 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w zw. z art. 3 ust. 6, ust. 7 i ust. 8 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2414)[4],

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. uchyla zaskarżoną decyzję Nr DZP-28/2023 z dnia 20 czerwca 2023 r., w części oznaczonej punktem I.2.;
2. nakłada na FCA Poland sp. z o.o. z siedzibą w Bielsku- Białej administracyjną karę pieniężną w wysokości **5 615 792,22 zł** (słownie: pięć milionów sześćset piętnaście tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt dwa złote i dwadzieścia dwa grosze) płatną do budżetu państwa na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 30 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się ostateczna;
3. w pozostałej części zaskarżoną decyzję Nr DZP-28/2023 z dnia 20 czerwca 2023 r. utrzymuje w mocy.

II. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3, w zw. z art. 5 § 2 pkt 4 i w zw. z art. 264 § 2 w zw. z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1790) oraz art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji

[1] Dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego" lub „k.p.a.".
[2] Dalej jako: „Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych", „Ustawa zatorowa" lub „Ustawa".
[3] Dalej jako: „Ustawa zmieniająca".
[4] Dalej jako: „Ustawa z dnia 4 listopada 2022 r.".

i konsumentów (Dz. U. z 2024 r., poz. 1616)[5] w zw. z art. 13h ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i § 2 oraz art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

utrzymuje w mocy zaskarżone postanowienie w sprawie kosztów postępowania, zamieszczone w zaskarżonej decyzji Nr DZP-28/2023 z dnia 20 czerwca 2023 r. w punkcie II.1 oraz II.2.

III. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i § 2 oraz art. 264 § 1 k.p.a. w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. ustala wysokość kosztów postępowania odwoławczego na kwotę **123,60** złotych (słownie: sto dwadzieścia trzy złote sześćdziesiąt groszy),

2. nakłada na FCA Poland Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bielsku- Białej obowiązek zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania odwoławczego w wysokości **123,60 złotych** (słownie: sto dwadzieścia trzy złote sześćdziesiąt groszy) w terminie 30 dni od dnia, w którym niniejsze postanowienie w sprawie kosztów postępowania odwoławczego stanie się ostateczne, na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

[5] Dalej jako: „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów".

UZASADNIENIE

I. Postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przeprowadzone przez Prezesa Urzędu w pierwszej instancji

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu" lub „Prezes UOKiK") działając na podstawie art. 13c ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez FCA Poland S.A. z siedzibą w Bielsku-Białej (obecnie FCA Poland spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bielsku-Białej, dalej także: „Spółka" lub „Strona" lub „Strona postępowania").

W oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w zw. z art. 13b Ustawy Prezes Urzędu postanowieniem z dnia 17 czerwca 2020 r., doręczonym Stronie w dniu 19 czerwca 2020 r., wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, obejmujące **okres luty, marzec, kwiecień 2020 r.,** tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 1-7, tom I).

Po przeprowadzeniu szeregu czynności opisanych szczegółowo na stronach od 4 do 44 decyzji z dnia 20 czerwca 2023 r. nr DZP-28/2023, pismem z dnia 3 marca 2023 r. *Zawiadomienie wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu*, Prezes Urzędu poinformował Stronę, iż zakończył zbieranie materiału dowodowego w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę i na tej podstawie dokonał ustaleń faktycznych i prawnych opisując je w przedmiotowym piśmie. Ponadto, Prezes Urzędu wskazał, że Strona ma prawo zapoznać się z zebranym w sprawie materiałem dowodowym i wypowiedzieć się w terminie 14 dni od dnia doręczenia przedmiotowego pisma (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 4931 - 4986, tom XXIV).

Pismem z dnia 13 marca 2023 r. (doręczone do tut. Urzędu osobiście w dniu 14 marca 2023 r.) pełnomocnik Strony postępowania [informacja prawnie chroniona] złożył wniosek o doręczenie tabel stanowiących załączniki do Zawiadomienia wraz z uzasadnieniem

postawionego zarzutu Prezesa Urzędu z dnia 3 marca 2023 r. w formie arkusza kalkulacyjnego wraz z zachowaniem 14-to dniowego terminu na udzielenie odpowiedzi (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 -4987-4990, tom XXIV).

Pismem z dnia 20 marca 2023 r. (doręczone do tut. Urzędu osobiście w dniu 20 marca 2023 r.) Strona przedstawiła swoje stanowisko w zakresie przesłanki odstąpieniowej zgodnie z art. 13v ust. 7 oraz 8 ustawy, zakwestionowała ustalenia Prezesa Urzędu w zakresie statusów kontrahentów jako przedsiębiorcy oraz wskazała, iż „*uwzględnienie świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w stosunku do podmiotów z grupy kapitałowej, (…), są sprzeczne z Konstytucją Rzeczpospolitej Polskiej, w szczególności z jej art. 20 i art. 31 ust. 3*" (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 4991- 5000, tom XXIV).

Prezes Urzędu w dniu 21 marca 2023 r. w odpowiedzi na pismo Strony z dnia 13 marca 2023 r. przekazał tabele będące załącznikami do Zawiadomienia wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu z dnia 3 marca 2023 r. oraz wyznaczył nowy termin na udzielenie odpowiedzi, tj. 14 dni liczone od dnia doręczenia ww. pisma (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 5001, tom XXIV).

Następnie pismem z dnia 6 kwietnia 2023 r. (doręczone do tut. Urzędu w dniu 13 kwietnia 2023 r.) Strona postępowania uzupełniła swoje stanowisko wnosząc o odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie ar. 13v ust. 7 ustawy, w związku z wystąpieniem tzw. siły wyższej, jaką wywołała pandemia Covid-19. Ewentualnie w razie nieuwzględniania przez Prezesa Urzędu powyższego, Strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy – w całości, ew. w zakresie w jakim kara dotyczy świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych z podmiotami z grupy kapitałowej (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5057-5062, tom XXIV).

Następnie, na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy, **Prezes Urzędu w dniu 20 czerwca 2023 r. wydał Decyzję nr DZP-28/2023** dalej również: „Decyzja" lub „Decyzja I"; (karta akt postępowania DZP 93.35.2020– 5244- 6107 verte, tom XXV - XXVIII), w której w punkcie:

I.1 **stwierdził nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie luty, marzec, kwiecień 2020 r. przez FCA Poland Spółka Akcyjna z siedzibą w Bielsku-Białej,** to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa

w art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,

I.2 **nałożył na FCA Poland Spółka Akcyjna z siedzibą w Bielsku-Białej administracyjną karę pieniężną w wysokości 7 464 418,87 zł** płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 77 ust. 1 w zw. z art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy, Prezes Urzędu:

II.1 obciążył Stronę kosztami postępowania w wysokości 1 128,40 zł,

II.2 zobowiązał Stronę postępowania do zwrotu na swoją rzecz kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stało się ostateczne.

W uzasadnieniu Decyzji z dnia 20 czerwca 2023 r. na stronach od 1 do 141 (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5244 do 5314, tom XXV) Prezes Urzędu opisał szczegółowo przebieg czynności i wymianę korespondencji pomiędzy Prezesem Urzędu a Stroną postępowania. Opis tych czynności odzwierciedla sposób w jaki Prezes Urzędu prowadził postępowanie jako organ pierwszej instancji, jakie dowody pozyskał i w jakiej postaci, nadto do dokonania jakich czynności i złożenia jakich wyjaśnień wzywał Spółkę. Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu stwierdza, iż opis ten jest wiarygodny, ponieważ znajduje odzwierciedlenie w dokumentach i materiale dowodowym zgromadzonym w aktach postępowania. Ponadto, w uzasadnieniu Decyzji Prezes Urzędu szczegółowo wyjaśnił przesłanki zastosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustalił, że Spółka jako Strona postępowania mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy i tym samym może być adresatem decyzji stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Po dokonanej analizie materiału dowodowego, tj. zgromadzonych dokumentów oraz informacji i wyjaśnień przekazanych przez Stronę postępowania oraz jej kontrahentów, Prezes Urzędu działając jako organ pierwszej instancji, wyłączył z prowadzonego postępowania świadczenia pieniężne nieobjęte zakresem przedmiotowym i podmiotowym Ustawy oraz wykraczające poza zakres czasowy objęty postępowaniem z uwagi na termin ich wymagalności. W ten sposób jako świadczenia, które zostały wyłączone spod rozstrzygania lub nie zostały uwzględnione do sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych

po terminie przez Stronę postępowania Prezes Urzędu wymienił w Decyzji następujące świadczenia pieniężne:

a) świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, w których kontrahentami Strony - drugą stroną transakcji nie są przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej – stosownie do treści art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 5268 verte, strona 50 Decyzji, tom XXV);
b) świadczenia o charakterze pieniężnym niewynikające z transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy lub niebędące wynagrodzeniem za dostawę towarów lub wykonanie usługi w transakcji handlowej w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy (m.in. opłaty na rzecz podmiotów publicznych nie wynikające z czynności cywilnoprawnych, obejmujące [informacja prawnie chroniona],(karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5637 – 5637 verte, tom XXVII, załącznik nr 14 do Decyzji, Tabela N);
c) świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych udokumentowanych fakturami VAT, dla których kontrahenci Strony postępowania wystawili faktury korygujące w całości wysokość świadczenia pieniężnego wynikającej z faktury pierwotnej (tzn. „do zera"), jak również świadczenia pieniężne które zostały wystornowane. Zgodnie z art. 25 ustawy o rachunkowości, błędy w zapisach ksiąg rachunkowych poprawia się albo przez skreślenie dotychczasowej treści i wpisanie nowej (ust.1), albo przez wprowadzenie do ksiąg rachunkowych dowodu zawierającego korekty błędnych zapisów (ust.2)[6]. W konsekwencji, Prezes Urzędu uznał, że w sytuacji sprostowania błędu księgowego do całości kwoty występującej w pierwotnym dowodzie księgowym, należy uznać, że wskazana dokumentacja nie odzwierciedla faktycznych zdarzeń gospodarczych (tj. nie doszła do skutku transakcja handlowa - nie dostarczono towarów lub nie wykonano usług stanowiących podstawę do wystawienia faktury VAT i podstawę do żądania spełnienia świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania) (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5636, tom XXVII, załącznik nr 13 do Decyzji, Tabela M);
d) świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, co do których – w ujęciu generalnym - przywołana ustawa ma zastosowanie, lecz które pomimo tego, że

[6] Art. 25 ust. 1 i 2 Ustawy o rachunkowości.

zostały przekazane do postępowania przez Stronę, nie kwalifikowały się do objęcia ich ramami wyznaczonymi przez okres objęty niniejszym postępowaniem, tj. luty, marzec, kwiecień 2020 r. W tym zakresie Prezes UOKiK wyłączył od rozstrzygania świadczenia pieniężne, które nie były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a w tym:

- świadczenia pieniężne spełnione w całości przed okresem objętym postępowaniem tj. przed 1 lutego 2020 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5884, tom XXVII, załącznik nr 16 do Decyzji, Tabela P);

- świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. po 30 kwietnia 2020 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5638 – 5883 verte, tom XXVII, załącznik nr 15 do Decyzji, Tabela O);

e) świadczenia pieniężne, co do których nie budziła wątpliwości ich zapłata przed upływem terminu zapłaty. Prezes Urzędu uznał za spełnione w terminie również świadczenia pieniężne bez odroczonego terminu zapłaty, których zapłata nastąpiła gotówką lub kartą płatniczą (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5885 -6107 verte, tom XXVIII, załącznik nr 17 do Decyzji, Tabela R);

Następnie, w uzasadnieniu Decyzji Prezes Urzędu wskazał, których świadczeń pieniężnych, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych, ustalił ich wysokość, liczbę dni opóźnienia oraz wyliczył dla każdego niepełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia jednostkową karę pieniężną (dalej również: „JKP"), według wzoru określonego w art. 13 v ust. 2 Ustawy. Wysokość świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę w okresie postępowania lub spełnionych po terminie umówionym przez strony transakcji handlowych, które były wyrażone w walutach obcych, Prezes Urzędu ustalił dokonując przeliczenia na złote na podstawie kursu walut określonego w przepisie art. 10 ust. 1a Ustawy. W wyniku powyższego Prezes Urzędu ustalił, że w okresie objętym postępowaniem Strona nie spełniła lub spełniła po terminie wymagalne świadczenia pieniężne, które zostały opisane w uzasadnieniu Decyzji oraz wyszczególnione w tabelach A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L stanowiących załączniki do Decyzji, przy czym były to następujące kategorie świadczeń pieniężnych:

1) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 5315-5462 verte, tom XXV-XXVI, załącznik nr 1, Tabela A);
2) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 5463-5548 verte, tom XXVI, załącznik nr 2, Tabela B);
3) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 5549, tom XXVI, załącznik nr 3, Tabela C);
4) niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5550 – 5594 verte, tom XXVI, załącznik nr 4, Tabela D);
5) niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5595 – 5603 verte, tom XXVI, załącznik nr 5, Tabela E);
6) spełnione po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy - w związku ze stosowaniem przez Stronę postępowania postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5604, tom XXVI, załącznik nr 6, Tabela F);
7) spełnione po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy - w związku ze stosowaniem przez Stronę postępowania postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5604 A - 5604 A verte, tom XXVI, załącznik nr 7, Tabela G);
8) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, [informacja prawnie chroniona], których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5605 - 5628, tom XXVI, załącznik nr 8, Tabela H);

9) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, w formie [informacja prawnie chroniona] których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 5629-5630 verte, tom XXVI, załącznik nr 9, Tabela I);

10) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem w formie potrącenia, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowej ustaliły w [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5631- 5631 verte, tom XXVII, załącznik nr 10, Tabela J);

11) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, dla których Strona przedłożyła szczegółowe wyjaśnienia w których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5632-5634, tom XXVII, załącznik nr 11, Tabela K);

12) po części spełnione w terminie, a po części spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowej ustaliły w [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5635 – 5635 verte, tom XXVII, załącznik nr 12, Tabela L);

Prezes Urzędu ustalił, że suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie luty, marzec, kwiecień 2020 r. wyniosła 899 718 619,24 zł (słownie: osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć milionów siedemset osiemnaście tysięcy sześćset dziewiętnaście złotych, dwadzieścia cztery grosze) [7], **a zatem przekroczyła próg ustawowy 5 000 000 zł** (słownie: pięć milionów złotych), o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych.

Następnie, mając na uwadze art. 13v ust. 6 Ustawy Prezes Urzędu ustalił wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem.

Ustalona w zaskarżonej Decyzji suma wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem wyniosła [informacja prawnie chroniona] złotych. Na tej podstawie stwierdzono, iż suma

[7] Prezes Urzędu wyjaśnia, że na str. 96 Decyzji I jako suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie luty, marzec, kwiecień 2020 r. omyłkowo została wskazana nieprawidłowa kwota 899 718 659,24 PLN.

świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie była niższa od sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie luty, marzec, kwiecień 2020 r.

W rezultacie, brak było podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w oparciu o treść art. 13v ust. 6 Ustawy (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 5293, tom XXV).

Ponadto, rozpatrując sprawę w pierwszej instancji Prezes Urzędu uznał, że nie zaistniała przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy. Zdaniem Prezesa Urzędu - wbrew twierdzeniom Strony postępowania - do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w niniejszej sprawie nie doszło na skutek działania siły wyższej, tj. pandemii COVID-19 (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5289 verte - 5290, 5293 verte – 5303 verte, tom XXV).

Po rozważeniu podniesionych przez Stronę argumentów, Prezes Urzędu nie znalazł również podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie wystąpił uzasadniony przypadek stanowiący przesłankę odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 5286 -5289 verte, 5303 verte – 5312, tom XXV).

W związku z powyższym, w oparciu o przepisy Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy, Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary pieniężne za każde niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne (Tabele A – L). Suma tych kar wyniosła **7 464 418,87 zł (słownie: siedem milionów czterysta sześćdziesiąt cztery tysiące czterysta osiemnaście złotych i osiemdziesiąt siedem groszy**) i w takiej właśnie wysokości Prezes Urzędu nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną.

II. Wniosek Strony z dnia 3 lipca 2023 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy

Strona postępowania w ustawowym terminie, tj. w dniu 3 lipca 2023 r., wystąpiła do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej Decyzją Prezesa UOKiK z dnia 20 czerwca 2023 r., nr DZP-28/2023 (karta akt postępowania DWZ.93.11.2023 – 1-14, tom I).

W treści wniosku Strona zarzuciła Prezesowi Urzędu:

1. Naruszenie przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 k.p.a. w zw. z art. 80 k.p.a. poprzez niepodjęcie przez organ wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego i wszechstronnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz niezebranie i nierozpatrzenie w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego oraz przekroczenie swobodnej oceny dowodów, co doprowadziło do:

(a) błędnego ustalenia, że sytuacja realnego i istniejącego zdarzenia, jakim było wystąpienie pandemii COVID-19, nie stanowi siły wyższej oraz nie istnieje adekwatny, bezpośredni związek przyczynowo-skutkowy między nadmiernym opóźnianiem się Spółki w spełnianiu świadczeń pieniężnych a pandemią koronawirusa i skutkami stanu pandemii, a w konsekwencji wadliwego niezastosowania art. 13v ust. 7 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom; oraz

(b) błędnego ustalenia, że w sprawie nie zachodzą okoliczności pozwalające na przyjęcie, że do nadmiernego opóźniania w spełnianiu świadczeń pieniężnych doszło w warunkach uzasadnionego przypadku, o którym mowa w art. 13v ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, a w konsekwencji wadliwego niezastosowania tego przepisu.

2. Naruszenie przepisów postępowania tj. art. 7 w zw. z art. 107 k.p.a. poprzez zaniechanie dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz toku rozumowania będącego podstawą rozstrzygnięcia w przedmiocie braku uznania, że do nadmiernego opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych doszło wskutek działania siły wyższej na podstawie art. 13v ust. 7 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, co uniemożliwiło realizację zasady ogólnej przekonywania (art. 11 k.p.a.), sprawdzenie prawidłowości ustaleń faktycznych oraz skontrolowanie poprawności rozstrzygnięcia organu.

3. Naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 w zw. z art. 107 k.p.a. poprzez zaniechanie dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz toku rozumowania będącego podstawą rozstrzygnięcia w przedmiocie braku uznania, że w sprawie wystąpił uzasadniony przypadek warunkujący odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, co uniemożliwiło realizację zasady ogólnej przekonywania (11 k.p.a.), sprawdzenie prawidłowości ustaleń faktycznych oraz skontrolowanie poprawności rozstrzygnięcia organu.

4. Naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 107 § 3 k.p.a. w zw. z art. 11 k.p.a. przez sporządzenie decyzji w taki sposób, że załączniki nr 1-17 zostały doręczone stronie w formie wydrukowanych tabel, bez udostępnienia ich w formie edytowalnego arkusza

kalkulacyjnego (plik excel) umożliwiającego przetwarzanie, filtrowanie i wyszukiwanie danych w tabelach i powiązanie ich z danymi w posiadaniu strony, co uniemożliwiło realizację zasady ogólnej przekonywania (art. 11 k.p.a.), sprawdzenie prawidłowości ustaleń faktycznych w zakresie ustalenia zakwestionowanych przez organ świadczeń pieniężnych w zakresie ustalenia zakwestionowanych przez organ świadczeń pieniężnych oraz skontrolowanie poprawności rozstrzygnięcia organu.

5. Naruszenie prawa materialnego, tj. art. 13v ust. 7 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w zw. z art. 8 k.p.a. poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na nadmiernym zawężeniu zakresu zastosowania przepisu, co doprowadziło do wyłączenia rzeczywistej możliwości skorzystania z ochrony prawnej ustanowionej przez ustawodawcę w art. 13v ust. 7 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom.

6. Naruszenie prawa materialnego, tj. art. 13v ust. 7 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy stan faktyczny sprawy wymagał zastosowania przepisu i odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

7. Naruszenie prawa materialnego, tj. art. 13v ust. 7 i ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom przez ich błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że przepisy te nie stanowią podstawy do częściowego odstąpienia do wymierzenia kary.

A w zakresie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania:

1. Naruszenie przepisów postępowania tj. art. 107 § 1 pkt. 6 i § 3 k.p.a. w zw. z 126 k.p.a. i art. 11 k.p.a. w zw. z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w zw. z art. 77 i 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów („uokk") przez wadliwe uzasadnienie rozstrzygnięcia o kosztach, polegające na niedostatecznym wyjaśnieniu podstawy ustalenia kwoty kosztów postępowania w wysokości 1.128,40 zł, w sytuacji gdy organ ustalił koszty doręczenia pism w toku postępowania na kwotę 673,70 zł i nie poczynił dalszych ustaleń w tym zakresie, co uniemożliwiało realizację zasady ogólnej przekonywania (art. 11 KPA), sprawdzenie prawidłowości ustaleń faktycznych oraz skontrolowanie poprawności rozstrzygnięcia organu.

2. *Naruszenie przepisów postępowania tj. art. 77 i 80 uokk w zw. z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom przez jego błędne zastosowanie i ustalenie*

kwoty kosztów postępowania w wysokości 1.128,40 zł, w sytuacji gdy organ ustalił koszty doręczenia pism w toku postępowania na kwotę 673,70 zł.

W związku z powyższymi zarzutami, Strona postępowania wniosła o:

1. *uchylenie zaskarżonej decyzji i jej zmianę przez odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, wobec faktu, że do nadmiernego opóźnienia się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych doszło w całości na skutek działania siły wyższej,*

ewentualnie

2. o uchylenie decyzji i jej zmianę przez odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, wobec faktu, że w sprawie zachodzi „uzasadniony przypadek", o którym mowa w art. 13v ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom

ewentualnie

3. *o uchylenie decyzji i jej zmianę przez obniżenie wysokości administracyjnej kary pieniężnej wobec faktu, że do nadmiernego opóźnienia się ze spełnieniem części świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej,*

ewentualnie

4. o uchylenie decyzji i jej zmianę przez obniżenie wysokości administracyjnej kary pieniężnej wobec faktu, że do nadmiernego opóźnienia się ze spełnieniem części świadczeń pieniężnych doszło na wobec faktu, że w sprawie zachodzi „uzasadniony przypadek".

ewentualnie

o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Ponadto, Strona wniosła o uchylenie i zmianę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

W uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona zwróciła także uwagę, że „istnieje rozbieżność między liczbą stron poszczególnych załączników wskazaną w tabeli na stronach 140-141 Decyzji, faktyczną liczbą stron tych załączników przekazanych Spółce. Tabela O według wykazu ma mieć 610 stron, tymczasem według ustaleń Skarżącej ma 492 strony. Tabela R według wykazu ma mieć 467 stron, według ustaleń Spółki ma 444 Strony."

BIORĄC POD UWAGĘ POWYŻSZE,
PREZES URZĘDU ROZPATRUJĄC PONOWNIE SPRAWĘ,
ZWAŻYŁ I USTALIŁ CO NASTĘPUJE

III. Podstawa prawna ponownego rozpatrzenia sprawy przez Prezesa Urzędu

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że mając na względzie art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. *do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji mają zastosowanie przepisy dotychczasowe*.

W związku z powyższym Prezes Urzędu, rozpoznając sprawę ponownie stosuje przepisy Ustawy zatorowej w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją dokonaną ustawą z dnia 4 listopada 2022 r.

Zgodnie z art. 13v ust. 9 Ustawy podmiotowi, na który została nałożona kara, służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu. Z kolei na podstawie z art. 13q Ustawy w sprawach nieuregulowanych w Ustawie do postępowania stosuje się przepisy k.p.a., z wyłączeniem przepisu art. 31 k.p.a.

Zgodnie z art. 127 § 1 k.p.a. od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji. Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu pierwszej instancji na organ drugiej instancji - właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy (art. 127 § 2 k.p.a.). W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 k.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie. W związku z powyższym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy strona postępowania składa do Prezesa UOKiK. Ponadto, do postępowania wszczętego

wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy należy odpowiednio stosować przepisy k.p.a. dotyczące odwołań od decyzji. Postępowanie kończy się więc jednym z rozstrzygnięć - sposobów załatwienia sprawy - przewidzianych w art. 138 § 1 k.p.a.

Rozpatrując sprawę w drugiej instancji organ jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu (tu: wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy), lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Istotą bowiem postępowania odwoławczego (tu: postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy) jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji, nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu. Granice postępowania dowodowego wyznaczają zaś zasady ogólne postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 k.p.a.) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 k.p.a.), dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Organ jest zobowiązany do ponownego rozważenia wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji, a w razie konieczności, do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego. Stanowi to realizację wywodzącej się z zasad konstytucyjnych, a także przewidzianej wprost w art. 15 k.p.a. zasady dwuinstancyjności administracyjnej.

Mając na uwadze powyżej przytoczone standardy postępowania odwoławczego, Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie przeanalizował akta sprawy, zapoznał się ze zgromadzonymi tam dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej, dokonując przy tym ich wszechstronnej oceny oraz zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą.

IV. Przesłanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych *zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy, niebędące*

podmiotami publicznymi. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000,00 zł (art. 13b ust. 2 Ustawy). W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021 - stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. - nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000,00 zł. W art. 4 pkt 1 i 1a Ustawy zawarto definicję transakcji handlowej, zgodnie z którą *stanowi ona umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością* oraz definicję świadczenia pieniężnego, które stanowi *wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej*.

V. Okres objęty postępowaniem w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych

Zgodnie z postanowieniem Prezesa Urzędu z dnia 17 czerwca 2020 r. o wszczęciu postępowania (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 1-7, tom I) postępowanie prowadzone w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę obejmuje okres trzech kolejnych miesięcy, tj. luty, marzec, kwiecień 2020 r.

VI. FCA POLAND Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bielsku-Białej jako strona postępowania

Jak wynika z odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego (dalej także: „KRS") z dnia 15 czerwca 2020 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 3a-3h, tom I) FCA POLAND Spółka Akcyjna z siedzibą w Bielsku-Białej w chwili wszczęcia wobec niej postępowania była spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS pod numerem: 0000019628 (REGON: 070037916, NIP: 5470048627).

Pismem z dnia 5 lipca 2023 roku, doręczonym do tutejszego Urzędu w dniu 10 lipca 2023 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 – 15-16, tom I) Strona poinformowała o przekształceniu FCA Poland S.A. z siedzibą w Bielsku–Białej w FCA Poland sp. z o.o. z siedzibą w Bielsku–Białej. Przekształcenie nastąpiło w trybie art. 551 § 1, art. 562 i art.

563 Kodeksu spółek handlowych. FCA Poland sp. z o.o. została wpisana do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dniem 30 czerwca 2023 r. pod numerem KRS: 0001044495 (REGON: 070037916, NIP 5470048627).

Strona postępowania prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności Strony jest - zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności - produkcja samochodów osobowych. Kapitał zakładowy Strony należy w całości do podmiotów prywatnych, co oznacza, że Strona nie jest podmiotem publicznym w rozumieniu art. 4 pkt 2) Ustawy.

Powyższe dane z wyjątkiem formy prawnej nie uległy zmianie na dzień wydania niniejszej decyzji. W związku z powyższym, Strona posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 pkt 1 Ustawy.

Opierając się na oświadczeniu Strony z dnia 7 lipca 2020 r., przedłożonym do akt sprawy wraz pismem z dnia 13 lipca 2020 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 23, tom I), które Prezes Urzędu uznał za wiarygodne, Prezes Urzędu ustalił, że w 2019 r. i 2020 r. Strona była dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Tym samym, Strona nie posiadała statusu mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy lub średniego przedsiębiorcy (dalej: „MŚP") w rozumieniu Załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.Urz.UE.L Nr 187, str. 1, ze zm.).

VII. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku postępowania w pierwszej instancji

W toku postępowania prowadzonego w pierwszej instancji, na skutek wezwań Prezesa Urzędu, Strona postępowania przekazała dokumenty, informacje i wyjaśnienia dotyczące jej działalności, w tym:

1. Przy piśmie z dnia 13 lipca 2020 r.:

Strona postępowania przekazała Oświadczenie o posiadanym statusie dużego przedsiębiorcy (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 23, tom I), ponadto na elektronicznym nośniku

danych w formie płyty CD, dokumentację opisującą przyjęte zasady (politykę) rachunkowości stosownie do treści art. 10 ustawy o rachunkowości tj.: plik FCAPL_Polityka rachunkowości część 1.pdf; plik FCAPL_Polityka rachunkowości część 2.pdf; plik FCAPL_Zasady rachunkowości PL (1).pdf; informację o zestawieniu kont, stosownie do treści art. 15 ustawy o rachunkowości, a także zestawienie kont pomocniczych w zakresie rozrachunków z kontrahentami, stosownie do treści art. 16 ustawy o rachunkowości, tj.: plik FCAPL Plan kont. xlsx; plik FCAPL dostawcy odbiorcy. xlsx; aktualną wersję plików JPK_VAT w zakresie ewidencji zakupów VAT za okres od września 2019 r. do kwietnia 2020 r.; pliki o nazwie rozpoczynającej się od JPK VAT2 w formacie .xml; pliki o nazwie rozpoczynającej się od JPK VAT2 w formacie .xlsx; pliki JPK WB obejmujące okres od 1 stycznia 2020 r. do 30 czerwca 2020 r., tj.: pliki o nazwie rozpoczynającej się od JPK WB w formacie .xml, pliki o nazwie rozpoczynającej się od JPK WB w formacie .csv (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 20-34A, płyta CD, tom I).

2. Przy piśmie z dnia 27 lipca 2020 r.:

Strona postępowania przekazała Tabelę nr 1 z informacjami dotyczącymi transakcji handlowych, dla których termin płatności świadczeń pieniężnych stał się wymagalny po 1 stycznia 2020 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 53A, płyta CD, tom I),wraz z wyjaśnieniami odnośnie metodologii (założeń) przyjętych przez Stronę przy przygotowaniu Tabeli nr 1 (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 55-58, tom I), Raport ACEA dotyczący rejestracji nowych samochodów osobowych w marcu 2020 r., Raport ACEA dotyczący rejestracji nowych samochodów osobowych w kwietniu 2020 r. Raport ACEA dotyczący rejestracji nowych samochodów osobowych w maju 2020 r. PZPM, informację prasową pod tytułem „Pierwsze rejestracje nowych samochodów osobowych i dostawczych do 3,5t w marcu 2020 r.”., PZPM, informację prasową pod tytułem „Pierwsze rejestracje nowych samochodów osobowych i dostawczych do 3,5t w kwietniu 2020 r.”.[informacja prawnie chroniona], fragment aktualnego raportu Bisnode dla FCA Poland (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 60-89, tom I).

3. Przy piśmie z dnia 4 sierpnia 2020 r.:

Strona postępowania przekazała dodatkowe wyjaśnienia odnośnie Tabeli nr 1 wskazując, iż w Tabeli nr 1 mogą znajdować się faktury, które nie znajdują odzwierciedlenia w przesłanych plikach JPK_VAT [informacja prawnie chroniona](karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 139-141, tom I).

4. Przy piśmie z dnia 4 września 2020 r.:

Strona przekazała opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym pliki: Tabela nr 1, pliki JPK_VAT oraz JPK_WB; politykę rachunkowości, informację o zestawieniu kont oraz upoważnienie [informacja prawnie chroniona] do poświadczenia w imieniu FCA Poland S.A. dokumentów związanych z postępowaniem prowadzonym przed Prezesem Urzędu (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 147 – 167A, tom I).

5. Przy piśmie z dnia 27 października 2020 r.:

Strona postępowania przesłała dodatkowe pliki JPK_VAT Zakup (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 -178-183A, płyta CD, tom I).

6. Przy piśmie z dnia 10 listopada 2020 r.:

Strona postępowania przekazała zaktualizowaną Tabela nr 1 o nazwie „5470048627_2020_07_06.xlsb", upoważnienie [informacja prawnie chroniona] do poświadczenia w imieniu FCA Poland S.A. dokumentów związanych z postępowaniem prowadzonym przez Prezesa UOKiK, przykładową korespondencje FCA Poland związaną z dokonywanymi kompensatami w stosunku do podmiotu zewnętrznego, umowę pomiędzy [informacja prawnie chroniona], przykładowe dokumenty potwierdzające zgodę FCA Poland na dokonywanie płatności [informacja prawnie chroniona], przykładowy komplet dokumentacji regulującej kwestię rozliczeń finansowych przez FCA Poland z autoryzowanymi dealerami pojazdów lub autoryzowanymi dealerami części zmiennych i usług serwisowych, [informacja prawnie chroniona][informacja prawnie chroniona], umowę pomiędzy [informacja prawnie chroniona]. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 185- 276A, płyta CD, tom II).

7. Przy piśmie z dnia 20 listopada 2020 r.:

Strona postępowania przekazała uwierzytelnione tłumaczenie z języka angielskiego umowy [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 279- 292 tom II).

8. Przy piśmie z dnia 16 marca 2021 r.:

Strona postępowania przesłała elektroniczny nośnik danych w postaci płyty DVD zawierający zmodyfikowaną Tabelę nr 1 (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 304- 308A tom II).

9. Przy piśmie z dnia 22 marca 2021 r.:

Strona postępowania przekazała na płycie DVD zawierającą Tabelę 2 oraz zmodyfikowaną Tabelę nr 1; Oświadczenie zarządu FCA Poland, Komunikat Dyrekcji FCA Poland S.A. z 17.03.2020 r., artykuły prasowe na temat rozbudowy i modernizacji zakładu FCA Poland w Tychach, wyciąg z raportu Bisnode dla FCA Poland wraz z jego tłumaczeniem przysięgłym,[informacja prawnie chroniona], wersję jawną pisma (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 309-380A, tom II i tom III).

10. Przy piśmie z dnia 29 kwietnia 2021 r.:

Strona postępowania przesłała na elektronicznym nośniku danych płycie DVD podpisane załączniki, tj. zaktualizowaną Tabelę nr 1 – załącznik o nazwie TABELA 1.BES.xlsx.xades oraz Tabela 2.BES.xlsx.xades (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 383- 385A tom III).

11. Przy piśmie z dnia 9 lipca 2021 r.:

Strona przekazała dokumenty odnoszące się do zamknięcia zakładu produkcyjnego w Tychach w okresie [informacja prawnie chroniona] tj.: Komunikat dyrekcji FCA Poland S.A z 17 marca 2020 r. w sprawie tymczasowego zawieszenia działalności produkcyjnej w dniach [informacja prawnie chroniona].; Komunikat dyrekcji FCA Poland S.A z 23 marca 2020 r. w sprawie wydłużenia tymczasowego zawieszenia działalności produkcyjnej w dniach [informacja prawnie chroniona]; Komunikat dyrekcji FCA Poland S.A z 8 kwietnia 2020 r. w sprawie wydłużenia tymczasowego zawieszenia działalności produkcyjnej w dniach [informacja prawnie chroniona]; Komunikat dyrekcji FCA Poland S.A z 23 kwietnia 2020 r. w sprawie wydłużenia tymczasowego zawieszenia działalności produkcyjnej w dniach [informacja prawnie chroniona].; Komunikat dyrekcji FCA Poland S.A z 29 kwietnia 2020 r. w sprawie wydłużenia tymczasowego zawieszenia działalności produkcyjnej w dniach [informacja prawnie chroniona].; Komunikat dyrekcji FCA Poland S.A z 7 maja 2020 r. w sprawie wydłużenia tymczasowego zawieszenia działalności produkcyjnej w dniach [informacja prawnie chroniona]; Komunikat dyrekcji FCA Poland S.A z 14 maja 2020 r. w sprawie wydłużenia tymczasowego zawieszenia działalności produkcyjnej w dniach [informacja prawnie chroniona]; Komunikat dyrekcji FCA Poland S.A z 21 maja 2020 r. w sprawie wydłużenia tymczasowego zawieszenia działalności produkcyjnej w dniach [informacja prawnie chroniona].; Komunikat dyrekcji FCA Poland S.A z 1 czerwca 2020 r. w sprawie wydłużenia tymczasowego zawieszenia działalności produkcyjnej w dniach [informacja prawnie chroniona]; Komunikat dyrekcji FCA Poland S.A z 5 czerwca 2020 r. w sprawie wydłużenia tymczasowego zawieszenia działalności produkcyjnej w dniach [informacja prawnie chroniona].; Komunikat dyrekcji FCA Poland S.A z 10 czerwca 2020 r. w

sprawie wydłużenia tymczasowego zawieszenia działalności produkcyjnej na dzień [informacja prawnie chroniona], Porozumienie [informacja prawnie chroniona] , wydruk artykułu z portalu „Puls HR" z 17 czerwca 2020 r. pod tytułem „Pracownicy w tyskim Fiacie wrócili do pracy w pełnym wymiarze", Sprawozdanie finansowe FCA Poland S.A. za rok obrotowy 2020 Informacje dodatkowe do sprawdzania finansowego (wprowadzenie do sprawozdania finansowego oraz noty do sprawozdania finansowego), Sprawozdanie niezależnego biegłego rewidenta z badania sprawozdania finansowego, Sprawozdanie zarządu z działalności spółki FCA Poland S.A. w roku obrotowym 2020,[informacja prawnie chroniona], Uchwałę zwyczajnego walnego zgromadzenia FCA Poland w przedmiocie zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2020, Ogólne warunki zakupu – materiałów bezpośrednich, sprzętu i usług z dostawcami zawierające postanowienia dotyczące siły wyższej (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 415 -484A, tom III).

12. Przy piśmie z dnia 23 lipca 2021 r.:

Strona postępowania przekazała [informacja prawnie chroniona][informacja prawnie chroniona][informacja prawnie chroniona]dokumentację dotyczącą procedury rejestracji i weryfikacji faktur i faktur korygujących od dostawców trzecich w aktualnie obowiązującej wersji oraz w wersji z 10.12.2019 r. oraz procedury płatności [informacja prawnie chroniona] w aktualnie obowiązującej wersji oraz w wersji z 30.09.2019 r., OWZ dot. zakupów usług, OWZ dot. zakupów materiałów bezpośrednich, OWZ dot. zakupów sprzętu, wraz z tłumaczeniem pierwszych stron ww. dokumentów na język polski oraz zapisu dot. siły wyższej, dodatkowe pliki JPK_WB uzupełnione o dodatkowy rachunek bankowy oraz aktualne pliki JPK_VAT z okresu czerwiec 2019 – lipiec 2020 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 486 - 686, tom IV).

13. Przy piśmie z dnia 13 sierpnia 2021 r.:

Strona postępowania doręczyła elektroniczny nośnik danych płytę DVD zawierającą załączniki do odpowiedzi Strony z dnia 23 lipca 2021 r., tj. „Procedurę rejestracji i weryfikacji faktur i faktur korygujących od dostawców trzecich" w aktualnie obowiązującej wersji oraz w wersji z 10.12.2019 r., która obowiązywała w okresie objętym postępowaniem – wersja 5.0, procedurę płatności [informacja prawnie chroniona] w aktualnie obowiązującej wersji oraz w wersji z 30.09.2019 r, która obowiązywała w okresie objętym postępowaniem – wersja 8.0, tabela excel JPK_WB oraz JPK_WB „JPK_WB „JPK_WB_5470048627_2020-07_PL88103015080000000050190043", tabela excel JPK_VAT (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 1018-1019 a, płyta DVD, tom VI).

14. Przy piśmie z dnia 27 stycznia 2022 r.:

Strona postępowania przekazała w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKIK z dnia 23 grudnia 2021 r. zestawienie faktur/dowodów zakupu dla części pozycji wskazanych w załączniku nr 1 do wezwania z dnia 23 grudnia 2021 r., Tabelę A, E, I oraz J wraz z zestawieniem faktur/dowodów zakupu dla świadczeń pieniężnych wymienionych w treści wezwania Prezesa UOKiK (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 2235-2258, płyta DVD, tom XII).

15. Przy piśmie z dnia 11 lutego 2022 r.:

Strona postępowania przekazała w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKIK z dnia 23 grudnia 2021 r.: zestawienie kontrahentów z okresu objętym postępowaniem z przyporządkowanym rodzajem OWZ, jaki był stosowany w relacji z określonym kontrahentem, wyciąg z Ogólnych Warunków Zakupu (OWZ materiałów bezpośrednich) wraz z tłumaczeniem przysięgłym, polską wersję OWZ stosowanych do umów na wykonanie maszyny, polską wersję OWZ stosowanych do umów o świadczenie usługi, polską wersję OWZ stosowanych do umów zakupu środków produkcji, ogólne Warunki Umów Zlecenia, archiwalne przykładowe OWZ materiałów bezpośrednich z 2013 roku wraz z tłumaczeniem przysięgłym, archiwalne przykładowe OWZ materiałów bezpośrednich z 2002 roku wraz z tłumaczeniem przysięgłym, komunikaty dot. wstrzymania produkcji w poszczególnych fabrykach (Włochy, Serbia, Polska) wraz z tłumaczeniem przysięgłym, wypełnioną Tabelę B uzupełnią zgodnie z treścią wezwania oraz dokumentacją wybranych transakcji handlowych, wypełnioną Tabelę C uzupełnią zgodnie z treścią wezwania oraz dokumentacją wybranych transakcji handlowych, faktury korygujące dotyczące transakcji wskazanych w Tabeli D, dokumentację dotyczącą transakcji handlowych dot. pkt 8 wezwania, wyciągi z ksiąg rachunkowych (kont księgi pomocniczej) dla dostawców wskazanych z Tabeli F, [informacja prawnie chroniona], dokumentację stanowiącą podstawę rozliczeń Strony z dealerami w odniesieniu do transakcji handlowych wskazanych w Tabeli H, przykładowe dublujące się faktury wraz z wyjaśnieniami (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 2264-2314, tom XII oraz 2315-2373, płyta CD, tom XIII).

16. Przy piśmie z dnia 3 lutego 2022 r.:

Strona postępowania w ślad za pismem z dnia 27 stycznia 2022 r. przesłała brakujące załączniki na dysku przenośnym (pendrive), stanowiące odpowiedz na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 23 grudnia 2021 r. tj. zestawienie faktur/dowodów zakupu dla pozycji

wskazanych w Tabeli A, Tabele E, I, J (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 4734 – 4735A, pendrive, tom XXII).

17. Przy piśmie z dnia 21 lutego 2022 r.:

Strona postępowania w ślad za pismem z dnia 27 stycznia 2022 r. oraz 11 lutego 2022 r. przekazała pliki w formacie .xlsx, stanowiące załączniki do ww. pism Strony postępowania, opatrzone podpisami kwalifikowanymi osób upoważnionych tj. Tabelę E, I, J, zestawienie kontrahentów wraz z przyporządkowaniem rodzaju OWU, Tabela B, C wraz z dokumentacją (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 2374-2565 verte, płyta CD, tom XIII, 2566-2840 verte, tom XIV, 2841-3090 verte, tom XV, 3091-3348 verte, tom XVI, 3349-3596 verte, tom XVII, 3597-3836, tom XVIII, 3837 – 4083, tom XIX, 4084 – 4322 verte, tom XX, 4323-4550 verte, tom XXI, 4551 – 4733, tom XXII).

18. Przy piśmie z dnia 9 czerwca 2022 r.:

Strona postępowania przekazała zestawienie faktur/dowodów zakupu dla pozycji wskazanych w Tabeli A będącej załącznikiem do ww. wezwania oraz zestawienie świadczeń pieniężnych z przypisanym kodem dostawcy dla transakcji handlowych z Tabeli D (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 4885 - 4900, płyta DVD, tom XXIII).

19. Przy piśmie z dnia 13 czerwca 2022 r.:

Strona postępowania przekazała Tabelę B stanowiącą odpowiedź na pkt 3 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 13 maja 2022 r., dot. wyjaśnienia różnic/rozbieżności między wartością świadczeń pieniężnych wymienionych w Tabeli B, a wartością kwoty brutto wynikającą z faktur zakupowych wraz z zestawieniem faktur/dowodów zakupu, faktur korygujących lub innych dokumentów dotyczących transakcji. Strona postępowania skatalogowała zrzuty ekranu z jej systemu księgowego, które ilustrują przebieg rozliczenia transakcji oraz hasłowe wyjaśnienia różnic/rozbieżności w wartościach transakcji (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 4901-4903, płyta CD tom XXIII).

20. Przy piśmie z dnia 30 czerwca 2022 r.:

Strona postępowania przedłożyła dowody na sposób ustalenia terminu zapłaty oraz uzupełniła w tym zakresie Tabelę A dot. pkt. 2 wezwania oraz w zakresie pkt. 4 wezwania Prezesa UOKIK z dnia 13 maja 2022 r. przekazała uzupełnioną Tabelę C wraz z skorygowanym terminem zapłaty. Ww. Tabela zawiera ponadto hasłowe wyjaśnienia wraz z zrzutami ekranu z systemów księgowych Strony, odnoszące się do wybranych transakcji handlowych.

W zakresie pkt. 5 wezwania Strona przekazała dokumentację dotyczącą transakcji handlowych wskazanych w Tabeli C_2 wraz z zrzutami ekranu z systemów księgowych Strony, fakturami, korespondencją e-mail oraz innymi dokumentami. W odpowiedzi na pkt 1, 3 i 5 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 13 maja 2022 r., faktury oraz tabelę stanowiąca załącznik do odpowiedzi na pkt. 5 wezwania, opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym osoby upoważnionej (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 4901-4921, płyta CD, tom XXIII).

Ponadto, na skutek wezwań Prezesa Urzędu, następujący kontrahenci Strony złożyli oświadczenie o posiadanym statusie w 2019 i 2020 roku (mikro, mały, średni lub duży przedsiębiorca) oraz przekazali informacje dotyczące transakcjach handlowych zawartych ze Stroną postępowania:

[informacja prawnie chroniona]
Prezes UOKIK nie otrzymał natomiast odpowiedzi na wezwanie od następujących kontrahentów: [informacja prawnie chroniona]

Prezes UOKiK z urzędu pozyskał i załączył w poczet dowodów informacje zawarte w ogólnodostępnej bazie Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP), dotyczące [informacja prawnie chroniona] Strony postępowania - w celu ustalenia statusów tych kontrahentów, co potwierdza notatka służbowa z dnia 16 listopada 2021 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 2079 -2155, tom XII).

Mając na względzie zebrany w postępowaniu materiał dowodowy, Prezes Urzędu dodatkowo pozyskał od kontrahentów Strony, tj: [informacja prawnie chroniona](karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 4763-4770, tom XXII), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 4775 - 4868, tom XXIII) oraz [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 4869 -4884, tom XXIII) następującą dokumentację: „zestawienia świadczeń pieniężnych w celu weryfikacji terminów" dotyczącą terminów płatności zgodnych z umową, daty zapłaty oraz mechanizmu liczenia terminu zapłaty.

VIII. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy

W pierwszej kolejności - mając na uwadze treść zarzutu nr 4 z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, tj. *naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 107 § 3 k.p.a. w zw. z art. 11 k.p.a. przez sporządzenie decyzji w taki sposób, że załączniki nr 1-17 zostały doręczone stronie w formie wydrukowanych tabel, bez udostępnienia ich w formie edytowalnego arkusza kalkulacyjnego (plik excel) umożliwiającego przetwarzanie, filtrowanie i wyszukiwanie danych w tabelach i powiązanie ich z danymi w posiadaniu strony, co uniemożliwiło realizację zasady ogólnej przekonywania (art. 11 k.p.a.), sprawdzenie prawidłowości ustaleń faktycznych w zakresie ustalenia zakwestionowanych przez organ świadczeń pieniężnych w zakresie ustalenia zakwestionowanych przez organ świadczeń pieniężnych oraz skontrolowanie poprawności rozstrzygnięcia organu* - Prezes UOKiK wychodząc naprzeciw oczekiwaniom Strony postępowania wraz z pismem z dnia 25 kwietnia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 - 42-44, płyta CD, tom I) przesłał Stronie płytę CD z zapisanymi na niej w formacie .xlsx Tabelami A-R i jednocześnie wezwał Stronę do ustosunkowania się do ustaleń faktycznych znajdujących się ww. Tabelach, a na wypadek ich kwestionowania przez Stronę o wskazanie prawidłowych danych i wyjaśnienie na czym polega niezgodność ustalenia oraz odesłanie Tabel również postaci arkusza kalkulacyjnego zapisanego formacie edytowalnym (np. płyta CD, pendrive) wraz z dokumentami na poparcie twierdzeń Strony.

Ponadto, już w ww. piśmie Prezes UOKiK wyjaśnił Stronie postępowania, że przyczyną rozbieżności, co do liczby stron Tabel O i R wskazanej w Decyzji (w wykazie), a faktyczną liczbą stron Tabel O i R przekazanych Spółce – co zostało podniesione przez Stronę w uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy - była wyłącznie kwestia techniczna, polegająca na zmniejszeniu w momencie druku rozmiaru poszczególnych wierszy w Tabelach. Prezes UOKiK podkreślił, że Tabela O i R w każdej „wersji", posiada jednak tożsame ustalenia faktyczne i liczbę transakcji, tj. Tabela O lp. 36 549, Tabela R lp. 27 079. W piśmie z dnia 27 czerwca 2024 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 – 52-119, tom I) - stanowiącym odpowiedź na ww. wezwanie Prezesa UOKiK - **Strona podtrzymała swoje zarzuty dotyczące naruszenia przez Prezesa UOKiK art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 k.p.a. w zw. z art. 80 k.p.a. konkretyzując je wskazaniem, że „Prezes UOKiK błędnie ustalił fakty będące podstawą wyliczenia jednostkowych kar pieniężnych w rozumieniu art. 13v ust. 2 Ustawy (…).** Według analizy Spółki, Prezes UOKiK w zakresie Tabeli A błędnie ustalił elementy faktyczne takie jak „termin płatności" niektórych świadczeń pieniężnych. W zakresie Tabeli H organ błędnie ustalił daty spełnienia świadczenia dla niektórych świadczeń. W zakresie Tabeli B organ błędnie ustalił daty spełnienia świadczenia, terminy

płatności lub daty wpływu faktury. W Tabeli B spółka dodatkowo kwestionuje ustalenia dotyczące przeliczania walut obcych na PLN (…)".

W uzasadnieniu ww. pisma Strona wyjaśniła, że kwestionuje „zastosowanie art. 10 ust. 1a Ustawy do przeprowadzenia przeliczeń wartości w walutach obcych na PLN." Zdaniem Strony „pomocnicze zastosowanie tego przepisu do procesu określania jednostkowej kary pieniężnej zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy nie jest uzasadnione. Przepis określający sposób wyznaczania kar pieniężnych ma charakter karny, dlatego jego stosowanie nie może opierać się na wykładni rozszerzającej i stosowaniu analogii na niekorzyść strony."

Strona do ww. odpowiedzi załączyła Tabele karowe A, B i H, w których zaznaczyła transakcje handlowe z błędnymi – jej zdaniem – ustaleniami poszczególnych elementów faktycznych tych transakcji handlowych oraz dodatkowymi wyjaśnieniami. Strona przedłożyła także dokumenty, tj. faktury, zrzuty z systemu księgowego (na płycie CD oraz dodatkowo w formie papierowej) na wykazanie swoich twierdzeń, jednak wyłącznie co do 5 wybranych przez Stronę transakcji handlowych z Tabeli A, 5 transakcji handlowych z Tabeli B oraz 5 transakcji handlowych z Tabeli H (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 - 52-119, tom I).

Jednocześnie w piśmie tym Strona zaznaczyła, że jej zdaniem „analogiczne błędy w ustaleniach faktycznych z dużym prawdopodobieństwem wystąpiły w pozostałych tabelach". Strona wskazała, że „przeprowadziła dokładną ręczną kontrolę wybranej próbki pozycji z Tabel A, B i H" i poinformowała, że „prowadzi dalszą analizę tabel i korzystając z prawa strony do przedstawiania stanowiska w każdym stadium sprawy będzie przedstawiać swoje stanowisko i składać ewentualne wniosku dowodowe". Nadmienić jednak już w tym miejscu należy, że Strona przez blisko dziewięć kolejnych miesięcy postępowania toczącego się w drugiej instancji, nie przedłożyła Prezesowi UOKiK żadnego pisma, w którym zakwestionowałaby jakiekolwiek ustalenia faktyczne w zakresie pozostałych transakcji handlowych znajdujących się w tabelach karowych.

Dopiero na skutek pisma Prezesa UOKiK z dnia 28 lutego 2025 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 – 228-230, tom I), w którym zawiadomił Stronę postępowania o zgromadzeniu materiału dowodowego pozwalającego na zakończenie postępowania i możliwości Strony zapoznania się z aktami sprawy, Strona wraz z pismem dnia 20 marca 2025 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023, 240-244, płyta CD, tom I) przedłożyła tabele A i B, w której zakwestionowała ustalenia faktyczne w zakresie kolejnych 372

transakcji handlowych – w zakresie ustalonego przez Prezesa UOKiK terminu zapłaty wg umowy oraz zastosowania art. 10 ust. 1a Ustawy do przeprowadzenia przeliczeń wartości w walutach obcych na PLN, o czym bardziej szczegółowo w dalszej części uzasadnienia.

W postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez Prezesa UOKiK w drugiej instancji pismem z dnia 20 września 2024 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 - 121- 125, tom I) Prezes Urzędu wystąpił także do kontrahenta Strony, [informacja prawnie chroniona] o przekazanie informacji o posiadanym w latach 2019 i 2020 statusie mikro, mały, średni, duży przedsiębiorca w rozumieniu Załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 roku uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu oraz przekazania Prezesowi UOKiK wyjaśnień i informacji w odniesieniu do transakcji handlowych wyszczególnionych w załączniku nr 1 do wezwania.

Pismem z dnia 10 października 2024 r. [informacja prawnie chroniona]udzieliła odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKIK i złożyła oświadczenie, że *w roku 2019 oraz 2020 posiadała status dużego przedsiębiorcy w rozumieniu Załącznika I*. Do w/w pisma [informacja prawnie chroniona] dołączyła zestawienie transakcji handlowych zgodnie z załącznikiem nr 1 do wezwania wraz z wyjaśnieniami (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 – 126 -130, tom I).

Pismem z dnia 8 listopada 2024 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 - 131-136, tom I) oraz pismem z dnia 6 listopada 2024 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 - 140-145, tom I) Prezes Urzędu wystąpił do dwóch kontrahentów Strony, tj. [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] o przekazanie wyjaśnień i informacji co do transakcji handlowych wyszczególnionych w załączniku nr 1 do wezwania.

Pismem z dnia 19 listopada 2024 r. [informacja prawnie chroniona] udzielił odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKIK i przesłał zestawienie transakcji handlowych zrealizowanych ze Stroną postępowania zgodnie z załącznikiem nr 1 do wezwania wraz z wyjaśnieniami (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 –137-139, tom I).

Pismem z dnia 29 listopada 2024 r. [informacja prawnie chroniona] w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKIK przesłała zestawienie transakcji handlowych zrealizowanych ze Stroną postępowania zgodnie z załącznikiem nr 1 do wezwania (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 –146-161, tom I). Dodatkowo w dniu 23 grudnia 2024 r. kontrahent za pośrednictwem e-mail przesłał przykładowe kontrakty PO na podstawie, których ustalane

były terminy zapłaty ze Stroną postępowania (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 –162-191, tom I).

Ponadto, Prezes UOKiK pismem z dnia 10 stycznia 2025 r. wezwał [informacja prawnie chroniona] do przekazania dokumentów potwierdzających ustalony termin zapłaty dla transakcji handlowej, tj. faktury o numerze [informacja prawnie chroniona] z dnia 5 lutego 2020 r. oraz zamówienia stanowiącego podstawę wystawienia w/w faktury (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 –195-201, tom I).

Pismem z dnia 17 stycznia 2025 r. [informacja prawnie chroniona]w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKIK przesłała fakturę o numerze [informacja prawnie chroniona] wystawioną 5 lutego 2020 r. oraz zamówienia o numerach: [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 –202-205 verte, tom I).

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes UOKIK z urzędu pozyskał i załączył w poczet dowodów także publicznie dostępne na stronie internetowej ekrs.ms.gov.pl Sprawozdanie Zarządu z działalności FCA Poland S.A. w roku obrotowym 2019 (karta akt postępowania DWZ.93.11.2023- 208-219 verte), uchwałę o podziale zysku za rok 2019 (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 – 220-221 verte, tom I), sprawozdanie finansowe skonsolidowane (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 – 222-227 verte, tom I), oraz artykuły ze stron internetowych dotyczące zamknięcia fabryki w Tychach w 2021 r. i 2022 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 -206-207, tom I).

Pismem z dnia 28 lutego 2025 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 – 228-230, tom I) Prezes Urzędu zawiadomił Stronę postępowania o zgromadzeniu materiału dowodowego pozwalającego na zakończenie postępowania i możliwości Strony zapoznania się z aktami sprawy. Strona postępowania skorzystała z przysługującego jej prawa do zapoznania się z aktami sprawy dokonując ich przeglądu w dniu 10 marca 2025 r. (karta akt postępowania DWZ. 93.11.2023 – 231-232 verte, tom I).

Następnie Strona w piśmie z dnia 14 marca 2025 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023- 236-239, tom I) zatytułowanym „Stanowisko w sprawie" wniosła o *przedstawienie Spółce w oparciu o dotychczas zgromadzony materiał dowodowy szczegółowego uzasadnienia stanu faktycznego i prawnego zarzutu postawionego w postanowieniu z dnia 17 czerwca 2020 r. – z uwzględnieniem ustaleń organu drugiej instancji umożliwiając tym samym Spółce stosownie do wymogu określonego w art. 74 uokk ostateczne ustosunkowanie się do stawianego zarzuty przed wydaniem prezesa UOKiK*

ostatecznej decyzji w sprawie". Strona wniosła *w szczególności o przekazanie w edytowalnej formie elektronicznej (arkusze .xlsx) załączników zawierających zestawienia zakwestionowanych świadczeń pieniężnych według stanu na dzień zakończenia gromadzenia materiału dowodowego pozwalającego na zakończenie postępowania.*

Już w tym miejscu wskazać należy, że Prezes UOKiK uznał przedmiotowy wniosek Strony za bezpodstawny, natomiast szczegółowe uzasadnienie stanowiska Prezesa UOKiK w tej kwestii znajduje się w pkt XXI niniejszej Decyzji.

W ww. piśmie Strona podtrzymała także zarzuty i wnioski podniesione już we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w szczególności stanowisko, że „do opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło w warunkach siły wyższej. W konsekwencji organ powinien odstąpić od wymierzenia kary pieniężnej zgodnie z art. 13v ust. 7 ustawy".

Ponadto, Strona poinformowała, że „podejmuje działania w celu dalszej weryfikacji zakwestionowanych świadczeń pieniężnych i przedstawienia końcowego stanowiska w tym zakresie – w terminie do 21 marca 2025 r.".

Istotnie, w piśmie z dnia 20 marca 2025 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 – 240- 244, płyta CD, tom I), o którym była już mowa powyżej, Strona przekazała Prezesowi UOKiK Tabele A i B, w których zakwestionowała ustalenia faktyczne co do kolejnych transakcji handlowych w zakresie „terminu płatności", „daty spełnienia świadczenia", „daty wpływu faktury" i „przeliczania walut obcych na PLN".

Mając więc na uwadze treść pism Strony postępowania kierowanych do Prezesa Urzędu na etapie postępowania w drugiej instancji, uznać należy, że zarzuty Strony w niniejszej sprawie sprowadzają się po pierwsze do zakwestionowania poszczególnych ustaleń faktycznych Prezesa Urzędu w zakresie poszczególnych – konkretnie wskazanych przez Stronę - transakcji handlowych znajdujących się w Tabelach karowych A, B i H, a po drugie do zakwestionowania stanowiska Prezesa Urzędu w zakresie w jakim nie znalazł on podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na zasadzie art. 13v ust. 7 albo art. 13v ust. 8 Ustawy.

W sposób ogólny wskazać w tym miejscu należy, że postępowanie przeprowadzone przez Prezesa UOKiK na skutek wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy doprowadziło Organ do tożsamych jak w Decyzji I ustaleń faktycznych w przypadku większości transakcji handlowych, jednak co do części transakcji handlowych ustalenia faktyczne są odmienne. Wszelkie ustalenia faktyczne Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie, co do

transakcji handlowych będących przedmiotem postępowania, znajdują się w Tabelach A.1- L.1 stanowiących załączniki do niniejszej decyzji.

Prezes Urzędu rozpatrujący sprawę ponowne – podobnie jak w pierwszej instancji - za niezasadne uznał natomiast zarzuty Strony dotyczące art. 13v ust. 7 i 8 Ustawy – tak co do ich błędnej wykładni jak i niezasadnego niezastosowania. Stanowisko Prezesa UOKiK w tej kwestii opisane zostało w pkt XVII i XVIII niniejszej Decyzji.

IX. Zasady i sposób weryfikacji przez Prezesa Urzędu zgromadzonego materiału dowodowego

Prezes Urzędu rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zweryfikował cały materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu administracyjnym prowadzonym w pierwszej instancji oraz w postępowaniu z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w zakresie spełnienia przez Stronę przesłanek ustawowych nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.

W tym miejscu Prezes Urzędu podkreśla, że **rozpatrując sprawę ponownie dokonał analizy ustaleń faktycznych w zakresie wszystkich transakcji handlowych znajdujących się w Tabelach karowych od A do L pod kątem ich zgodności z materiałem dowodowym zgromadzonym w postępowaniu administracyjnym w pierwszej jak i drugiej instancji, mając przy tym na szczególnej uwadze rodzaje (typy) błędów w ustaleniach faktycznych zidentyfikowanych przez Stronę postępowania w piśmie z dnia 27 czerwca 2024 r, tj. w zakresie ustalonych terminów zapłaty wg umowy, dat spełnienia świadczenia pieniężnego, dat wpływu faktury czy też kursu waluty przyjętego do przeliczenia walut obcych na złote.**

W tym miejscu Prezes Urzędu zwraca uwagę, że wszelkie rozbieżności pomiędzy danymi i informacjami uzyskanymi od Strony były dokładnie i sukcesywnie – w miarę pojawiających się wątpliwości - wyjaśniane w trakcie postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu w pierwszej instancji**. Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu podjął dodatkowe czynności dowodowe np. w celu ustalenia statusu kontrahenta [informacja prawnie chroniona], co miało wpływ na poszczególne ustalenia oraz zweryfikował poszczególne transakcje handlowe z innymi kontrahentami.**

Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły **uzyskane od Strony postępowania i ujęte tabelarycznie informacje o zawieranych przez nią transakcjach handlowych,** w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty, które to oświadczenie zostało zbiorczo określone jako „Tabela nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades". (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 383 – 385 A, płyta CD, tom 1). Należy podkreślić, że zgodnie z art. 13f Ustawy *w toku postępowania podmioty, o których mowa w art. 2, także w przypadku gdy nie są stronami transakcji handlowej, są obowiązane do przekazywania koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu.* Natomiast zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione tym, że dotyczą one przepływów finansowych Strony postępowania oraz faktur, co do których Strona postępowania posiadała wyłączną i kompletną wiedzę.

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu dokonał weryfikacji danych zawartych przez Stronę w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades" z informacjami **i innymi dowodami znajdującymi się w materiale dowodowym.** Porównywanie obejmowało poszczególne pozycje przedstawione przez Stronę w „ Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades." dotyczące w szczególności: daty wystawienia faktury/rachunku, daty doręczenia Stronie postępowania faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty oraz wysokości i dat spełnionych lub niespełnionych świadczeń pieniężnych z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej w plikach JPK_VAT (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 178-183A, przesłane za pomocą e-PUAP w dwóch plikach, tom I, 486-686, IV), oraz z wyciągami bankowymi – zawartymi w plikach JPK_WB (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 159- 167A, przesłane za pomocą e-PUAP w dwóch plikach, tom I oraz 486-686, tom IV) i innymi dowodami źródłowymi np. - w kopiach faktur, umów, potwierdzeniach przelewu, wydrukach wyciągów bankowych (w strukturze innej niż JPK_WB), wyciągach z ksiąg rachunkowych.

Prezes Urzędu przeanalizował informacje wynikające m.in. **z ewidencji sprzedaży VAT** prowadzonej przez Stronę postępowania, zawierającej dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej oraz informacji podsumowującej. Stosownie do treści

art. 3 pkt 4 ordynacji podatkowej poprzez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zatem zgodnie z powyższą definicją, ewidencja sprzedaży i zakupu VAT stanowi księgę podatkową. Przepisy prawa podatkowego (m.in. art. 82 § 1b i art. 193a ordynacji podatkowej) narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formacie bez wezwania (dotyczy JPK_VAT) lub na żądanie organów podatkowych (struktury na żądanie min. JPK_WB, JPK_FA). **Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie o ściśle określonym schemacie.** Struktura jednolitego pliku dla ewidencji zakupu i sprzedaży (JPK_VAT) składa się z ewidencji sprzedaży oraz ewidencji zakupu. **Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes Urzędu do celów weryfikacji danych dotyczących zobowiązań Strony weryfikował dane zawarte w ewidencji zakupu VAT.** Ewidencja ta w strukturze logicznej JPK obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji m.in. następujące dane: nazwę wystawcy, adres wystawcy, numer NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer faktury, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego. Wytworzenie pliku JPK_VAT przez Stronę dotyczy obowiązków wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT. Powyższe umożliwia Stronie proste wygenerowanie pliku, co jest zgodne z zasadą ekonomiki i szybkości postępowania. Sumy kontrolne zawarte w pliku pozwalają na sprawdzenie prawidłowości wygenerowanego pliku. Z uwagi więc na cechy integralności danych i ich autentyczności (pochodzenia od osób uprawnionych do reprezentowania spółki), uzasadnione jest posługiwanie się danymi do potwierdzenia zawartych transakcji handlowych Strony z kontrahentami.

Prezes Urzędu dokonał szczegółowej weryfikacji danych zawartych w JPK_VAT_Zakup plik JPK_VAT (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 178-183A, tom I, 486-686, IV) oraz oświadczeń Strony złożonych w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades.”. Prezes Urzędu stwierdził, iż na podstawie danych zestawionych w strukturze logicznej postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych Strona zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług. Powyższe Prezes UOKiK ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów księgowych – faktur VAT, dowodów zakupu wskazanych przez Stronę postępowania w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades.”, które występowały również w księgach podatkowych zestawionych w pliku JPK_VAT_Zakup. Prezes Urzędu dokonał również ustaleń w ten sposób, że weryfikował wartość zobowiązania

przedstawioną w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades.” z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu w JPK_VAT_Zakup. Pozostałe kryteria, na podstawie których Prezes Urzędu ustalił istnienie wierzytelności dostawcy względem Spółki, to nr NIP dostawcy, a także data wystawienia dowodu zakupu podana przez Stronę w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades.” zestawiona z nr NIP i z datą wystawienia dowodu zakupu znajdującą się w plikach JPK_VAT. Przy weryfikacji plików JPK_VAT Prezes Urzędu posiłkował się informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14[8].

W zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w ewidencji zakupu VAT w plikach JPK_VAT, Prezes Urzędu wnioskował w toku postępowania pierwszoinstancyjnego o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz o przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tych świadczeń – otrzymanych przez Stronę faktur VAT, rachunków, umów oraz innych dokumentów źródłowych – i w oparciu o te dowody ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych. Strona postępowania przedstawiła wyjaśnienia dotyczące przyczyn braku wymienionych w nich transakcji w przekazanych plikach JPK_VAT (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 20-22, tom I, 156-158A, tom I, 178-183A, tom I, 486-686, tom IV). Prezes Urzędu w oparciu o dokumenty źródłowe, ustalił okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych, m.in. istnienie i wysokość zobowiązania, ustalony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty.

Ustalenia Prezesa Urzędu co do dat spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych przelewem, nastąpiły w wyniku porównania informacji odnoszących się do momentu spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych wskazanych przez Stronę w „Tabeli nr 1 - załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades.”, z danymi zawartymi w **wyciągach bankowych zapisanych w strukturze logicznej JPK_WB**, odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji. W przypadku niezgodności pomiędzy informacjami przekazanymi przez Stronę w „ Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades.”, a informacjami zawartymi w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalając stan faktyczny oparł się o pliki JPK_WB, uznając je za wiarygodne. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy. Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę

[8] Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB(3) wydana przez Ministerstwo Finansów, Warszawa, styczeń 2019 r.

zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120 ze zm. - dalej: „ustawa o rachunkowości"). Natomiast Plik JPK_WB wygenerowany na żądanie Strony postępowania przez bank zawiera zestawienie wszystkich informacji o transakcjach dokonywanych za pomocą tego rachunku bankowego, podmiotach, których te transakcje dotyczą oraz dokładnych kwotach sald konta. Przy weryfikacji plików JPK_WB Prezes Urzędu posiłkował się informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB (3)[9]. Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKIK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter pozwalają na uzyskanie wiarygodnych danych w powyższym zakresie oraz na zweryfikowanie wartości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych przez Stronę.

W zakresie w jakim płatności za poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB lub gdy spełnienie tychże świadczeń nastąpiło w inny sposób niż przelewem, Prezes Urzędu wnioskował w toku postępowania o wyjaśnienie przez Stronę tych braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tych świadczeń – otrzymanych przez Stronę faktur VAT, rachunków, umów oraz innych dokumentów źródłowych – i w oparciu o te dowody ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 392-395A, tom III). Dodatkowo Przez Urzędu poczynił ustalenia odnoszące się do sposobu spełnienia, wysokości i daty spełnienia świadczeń pieniężnych w oparciu o potwierdzenia przelewów przesłane przez kontrahentów w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 1055- 2074,tom VI i XI).

W oparciu o przedłożone przez Stronę dokumenty źródłowe oraz wyjaśnienia wynika, że w odniesieniu do części transakcji handlowych rozliczenia stron zostały dokonane [informacja prawnie chroniona] W związku z tym, w tych przypadkach weryfikacja wysokości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych została dokonana w oparciu o inne dowody, aniżeli pliki JPK_WB przedstawione przez Stronę, tj.: [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona](karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 2376 - 4733, tom XIII-XXII, 185-193, tom I,192, tom I, 234, tom II, 225, tom II, 219-224, tom II, 2264-2292, tom XII, 2264-2373, tom XII I tom XIII, 2235-2258, tom XII, 538-547, tom IV, 502- 503, tom IV, 486-

[9] Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB(3) wydana przez Ministerstwo Finansów, Warszawa, styczeń 2019 r.

686, IV). Prezes Urzędu ustalił okoliczności odnoszące się do spełnienia tych świadczeń pieniężnych, m.in. sposób spełnienia, wysokość i datę spełnienia świadczenia pieniężnego, ustalony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty. Na tej podstawie Prezes Urzędu ustalił, że dane i oświadczenia Strony postępowania zawarte w „Tabeli nr 1 - załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades." dotyczące daty spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem, są zgodne z zebranym materiałem dowodowym.

Prezes UOKiK był uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK na podstawie art. 13g ust. 1 Ustawy, zgodnie z którym *Prezes Urzędu może w toku postępowania żądać od podmiotów, o których mowa w art. 2, także w przypadku gdy nie są stronami transakcji handlowej, prowadzących księgi podatkowe przy użyciu programów komputerowych, przekazania całości lub części tych ksiąg oraz dowodów księgowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznych nośnikach danych, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, wskazując rodzaj ksiąg podatkowych oraz okres, którego dotyczą.* W ocenie Prezesa dowody w postaci ksiąg podatkowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, stanowią wiarygodny materiał dowodowy.

Weryfikując dane i informacje wskazane przez Stronę postępowania w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades." z ww. dowodami Prezes Urzędu ustalił, że dane i informacje podane przez Stronę postępowania, co do zasady znajdują swoje potwierdzenie w informacjach zawartych w plikach JPK_VAT oraz JPK_WB, a także w dowodach księgowych i dokumentach prywatnych. Zostały one skorygowane przez Prezesa Urzędu w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Zaistniałe w tym zakresie rozbieżności nie miały wpływu na ocenę wiarygodności złożonych przez Stronę postępowania oświadczeń w pozostałym zakresie. **Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu uznał przekazane przez Stronę postępowania informacje i wyjaśnienia w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades." za wiarygodne i mogące stanowić podstawę ustaleń w niniejszym postępowaniu.**

X. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych

Dokonując ponownej analizy materiału dowodowego, Prezes Urzędu miał na względzie przepisy art. 7 ust. 2 i 2a Ustawy określające zakres swobody kontraktowej w przedmiocie

uzgadniania terminów zapłaty oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy określający skutki prawne jej przekroczenia.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych:

a) przed dniem 1 stycznia 2020 r.,
b) od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych,

uzgodniony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem, że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela.

W stosunku więc do tych transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalił, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades." w kolumnie „Termin płatności wg umowy" lub wynikającego z przesłanej kopii dokumentacji źródłowej (np. umowy, faktury, rachunku, [informacja prawnie chroniona]).

Natomiast zgodnie z art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy zmieniającej, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, czyli takich w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest przedsiębiorca z sektora „MŚP", termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi (dalej: „maksymalny termin zapłaty").

Punktem wyjścia dla Prezesa UOKiK rozpatrującego sprawę w pierwszej instancji oceniającego zgodność umownych terminów zapłaty wskazanych przez Stronę w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades." z terminem wskazanym w art. 7 ust. 2a Ustawy, była informacja przekazana przez Stronę w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades." o tym, że kontrahent złożył Stronie oświadczenie o posiadaniu statusu dużego przedsiębiorcy albo że status danego kontrahenta został ustalony przez Stronę we własnym zakresie. W przypadku braku takiej informacji w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie

Tabela 2.BES.xlsx.xades.” Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji zwrócił się bezpośrednio do kontrahentów o złożenie wyjaśnień w tej kwestii lub dokonał ustaleń we własnym zakresie korzystając z ogólnodostępnych baz danych oraz faktów znanych Prezesowi UOKiK z urzędu, tj. w szczególności informacji zawartych w ogólnodostępnej bazie Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP) (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 –2079-2155, tom XII).

Rozpoznając sprawę ponownie Prezes Urzędu podjął dodatkowe czynności w zakresie ustalenia statusu kontrahenta [informacja prawnie chroniona] oraz ustalenia terminów zapłaty z trzema kontrahentami Strony [informacja prawnie chroniona]

Dodatkowe postępowanie dowodowe wykazało, że kontrahent [informacja prawnie chroniona] w okresie od 01.01.2019 r. do 31.12.2020 r. posiadał status dużego przedsiębiorcy, podczas gdy w postępowaniu w pierwszej instancji ustalono, że przedsiębiorca ten należy do sektora „MŚP”.

Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie **w kwestii statusów kontrahentów** są więc tożsame z ustaleniami wskazanymi w Decyzji w szczególności na str. 24 -35, 76 – 80, oraz 84 (karta akt postępowania DZP 93.35.2020, - 5255 verte – 5261, 5281 verte – 5233 verte, 5285 verte tom XXV), z wyjątkiem statusu przedsiębiorcy [informacja prawnie chroniona]

Ustalenie przez Prezesa UOKiK, że kontrahent [informacja prawnie chroniona] **posiada status dużego przedsiębiorcy oznacza, że Strona postępowania uzgadniając z tym kontrahentem terminy zapłaty dłuższe niż 60 dni od dnia doręczenia faktury nie naruszyła art. 7 ust. 2a Ustawy**, zatem Prezes Urzędu rozpatrując sprawę w pierwszej instancji bezpodstawnie zastosował maksymalne terminy zapłaty 60 dni liczonych od dnia doręczenia Stronie faktur.

Prezes UOKiK rozpatrujący sprawę ponownie jako **umowne terminy zapłaty świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych z kontrahentem [informacja prawnie chroniona] przyjął więc terminy wskazywane przez Stronę postępowania**.

Skutkowało to ustaleniem przez Prezesa UOKiK rozpatrującego sprawę ponownie, że w przypadku części transakcji handlowych terminy wymagalności świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych zawartych z tym kontrahentem przypadały już po okresie objętym postępowaniem, a więc nie mogą one stanowić przedmiotu postępowania, a także

że w przypadku niektórych transakcji handlowych świadczenia pieniężne zostały spełnione w terminie.

Świadczenia te zostały więc wyłączone z zakresu postępowania i **zostały wyszczególnione w Tabeli wyłączeniowej W.1, stanowiącej Załącznik nr 11 do niniejszej decyzji. Dotyczy to następujących transakcji handlowych z kontrahentem [informacja prawnie chroniona]**

- **faktura [informacja prawnie chroniona]**
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**,
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**,
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**,
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**,
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**,
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**,
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**,
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**
- **faktura [informacja prawnie chroniona]**

Natomiast w przypadku 4 transakcji handlowych ustalenie przez Prezesa UOKiK terminu zapłaty świadczeń pieniężnych zgodnych z tymi, które wskazała Strona postępowania, skutkowało zmniejszeniem liczby dni opóźnienia w spełnieniu tych świadczeń pieniężnych. Dotyczy to świadczeń pieniężnych udokumentowanych **fakturą [informacja prawnie chroniona]**, **fakturą [informacja prawnie chroniona] fakturą [informacja prawnie chroniona]** oraz [informacja prawnie chroniona]. W związku z tym wyżej wymienione świadczenia pieniężne zostały ujęte w Tabeli B.1 (Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] stanowiącej załącznik nr 2

do niniejszej decyzji, a nie w Tabeli F (Świadczenia pieniężne spełnione po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy - w związku ze stosowaniem przez Stronę postępowania postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w [informacja prawnie chroniona] gdzie zakwalifikował je pierwotnie Prezes UOKiK rozpatrujący sprawę w pierwszej instancji.

Na podstawie tak zgromadzonego materiału dowodowego w zakresie statusów kontrahentów Prezes Urzędu rozpatrujący sprawę w pierwszej instancji ustalił, że wystąpiły sytuacje, w których Strona postępowania jako duży przedsiębiorca stosowała względem wierzycieli, którzy byli mikro, małym lub średnim przedsiębiorcą, terminy zapłaty przekraczające 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, a zatem naruszające art. 7 ust. 2a Ustawy.

W stosunku do tych świadczeń pieniężnych, badając terminowość spełnienia przez Stronę postępowania świadczeń pieniężnych i obliczając długość opóźnienia w ich spełnieniu, Prezes Urzędu rozpatrujący sprawę w pierwszej instancji na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy zastosował maksymalny termin zapłaty 60 dni liczonych od dnia doręczenia Stronie faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi. Rozpoznając sprawę w pierwszej instancji na podstawie wskazanej przez Stronę w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades." daty wpływu faktury (dowodu zakupu), Prezes Urzędu ustalił maksymalny termin zapłaty dla każdego ze świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych po 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, który to termin przypadał w okresie objętym postępowaniem i obliczył liczbę dni opóźnienia.

Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę w pierwszej instancji dotyczące świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę po terminie maksymalnym ustalonym na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy znajdują się w Tabeli F i Tabeli G stanowiących załączniki do Decyzji I. Tabele te zawierają *świadczenia pieniężne spełnione po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy - w związku ze stosowaniem przez Stronę postępowania postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły [informacja prawnie chroniona]* **(Tabela F) i *w [informacja prawnie chroniona]* (Tabela G).**

Natomiast Prezes UOKiK rozpatrujący sprawę ponownie – na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej i drugiej instancji, w szczególności odpowiedzi kontrahentów Strony - powziął wątpliwości, co do tego czy terminy zapłaty ustalone przez strony transakcji handlowych, w których Strona postępowania jest dłużnikiem świadczenia pieniężnego, a wierzycielem przedsiębiorca z sektora „MŚP", faktycznie przekraczają maksymalny termin zapłaty i są niezgodne z przepisami Ustawy.

Mając więc na uwadze zasadę rozstrzygania wątpliwości faktycznych na korzyść strony wyrażoną w przepisie art. 81a. § 1. k.p.a., który wprost stanowi, że *jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony,* Prezes Urzędu rozpatrujący sprawę ponownie nie zastosował maksymalnego terminu zapłaty, ale przyjął (jako korzystniejsze) terminy zapłaty wg umowy wskazane przez Stronę postępowania w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades.".

Powyższe skutkowało ustaleniem, że niektóre transakcje handlowe ujęte w Tabeli F i Tabeli G stanowiących załączniki do Decyzji I uznane zostały przez Prezesa Urzędu za spełnione w terminie lub wymagalne po okresie objętym postepowaniem (np. transakcja handlowa Lp. 3 w Tabeli F stanowiącej złącznik do Decyzji I), a więc w niniejszej decyzji nie są już zaliczane do sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem i zostały ujęte w Tabeli W.1.

W przypadku pozostałych transakcji handlowych ujętych w Tabeli F i Tabeli G stanowiących załączniki do Decyzji I przyjęcie przez Prezesa UOKiK rozpatrującego sprawę ponownie korzystniejszych dla Strony terminów zapłaty wg umowy skutkowało zmniejszeniem ilości dni opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania. Zauważyć należy, że niniejsza decyzja nie posiada już wyodrębnionych Tabel ze *świadczeniami pieniężnymi spełnionymi po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy,* zatem świadczenia pieniężne, o których mowa powyżej zostały w niniejszej decyzji ujęte w ramach Tabeli A.1 (np. transakcja handlowa Lp.34 z Tabeli G stanowiącej załącznik do Decyzji I) oraz w Tabeli B.1 (np. transakcja handlowa Lp.1 z Tabeli F stanowiącej załącznik do Decyzji I).

Generalnie wskazać więc należy, że ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, poczynione zostały przez Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie w oparciu o następujące założenia wynikające z przepisów Ustawy:

a) w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 30 kwietnia 2020 r.;
b) w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego niniejszym postępowaniem, tj. do dnia 30 kwietnia 2020 r.

Mając na uwadze informacje o uzgodnionych z kontrahentami terminach zapłaty w transakcjach handlowych przedstawione przez Stronę w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades.” w kolumnie "Termin płatności wg umowy” Prezes UOKiK ustalił, że terminy zapłaty świadczeń pieniężnych objętych niniejszym postępowaniem liczone są od [informacja prawnie chroniona] Powyższe znalazło potwierdzenie w dowodach zgromadzonych w postępowaniu m.in. wyjaśnieniach przekazanych przez Stronę w piśmie z dnia 27 lipca 2020 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.20 – 43 tom 1).

Po dokonaniu analizy przedłożonych przez Stronę faktur VAT i umów, Prezes Urzędu przyjął, że długości uzgodnionych terminów zapłaty, liczonych co do zasady od dnia [informacja prawnie chroniona] (tj. podane w kolumnie „Termin płatności wg umowy w dniach”) oraz w kolumnie „Termin płatności wg umowy (data, format DD.MM.RRRR)” w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades.”, zostały wskazane przez Stronę zgodnie ze stanem faktycznym, są spójne z przedłożonymi przez Stronę dowodami i mogą stanowić podstawę oceny terminowości spełnienia świadczeń pieniężnych. Dostrzeżone w tym zakresie nieścisłości nie miały wpływu na ocenę wiarygodności złożonych przez Stronę postępowania oświadczeń w pozostałym zakresie i zostały skorygowane przez Prezesa Urzędu na podstawie dokumentów znajdujących się w materiale dowodowym, w szczególności na podstawie dokumentów od Strony postępowania i jej kontrahentów.

Kwestia terminowego spełnienia świadczenia pieniężnego jest ściśle związana z pojęciem „*wymagalności świadczenia pieniężnego*”, toteż Prezes Urzędu wyjaśnia w tym miejscu jak należy rozumieć znaczenie tego pojęcia w niniejszej sprawie.

W doktrynie prawa wskazuje się[10], że wymagalność roszczenia „*oznacza stan, w którym uprawniony może skutecznie domagać się realizacji roszczenia (jego powództwo nie będzie przedwczesne)*”[11]. „*Z wymagalnością roszczenia mamy do czynienia w chwili, w której zobowiązanie powinno być wykonane, a więc gdy termin spełnienia świadczenia już upłynął. Innymi słowy, wymagalność pojmować należy jako stan, w którym wierzyciel może domagać się sądowej ochrony swojej wierzytelności, ponieważ termin spełnienia świadczenia minął bezskutecznie (zobowiązanie nie zostało wykonane w ogóle, albo zostało wykonane nienależycie). W świetle tej konwencji pojęciowej termin spełnienia świadczenia, rozumiany jako ostatni dzień, w którym najpóźniej świadczenie powinno być spełnione przez dłużnika, jest zawsze dniem poprzedzającym dzień wymagalności.*”[12] „*Wymagalność należy łączyć z terminem spełnienia świadczenia, przy czym ewentualna rozbieżność w poglądach wiązać może się jedynie z oznaczeniem dnia to jest czy tak rozumiana wymagalność powstaje z nadejściem czy z upływem terminu (dnia) spełnienia świadczenia. (…) Zauważyć jednak należy, że jeżeli przyjmiemy, iż wymagalność następuje z ostatnim dniem, w którym dłużnik może jeszcze, bez naruszania treści zobowiązania, spełnić świadczenie, to jednocześnie trzeba przyjąć, że wierzyciel nie ma jeszcze prawnej możliwości dochodzenia zaspokojenia roszczenia. Przyjąć zatem należy, że wymagalność łączyć należy z upływem terminu spełnienia świadczenia, dopiero bowiem po jego upływie, kiedy dłużnik popada w opóźnienie, wierzyciel dysponuje skutecznymi środkami dochodzenia roszczeń*”.[13] Roszczenie staje się więc wymagalne, jeżeli nie zostanie spełnione najpóźniej z upływem ostatniego dnia terminu[14], w którym dłużnik może dobrowolnie spełnić świadczenie w sposób należyty, zgodnie z art. 354 i 355 k.c.

Reasumując, w niniejszej sprawie przez wymagalne świadczenia pieniężne należy rozumieć te świadczenia, które nie zostały spełnione najpóźniej z upływem ostatniego dnia umownego terminu ich zapłaty, a zatem świadczenia opóźnione. Natomiast przez świadczenia pieniężne spełnione w terminie należy rozumieć te świadczenia, które

[10] Brak jest definicji wymagalności w Kodeksie cywilnym (por. P. Nazaruk [w:] B. Bajor, D. Bierecki, J. Bocianowska, J. Ciszewski, M. Ciszewski, G. Karaszewski, J. Knabe, J. Mucha-Kujawa, G. Sikorski, B. Sitek, R. Tanajewska, P. Nazaruk, Kodeks cywilny. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2024, art. 120).
[11] E. Gniewek, P. Machnikowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 11, Warszawa 2023.
[12] Wyrok SN z dnia 28 października 2015 r., II CSK 822/14.
[13] Uchwała Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 5 listopada 2014 r. III CZP 76/14.
[14] Vide: art. 111 § 1 i art 112 k.c.

zostały spełnione najpóźniej z upływem ostatniego dnia umownego terminu ich zapłaty, a zatem świadczenia niewymagalne.

Zarzut Strony z pisma z dnia 27 czerwca 2024 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023, 52-119, płyta CD, tom I) dotyczący błędnego ustalenia przez Prezesa UOKiK faktów będących podstawą wyliczenia jednostkowych kar pieniężnych w rozumieniu art. 13v ust. 2 Ustawy (…) takich jak „termin płatności niektórych świadczeń pieniężnych", „daty spełnienia świadczenia dla niektórych świadczeń", „daty wpływu faktury", „ustalenia dotyczące przeliczania walut obcych na PLN".

W pierwszej kolejności Prezes UOKiK odniesie się do powyższego zarzutu w zakresie w jakim Strona zakwestionowała *ustalenia faktów będących podstawą wyliczenia jednostkowych kar pieniężnych w rozumieniu art. 13v ust. 2 Ustawy takich jak termin płatności niektórych świadczeń pieniężnych*, czyli **błędnego zdaniem Strony ustalenia przez Prezesa UOKiK elementów faktycznych, takich jak terminy zapłaty wg umowy, w przypadku niektórych transakcji handlowych znajdujących się w Tabeli A i Tabeli B.**

W odniesieniu do Tabeli A (Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły [informacja prawnie chroniona] Strona w piśmie z dnia 27 czerwca 2024 r. zakwestionowała terminy zapłaty wg umowy w przypadku następujących transakcji handlowych:

Lp. z Tabeli A Decyzji I Instancji	Numer Identyfikacji Podatkowej dostawcy	Numer dowodu zakupu/faktury	Data wystawienia dowodu zakupu/faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/faktury	Waluta dowodu zakupu	Termin płatności wg umowy ustalony przez I Instancję w Decyzji	Termin płatności wg umowy wskazany przez Stronę
	[informacja prawnie chroniona]						

W odniesieniu do Tabeli B (Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] Strona w piśmie z dnia 27 czerwca 2024 r. zakwestionowała terminy zapłaty wg umowy w przypadku następujących transakcji handlowych:

Lp. z Tabeli B Decyzji I Instancji	Numer Identyfikacji Podatkowej dostawcy	Numer dowodu zakupu/faktury	Data wystawienia dowodu zakupu/faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/faktury	Waluta dowodu zakupu	Termin płatności wg umowy ustalony przez I Instancję	Termin płatności wg umowy wskazany przez Stronę
	[informacja prawnie chroniona]						

Prezes UOKiK rozpatrując sprawę ponownie zauważył, że w zakresie Tabeli A Strona zakwestionowała przyjęte przez Prezesa Urzędu w Decyzji I terminy zapłaty wg umowy wyłącznie w przypadku transakcji handlowych z dwoma kontrahentami [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona]

Prezes Urzędu zwrócił się więc bezpośrednio do ww. kontrahentów Strony (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 – 131-136, 140-145, 195-201 verte) o wskazanie m.in. terminów zapłaty świadczeń pieniężnych zgodnych z wiążącą strony umową, nie ograniczając się jednak wyłącznie do transakcji handlowych wskazanych przez Stronę postępowania, ale rozszerzając wezwanie o pozostałe transakcje, które były przedmiotem postępowania.

Na podstawie odpowiedzi uzyskanych od w/w kontrahentów Strony (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 – 146-191, 202-205 verte, 137-139, tom I) Prezes Urzędu rozpatrujący sprawę ponownie stwierdził, że terminy zapłaty wskazane przez Stronę w piśmie z dnia 27 czerwca 2024 r. są zgodne z wyjaśnieniami kontrahentów – z wyjątkiem jednej transakcji udokumentowanej fakturą [informacja prawnie chroniona], wystawionej przez kontrahenta

[informacja prawnie chroniona]. W związku z tym Prezes UOKiK rozpatrujący sprawę ponownie – gdy wyjaśnienia Strony były spójne z wyjaśnieniami kontrahentów - przyjął jako terminy zapłaty świadczeń pieniężnych wg umowy terminy wskazane przez Stronę i tym samym zmienił ustalenia co do terminów zapłaty wg. umowy w przypadku następujących transakcji handlowych:

- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]

Natomiast w przypadku **faktury [informacja prawnie chroniona]** Prezes Urzędu jako termin zapłaty wg umowy ustalił datę [informacja prawnie chroniona], ponieważ taką datę wskazał kontrahent i znalazła ona odzwierciedlenie na fakturze VAT przekazanej przez Stronę postępowania (zrzut z systemu księgowego).

Jeśli zaś chodzi o „terminy płatności wg umowy" zakwestionowane przez Stronę w Tabeli B, to Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie w oparciu o zgromadzony w I i II instancji materiał dowodowy tj. „Tabela nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades" (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 383 – 385A, płyta CD, tom 1) oraz dowody przedłożone przez Stronę przy piśmie z dnia 27 czerwca 2024 r. dotyczące wybranych transakcji handlowych z Tabeli B (karta akt postępowania DWZ 93.11.2020 – 77-100, płyta CD - 119, tom 1) uznał, iż Prezes Urzędu w toku postępowania pierwszoinstancyjnego w sposób nieprawidłowy ustalił terminy zapłaty świadczeń pieniężnych i liczbę dni opóźnienia. Prezes Urzędu rozpatrując sprawę w II Instancji przyjął więc terminy zapłaty wg umowy wskazane przez Stronę postępowania w piśmie z dnia 27 czerwca 2024 r. Zmienione terminy zapłaty wg umowy dotyczą więc następujących transakcji:

- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]

Podkreślić w tym miejscu należy, że Prezes Urzędu rozpatrujący sprawę ponownie – ponad zakwestionowane przez Stronę ustalenia faktyczne w zakresie terminów zapłaty wg umowy w poszczególnych transakcjach handlowych - dokonał analizy wszystkich terminów zapłaty wg umowy ustalonych w Decyzji I, pod kątem ich zgodności ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Na podstawie zgromadzonego w I i II instancji materiału dowodowego, tj. „Tabela nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades" (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 383 – 385A, płyta CD, tom 1) oraz Tabeli C zawierającej skorygowane przez Stronę terminy zapłaty - plik 20220630_Tabela C stanowiącej załącznik do pisma z dnia 30 czerwca 2022 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 -4919, płyta CD, tom XXIII) oraz odpowiedzi kontrahentów (DZP 93.35.2020 -1055-1109, tom VI, 1110-1397,tom VII, 1398-1612, tom VIII, 1613-1748, tom IX,1749-1816, tom X, 1823-1940, tom X, 1941-2074, tom XI, 4763-4770 XXII, 4775-4879 XXIII, DWZ 93.11.2023 – 146-191, 202-205 verte, 137-139 tom I,) Prezes Urzędu zmienił ustalenia faktyczne co do terminów zapłaty świadczeń pieniężnych w poszczególnych transakcjach handlowych, co znalazło odzwierciedlenie w Tabelach A.1, B.1, D.1, E.1 stanowiących załączniki do niniejszej decyzji.

Wyciąg z Tabeli A.1 Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona]

Numer Identyfikacji Podatkowej Dostawcy	Numer dowodu zakupu/faktury	Data wystawienia dowodu zakupu/faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/faktury	Termin płatności wg umowy ustalony przez I Instancję w Decyzji	Termin zapłaty ustalony przez II Instancję
[informacja prawnie chroniona]					

Wyciąg z Tabeli B.1 Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona]

Numer Identyfikacji Podatkowej dostawcy	Numer dowodu zakupu/faktury	Data wystawienia dowodu zakupu/faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/faktury	Waluta dowodu zakupu	Termin płatności wg umowy ustalony przez I Instancję w Decyzji	Termin zapłaty ustalony przez II Instancję
[informacja prawnie chroniona]						

Wyciąg z Tabeli D.1 Świadczenia pieniężne niespełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona]

Numer Identyfikacji Podatkowej dostawcy	Numer dowodu zakupu/faktury	Data wystawienia dowodu zakupu/faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/faktury	Termin płatności wg umowy ustalony przez I Instancję w Decyzji	Termin zapłaty ustalony przez II Instancję
[informacja prawnie chroniona]					

Wyciąg z Tabeli E.1 Świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona]

Numer Identyfikacji Podatkowej dostawcy	Numer dowodu zakupu/faktury	Data wystawienia dowodu zakupu/faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/faktury	Waluta dowodu zakupu	Termin płatności wg umowy ustalony przez I Instancję w Decyzji	Termin zapłaty ustalony przez II Instancję

[informacja prawnie chroniona]						

W przypadku pozostałych transakcji handlowych ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie w zakresie terminów zapłaty świadczeń pieniężnych są tożsame z ustaleniami wskazanymi w załącznikach do Decyzji I (karta akt postępowania DZP 93.35.2020, 5315-5635 verte, tom XXV-XXVII), jako znajdujące oparcie w materiale dowodowym: wyjaśnieniach Strony, dokumentach, wyjaśnieniach kontrahentów.

XI. Wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe

Analiza przekazanych przez Stronę informacji i dokumentów, w tym plików o nazwie: Tabela 2.BES.xlsx.xades (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 383- 385A tom III), JPK_VAT (karta akt postępowania DZP 93.35.20 – 178-183A, tom I, 486-686, IV), JPK_WB (karta akt postępowania DZP 93.35.20 – 159-167A, tom I oraz 486-686, tom IV) oraz dokumentów otrzymanych od Strony postępowania i jej kontrahentów Strony, pozwoliła na wyłączenie z niniejszego postępowania świadczeń pieniężnych nieobjętych zakresem podmiotowym bądź przedmiotowym Ustawy.

Jako nieobjęte zakresem podmiotowym bądź przedmiotowym należało wyłączyć następujące świadczenia:

1) Strona w Tabeli nr 1 do pisma z dnia 27 lipca 2020 r. wskazała świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, w których kontrahentami Strony - drugą stroną transakcji byli przedsiębiorcy spoza państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej – jednakże w zaktualizowanej Tabeli nr 1 „Tabela nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades", Strona nie wskazała już w/w świadczeń. W związku z powyższym świadczenia pieniężne nie są objęte postępowaniem,

2) świadczenia o charakterze pieniężnym niewynikające z transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy lub niebędące wynagrodzeniem za dostawę towarów lub wykonanie usługi w transakcji handlowej w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy (m.in. opłaty na rzecz podmiotów publicznych nie wynikające z czynności cywilnoprawnych, obejmujące np. [informacja prawnie chroniona] – **ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są w tym zakresie tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, które znajdują się w Tabeli N stanowiącej załącznik nr 14 do Decyzji (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5269, strona 51 Decyzji, tom XXV,**

3) świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych udokumentowanych fakturami VAT, dla których kontrahenci Strony postępowania wystawili faktury korygujące w całości wysokość świadczenia pieniężnego wynikającej z faktury pierwotnej (tzn. „do zera"), jak również świadczenia pieniężne które zostały wystornowane. Zgodnie z art. 25 ustawy o rachunkowości, błędy w zapisach ksiąg rachunkowych poprawia się albo przez skreślenie dotychczasowej treści i wpisanie nowej (ust.1), albo przez wprowadzenie do ksiąg rachunkowych dowodu zawierającego korekty błędnych zapisów (ust.2)[15]. W konsekwencji, Prezes Urzędu uznał, że w sytuacji sprostowania błędu księgowego do całości kwoty występującej w pierwotnym dowodzie księgowym, należy uznać, że wskazana dokumentacja nie odzwierciedla faktycznych zdarzeń gospodarczych (tj. nie doszła do skutku transakcja handlowa - nie dostarczono towarów lub nie wykonano usług stanowiących podstawę do wystawienia faktury VAT i podstawę do żądania spełnienia świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania) - **ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są w tym zakresie**

[15] Art. 25 ust. 1 i 2 Ustawy o rachunkowości.

tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, które znajdują się w Tabeli M stanowiącej załącznik nr 13 do Decyzji (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5269, strona 51 Decyzji, tom XXV).

XII. Świadczenia pieniężne, które nie zostały uwzględnione w sumie wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania

Analiza informacji i dokumentów przekazanych przez Stronę pozwoliła także na wyłączenie z niniejszego postępowania świadczeń pieniężnych, które z różnych względów nie mogły stanowić podstawy wymiaru kary:

1) **świadczenia pieniężne, które nie były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a w tym:**
   - **a)** świadczenia pieniężne spełnione w całości przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 lutego 2020 r. – **ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są w tym zakresie tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, które znajdują się w Tabeli P stanowiącej załącznik nr 16 do Decyzji (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5269 verte, strona 52 Decyzji, tom XXV),**
   - **b)** świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. po 30 kwietnia 2020 r. – **ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, które znajdują się w Tabeli O stanowiącej załącznik nr 17 do Decyzji (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5269 verte, strona 52 Decyzji, tom XXV),**

2) **świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania przed upływem terminu zapłaty, a w tym:**

   - świadczenia pieniężne bez odroczonego terminu zapłaty, których zapłata nastąpiła gotówką lub kartą płatniczą **- ustalenia Prezesa Urzędu** rozpatrującego sprawę ponownie **są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, które znajdują się w Tabeli R** stanowiącej załącznik nr 15 do Decyzji (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5269 verte, strona 52 Decyzji, tom XXV)**.**

Ponowna weryfikacja przez Prezesa UOKiK materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu administracyjnym w I i II Instancji oraz analiza informacji i dokumentów przekazanych przez Stronę postępowania i kontrahentów doprowadziła do ustalenia, że w kategorii świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, nie powinny się znaleźć świadczenia pieniężne z wymienionych niżej powodów:

1) spełnione przez Stronę postępowania w terminie,
2) świadczenia pieniężne wymagalne po okresie objętym postępowaniem,
3) świadczenia pieniężne, dla których kontrahenci Strony wystawili faktury korygujące w całości wysokość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury pierwotnej (tzn. „do zera”),
4) świadczenia pieniężne niewynikające z transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy lub niebędące wynagrodzeniem za dostawę towarów lub wykonanie usługi w transakcji handlowej w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy,
5) świadczenia pieniężne, które zostały ujęte dwukrotnie.

Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli wyłączeniowej W.1, stanowiącej Załącznik nr 11 do niniejszej decyzji.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że ustawą z dnia 4 listopada 2022 r. został dodany do Ustawy art. 13va zgodnie z którym „**Wykaz świadczeń pieniężnych** poddanych analizie w toku postępowania wraz z danymi pozwalającymi na identyfikację danego świadczenia **jest określony w załączniku do decyzji** w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, 7 i 11(...)”. Z kolei przepisy intertemporalne ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. tj. art. 3 ust. 7 i 8 stanowią, że: „7. Do postanowień i decyzji w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, 6-8 i 11 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wydawanych **w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 13va** ustawy zmienianej w art. 1.” oraz „8. W przypadku decyzji, o których mowa w art. 13v ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy **załącznik**, o którym mowa w art. 13va ustawy zmienianej w art. 1, zawiera również **wykaz jednostkowych kar**, o których mowa w art. 13v ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.”

Mając na uwadze powyższe, **Prezes Urzędu załączył do niniejszej decyzji jako załączniki Tabele zawierające wykaz wszystkich świadczeń pieniężnych, za które obliczona została jednostkowa kara pieniężna** (Tabele A.1 – L.1), składająca się na sumę administracyjnej kary pieniężnej nałożonej na Stronę postępowania. Niecelowym jest natomiast załączanie do niniejszej decyzji Tabel zawierających świadczenia pieniężne, co do których nie została obliczona jednostkowa kara pieniężna, a więc nie stanowiących podstawy wymiaru kary (Tabele od M do R). Ustalenia Prezesa Urzędu działającego jako organ drugiej instancji są w tym zakresie tożsame z ustaleniami poczynionymi w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, natomiast Strona postępowania otrzymała już Tabele od M do R wraz z Decyzją.

W postępowaniu z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Prezes UOKiK zidentyfikował natomiast szereg transakcji zamieszczonych w Tabelach karowych od A do L do Decyzji, które w skutek dokonania nowych ustaleń faktycznych w niniejszym postępowaniu nie powinny wejść do kategorii świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w okresie objętym postępowaniem.

XIII. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem lub spełnione przez nią po terminie

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wykazane przez Stronę w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades.” wymagalne w okresie objętym postępowaniem, nie zostały w ogóle przez Stronę postępowania spełnione (do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem) albo zostały przez nią spełnione w okresie objętym postępowaniem, jednak po umownym terminie zapłaty (dalej: zakwestionowane świadczenia pieniężne).

Obowiązek zapłaty zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wynikał z zawartych przez Stronę umów z kontrahentami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona wykazała w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades.”. Każde z tych świadczeń pieniężnych było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, tj. od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia 30 kwietnia 2020 r. Dowody zakupu dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT – w plik JPK_VAT. Co do części transakcji handlowych wskazanych przez Stronę postępowania w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades.”, która nie znalazła potwierdzenia w ewidencji JPK_VAT, Strona na wezwanie Prezesa Urzędu, już w postępowaniu prowadzonym w pierwszej instancji, złożyła dowody zawarcia transakcji handlowych

w postaci dowodów zakupu (faktur VAT), umów oraz innych dokumentów źródłowych. Zawarcie tych umów i wynikający z nich obowiązek spełnienia świadczeń pieniężnych oraz uzgodniony przez strony termin zapłaty zostały potwierdzone w materiale dowodowym i nie budzą wątpliwości, zatem Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie co do zasady w tym zakresie podzielił ustalenia powzięte w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, jednakże dla niektórych transakcji poczynił nowe ustalenia faktyczne w tym zakresie, w oparciu o nowo zebrany materiał dowodowy na etapie postępowania odwoławczego lub posiadanego w aktach sprawy.

Wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą zakwestionowane świadczenia pieniężne zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Spółkę i jej kontrahentów. Świadczenia pieniężne zostały zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. **Tym samym przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym, stanowią one „świadczenie pieniężne" w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.**

W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą – stosownie do treści art. 115 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. 2023 r. poz. 1610 ze zm.).

W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, które zostały zapłacone przelewami z rachunków bankowych Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił datę spełnienia świadczenia pieniężnego w oparciu o informacje przekazane przez Stronę w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades." oraz wyciągi bankowe w plikach JPK_WB w zakresie w jakim te informacje były ze sobą spójne. W tych przypadkach za datę zapłaty Prezes Urzędu uznał datę operacji bankowej - ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB, które okazały się co do zasady zgodne z wyjaśnieniami Strony postępowania. Natomiast w zakresie w jakim informacje przekazane przez Stronę nie znalazły odzwierciedlenia w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalił stan faktyczny w oparciu o wyjaśnienia przedłożone przez Stronę postępowania (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 2376- 4733, tom XIII-XXII, 185-193, tom I,192, tom I, 234, tom II, 225, tom II,

219-224, tom II, 2264-2292, tom XII, 2264-2373, tom XII I tom XIII, 2235- 2258, tom XII, 538- 547, tom IV, 502- 503, tom IV, 486-686, IV).

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że w ramach rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub świadczonych usług obok standardowej metody płatności świadczeń pieniężnych wynikających z otrzymanych od dostawców dowodów zakupu, tj. przelewem bankowym, Strona rozliczała swoje zobowiązania w całości lub w części stosując potrącenia wzajemnych wierzytelności powstałych w relacjach handlowych Strony i jej kontrahentów (określane również mianem kompensat). W tych przypadkach weryfikacja terminów spełnienia świadczeń pieniężnych została dokonana w oparciu o wyjaśnienia dotyczące mechanizmu dokonywania potrąceń jako formy spełniania świadczeń pieniężnych przedstawione przez Stronę w postępowaniu w pierwszej instancji w piśmie z dnia 10 listopada 2020 r. oraz dowody dokonania potrąceń.

W dalszej treści pisma z dnia 10 listopada 2020 r. Strona wskazała, że w stosunku do podmiotów zewnętrznych kompensaty mają charakter potrąceń umownych i ustawowych. Jednoczenie Strona przekazała dodatkową tabelę, w której wymienia poszczególne rodzaje kompensaty dla danego kontrahenta oraz daty rozliczenia (oznaczenie dania, w którym potrącenie zostało rozliczone), jak również informacje dodatkowe np. błędy w księgowaniu oraz kompensata wystornowana dokumentem (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 –185 -198, płyta CD 276 A, tom 1).

Przy piśmie z dnia 27 stycznia 2022 r. Strona przekazała Tabelę J zawierającą zestawienie kompensat (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 2235-2258, tom XII).

Analiza dat zapłaty wskazanych przez Stronę postępowania w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades.” oraz w przekazanych dowodach dotyczących potrąceń nie wykazały rozbieżności, a tym samym nie wzbudziły wątpliwości Prezesa Urzędu, co do ich zgodności ze stanem faktycznym. Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie, przedstawione przez Stronę postępowania dowody pozwoliły potwierdzić spełnienie świadczeń pieniężnych wskazanych przez nią w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades.” jako spełnionych w drodze potrąceń, a także daty zapłaty tym sposobem.

Prezes Urzędu ustalił także, iż FCA Poland S.A., w ramach rozliczeń ze spółkami z grupy kapitałowej, funkcjonuje w ramach [informacja prawnie chroniona] [informacja prawnie chroniona]

Prezes Urzędu ustalił, iż datą zapłaty za zobowiązania zgłoszone [informacja prawnie chroniona]

Zarzut Strony z pisma z dnia 27 czerwca 2024 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023, 52-119, płyta CD, tom I) dotyczący błędnego ustalenia przez Prezesa UOKiK faktów będących podstawą wyliczenia jednostkowych kar pieniężnych w rozumieniu art. 13v ust. 2 Ustawy (…) takich jak „termin płatności niektórych świadczeń pieniężnych", „daty spełnienia świadczenia dla niektórych świadczeń", „daty wpływu faktury", „ustalenia dotyczące przeliczania walut obcych na PLN".

Już w tym miejscu należy odnieść się do zarzutu Strony z pisma z dnia 27 czerwca 2024 r. dotyczącego błędnego ustalenia przez Prezesa UOKiK faktów będących podstawą wyliczenia jednostkowych kar pieniężnych w rozumieniu art. 13v ust. 2 Ustawy (…) w części, w której zarzut ten dotyczy błędnego ustalenia „daty spełnienia świadczenia dla niektórych świadczeń", czyli **błędnego zdaniem Strony ustalenia przez Prezesa UOKiK elementów faktycznych, takich jak daty spełnienia świadczeń pieniężnych w przypadku niektórych transakcji handlowych znajdujących się w Tabeli H i Tabeli B.**

Mianowicie w ww. piśmie Strona wskazała, że w*edług analizy Spółki, Prezes UOKIK w* ***zakresie Tabeli H błędnie ustalił daty spełnienia świadczenia dla niektórych świadczeń. W zakresie Tabeli B organ błędnie ustalił daty spełnienia świadczenia***.

W zakresie Tabeli H, Strona zakwestionowała daty spełnienia świadczenia przyjęte przez Prezesa UOKiK w przypadku wszystkich świadczeń pieniężnych spełnionych w formie [informacja prawnie chroniona], dla których Prezes Urzędu jako datę spełnienia świadczenia przyjął dzień 30 kwietnia 2020 r. Zdaniem Strony poprawna data spełnienia świadczenia w przypadku tych transakcji handlowych to 25 lutego 2020 r.

Ustosunkowując się do zarzutu Strony dotyczącego błędnego ustalenia dat spełnienia świadczeń pieniężnych w Tabeli H, **Prezes Urzędu wskazuje, że rozpatrując sprawę ponownie** - w oparciu o zgromadzony w sprawie w I i II instancji materiał dowodowy, tj. „Tabela nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades" (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 383 – 385A, płyta CD, tom 1),[informacja prawnie chroniona]) oraz dowody przedłożone przez Stronę przy piśmie z dnia 27 czerwca 2024 r., tj. zrzuty z systemu księgowego Strony i faktury VAT odnoszące się do wybranych transakcji handlowych z Tabeli H (karta akt postępowania DWZ 93.11.2020 – 101-119, płyta CD, tom 1) - **uznał, iż w postępowaniu w pierwszej instancji daty spełnienia świadczeń pieniężnych dla**

wszystkich zakwestionowanych przez Stronę transakcji handlowych ustalone na dzień 30 kwietnia 2020 r. zostały ustalone nieprawidłowo.

[informacja prawnie chroniona]

Podkreślić jednak w tym miejscu należy, że mimo zmiany ustaleń faktycznych przez Prezesa UOKiK rozpatrującego sprawę ponownie w zakresie dat spełnienia świadczenia pieniężnego z 30 kwietnia 2020 r. na dzień 25 lutego 2020 r., świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych wskazanych przez Stronę należy w dalszym ciągu uznać za spełnione po terminie. Niemniej, zmniejszeniu uległa liczba dni opóźnienia i wyniosła ona 25 dni, a nie 90 dni. Świadczenia pieniężne wraz ze zmienionymi terminami spełnienia świadczeń pieniężnych ujęte są w Tabeli H.1, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

Data spełnienia świadczenia pieniężnego została zakwestionowana przez Stronę także w przypadku jednej transakcji z Tabeli B [informacja prawnie chroniona] data spełnienia świadczenia ustalona została przez Prezesa UOKiK na dzień 24.04.2020 r., natomiast Strona wskazała, że spełniła to świadczenie pieniężne w dniu 6.04.2020 r.

W odniesieniu do powyższego zarzutu Prezes Urzędu wskazuje, że rozpatrując sprawę ponownie w oparciu o zgromadzony w postępowaniu administracyjnym w I i II instancji materiał dowodowy tj. „Tabela nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades" (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 383 – 385A, płyta CD, tom 1), pliki JPK_WB (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 159-167A, tom I oraz 486-686, tom IV) oraz dowody przedłożone przez Stronę przy piśmie z dnia 27 czerwca 2024 r. odnoszące się do transakcji handlowej z Tabeli B, tj. fakturę, zrzut z systemu księgowego (karta akt postępowania DWZ 93.11.2020 -77-119, płyta CD tom 1) **uznał, iż w postępowaniu w pierwszej instancji data spełnienia ww. świadczenia pieniężnego na dzień 24 kwietnia 2020 r. została ustalona nieprawidłowo.**

Prezes Urzędu rozpatrujący sprawę ponownie ustalił, iż data spełnienia świadczenia pieniężnego w przypadku transakcji handlowej nr Lp. 1971 wskazana przez Stronę w piśmie z dnia 27 czerwca 2020 r. na etapie postępowania w II instancji jest tożsama z datą wskazaną przez nią w „Tabeli nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades", a ponadto znajduje potwierdzenie w plikach JPK-WB jako „data operacji". Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie przyjął więc jako datę spełnienia świadczenia 6.04.2020 r. a nie 24.04.2020 r.

Podkreślić w tym miejscu należy, że Prezes Urzędu rozpatrujący sprawę ponownie – ponad zakwestionowane przez Stronę ustalenia faktyczne w zakresie dat spełnienia świadczeń pieniężnych w poszczególnych transakcjach handlowych - <u>dokonał analizy wszystkich dat spełnienia świadczeń pieniężnych ustalonych w Decyzji I, pod kątem ich zgodności ze zgromadzonym materiałem dowodowym.</u>

Na podstawie zgromadzonego w sprawie w I i II instancji materiału dowodowego, tj. „Tabela nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades" (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 383 – 385A, płyta CD, tom 1), pliki JPK_WB (karta akt postępowania 159-167A, tom I, 486- 686, tom IV) Prezes Urzędu zmienił ustalenia faktyczne co do dat spełnienia świadczeń pieniężnych w poszczególnych transakcjach handlowych, co znalazło odzwierciedlenie w Tabelach A.1 i B.1 stanowiących załączniki do niniejszej decyzji.

Wyciąg z Tabeli A.1 Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona]

Numer Identyfikacji Podatkowej dostawcy	Numer dowodu zakupu/faktury	Data wystawienia dowodu zakupu/faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/faktury	Waluta dowodu zakupu	Data spełnienia świadczenia ustalona przez I Instancję	Data spełnienia świadczenia ustalona przez II Instancję
[informacja prawnie chroniona]						

Wyciąg z Tabeli B.1 Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona]

Numer Identyfikacji Podatkowej dostawcy	Numer dowodu zakupu/faktury	Data wystawienia dowodu zakupu/faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/faktury	Waluta dowodu zakupu	Data spełnienia świadczenia ustalona przez I Instancję	Data spełnienia świadczenia ustalona przez II Instancję
[informacja prawnie chroniona]						

Ustalenia faktyczne Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie w zakresie dat spełniania świadczeń pieniężnych są więc tożsame z ustaleniami wskazanymi w załącznikach do Decyzji (karta akt postępowania DZP 93.35.2020, 5315-5635 verte tom XXV-XXVII), z wyjątkiem transakcji opisanych powyżej w wyciągach z Tabeli A.1 i B.1.

W dalszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 13 b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy zmieniającej *nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 5 000 000 złotych*.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika natomiast, że Strona postępowania zawierała transakcje handlowe, w których wartość świadczeń pieniężnych wyrażona była [informacja prawnie chroniona] Zatem w celu ustalenia czy *suma wartości*

wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie wynosi co najmniej 5 000 000 zł, Prezes UOKiK rozpatrując sprawę ponownie ustalił wartość świadczeń pieniężnych wyrażonych [informacja prawnie chroniona] w przeliczeniu na złote na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy – analogicznie jak w postępowaniu prowadzonym w pierwszej instancji - sposób przewalutowania został omówiony na str.95 – 95 verte Decyzji I.

Jako podstawę przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, Prezes Urzędu przyjął średni kurs danej waluty ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne tj. odpowiednio:

- na dzień 31 grudnia 2019 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r,
- na dzień 31 stycznia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lutego 2020 r. do 29 lutego 2020 r.,
- na dzień 28 lutego 2020 r. świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 marca 2020 r. do 31 marca 2020 r.,
- na dzień 31 marca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 kwietnia 2020 r. do 30 kwietnia 2020 r.

Zarzut Strony z pisma z dnia 27 czerwca 2024 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023, 52-119, płyta CD, tom I) dotyczący błędnego ustalenia przez Prezesa UOKiK faktów będących podstawą wyliczenia jednostkowych kar pieniężnych w rozumieniu art. 13v ust. 2 Ustawy (…) takich jak „termin płatności niektórych świadczeń pieniężnych", „daty spełnienia świadczenia dla niektórych świadczeń", „daty wpływu faktury", „ustalenia dotyczące przeliczania walut obcych na PLN".

W tym miejscu należy odnieść się więc do zarzutu Strony z pisma z dnia 27 czerwca 2024 r. dotyczącego błędnego ustalenia przez Prezesa UOKiK faktów będących podstawą wyliczenia jednostkowych kar pieniężnych w rozumieniu art. 13v ust. 2 Ustawy (…) w części, w której zarzut ten dotyczy „ustaleń dotyczących przeliczania walut obcych na PLN", **czyli przyjęcia przez Prezesa UOKiK niewłaściwego zdaniem Strony kursu waluty, celem przeliczenia waluty obcej na złote.**

W piśmie z dnia 27 czerwca 2024 r. w Tabeli B Strona zakwestionowała przyjęty przez Prezesa UOKiK kurs waluty w przypadku 63 transakcji handlowych. Zdaniem Strony wszystkie

pozycje mają wskazany błędny kurs, tj. *inny kurs waluty niż kurs z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wystawienia faktury.*

W w/w piśmie Strona zarzuciła, że *pomocnicze zastosowanie tego przepisu* (tj. 10 ust. 1a Ustawy – wyj. Prezes UOKiK) *do procesu określania jednostkowej kary pieniężnej zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy nie jest uzasadnione. Przepis określający sposób wyznaczania kar pieniężnych ma charakter karny, dlatego jego stosowanie nie może opierać się na wykładni rozszerzającej i stosowaniu analogii na niekorzyść strony. W tabeli B wszystkie pozycje mają wskazany inny kurs waluty niż kurs z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wystawienia faktury.*

W odniesieniu do powyższego zarzutu, Prezes Urzędu wskazuje przede wszystkim, że podtrzymuje argumentację przedstawioną już w uzasadnieniu Decyzji I na stronach 95-95 verte (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5291-5291 verte, tom XXV).

Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie wskazuje, że dokonanie przewalutowań w taki sposób uzasadnione jest treścią art. 10 ust. 1a w zw. z art. 13v ust. 1 Ustawy zatorowej i w zw. z art. 3 ust. 6 Ustawy zmieniającej. Jak to już wyjaśnione zostało w pkt 4 niniejszej decyzji – pt. ***„Przesłanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych”,*** w niniejszym postępowaniu zastosowanie mają przepisy Ustawy zatorowej w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r., czyli sprzed nowelizacji dokonanej Ustawą zmieniającą z dnia 4 listopada 2022 r. Ustawa zatorowa w tym brzmieniu nie zawierała regulacji zawartej aktualnie w jej art. 13b ust. 3, która określa zasady przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walucie obcej na potrzeby postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Wobec powyższego w niniejszej sprawie podstawą przewalutowania świadczeń pieniężnych [informacja prawnie chroniona] jest art. 10 ust. 1a Ustawy zatorowej z uwzględnieniem jego wykładni funkcjonalnej, celowościowej i systemowej. Przepis ten reguluje kwestię ustalania równowartości kwoty rekompensaty dla wierzyciela za koszty odzyskiwania należności stanowiąc, że równowartość kwoty tej rekompensaty jest ustalana przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne.

Przepis art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy zatorowej określający delikt administracyjny w postaci nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych odwołuje

się do kryterium kwotowego wyrażonego w złotówkach. Natomiast zgodnie z art. 13v ust. 1 ust. 2 Ustawy zatorowej w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej obliczana jest jako suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania. Zestawienia treści tych przepisów jednoznacznie prowadzi do wniosku, że do ich prawidłowego zastosowania, czyli stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, nałożenia na nią administracyjnej kary pieniężnej oraz obliczenia jej wysokości koniecznym jest ustalenie wartości w złotówkach wszystkich opóźnionych świadczeń pieniężnych wyrażonych w walucie obcej. W konsekwencji Prezes Urzędu dokonując wykładni funkcjonalnej, celowościowej i systemowej art. 10 ust. 1a Ustawy zatorowej w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r. zastosował ten przepis odpowiednio do przewalutowania świadczeń pieniężnych [informacja prawnie chroniona] w celu dokonania oceny dopuszczenia się przez Stronę deliktu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych oraz obliczenia administracyjnej kary pieniężnej nałożonej na Stronę postępowania.

Prawidłowość przewalutowania transakcji handlowych w walutach obcych przy zastosowaniu art. 10 ust. 1a Ustawy została zaakceptowana przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 5 września 2023 r., sygn. akt. V SA/Wa 2617/22 oraz z dnia 6 lipca 2023 r., sygn. akt. V SA/Wa 2619/22. Sąd wskazał, że organ dokonał prawidłowej wykładni funkcjonalnej i celowościowej art. 10 ust. 1a ustawy, stosując ten przepis odpowiednio do przewalutowania świadczeń w walutach obcych na potrzeby oceny dopuszczenia się przez strony deliktu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Strona zakwestionowała przewalutowanie także w przypadku konkretnych transakcji handlowych wskazanych w piśmie z dnia 20 marca 2025 r. (karta akt postępowania DWZ.93.11.2023, 240-244, płyta CD, tom I). Argumentacja Prezesa UOKiK co do zasadności przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na złote wedle zasady z art. 10 ust. 1a Ustawy pozostaje jednak aktualna także w odniesieniu do wszystkich transakcji handlowych zakwestionowanych przez Stronę w Tabeli B do Decyzji I.

W związku z powyższym zarzut Strony dotyczący zastosowania art. 10 ust. 1a Ustawy do przeprowadzenia przeliczeń wartości w walutach obcych na PLN jest więc niezasadny.

W tym miejscu Prezes Urzędu wyjaśnia, że rozpoznając sprawę ponownie ustalił, iż w przypadku kilkudziesięciu transakcji handlowych znajdujących się w Tabelach karowych stanowiących załączniki do Decyzji I jako wartość świadczenia pieniężnego przyjęto walutę inną, niż tą w jakiej świadczenie pieniężne zostało wyrażone.

Mianowicie, Strona w piśmie z dnia 27 stycznia 2022 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 2235-2258, tom XII) - w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK z dnia 23 grudnia 2021 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 2158-2231, tom XII) - wskazała w Tabeli I (transakcje niezapłacone) „wartość faktury w oryginalnej walucie", którą dla większości transakcji było [informacja prawnie chroniona] oraz dla każdej z tych transakcji „kwotę brutto z faktury" wskazaną każdorazową w [informacja prawnie chroniona] złotych (która stanowiła przeliczenie świadczenia pieniężnego [informacja prawnie chroniona], jednak wyłącznie na potrzeby rachunkowe Strony, po nieznanym Prezesowi UOKiK kursie). W postępowaniu w pierwszej instancji omyłkowo jako wartość świadczeń pieniężnych przyjęte zostały wartości wyrażone w złotych, a nie w pierwotnej walucie [informacja prawnie chroniona] przewalutowanej wedle zasady z art. 10 ust. 1a Ustawy, tj. według średniego kursu danej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne. Dopiero od tak przeliczonych kwot w dalszej kolejności powinny być obliczone JKP.

W związku z tym Prezes Urzędu rozpoznający sprawę ponownie wziął pod uwagę „oryginalną walutę", w której zostały wyrażone świadczenia pieniężne na fakturach VAT i dokonał ich przewalutowania wg zasady określonej w art. 10 ust. 1a Ustawy i w skutek tego dla części transakcji handlowych zmieniła się wartość świadczeń pieniężnych. W niektórych przypadkach skutkowało to obniżeniem wysokości Jednostkowych Kar Pieniężnych (na korzyść Strony). Natomiast w przypadkach, gdy doprowadziłoby to do zwiększenia Jednostkowej Kary Pieniężnej, Prezes Urzędu - mając na uwadze wynikający z art. 139 k.p.a. zakaz orzekania przez organ odwoławczy na niekorzyść strony odwołującej się (zakaz *reformationis in peius*) - pozostawił dotychczasową wysokość Jednostkowej Kary Pieniężnej. Dotyczy to transakcji ujętych w Tabeli E.1 stanowiącej załącznik nr 5 do niniejszej decyzji.

Przykładowo dla transakcji Lp. 50 z Tabeli D do Decyzji I, Jednostkowa Kara Pieniężna została wyliczona na kwotę 100,18 zł, jednak została wyliczona od kwoty wskazanej przez Stronę w złotych, tj. 7 527,99 zł, podczas gdy „wartość faktury w oryginalnej walucie" wynosiła 1 777,44 [informacja prawnie chroniona]. Po przewalutowaniu kwoty 1 777,44 [informacja prawnie chroniona] na złote według zasady z art. 10 ust 1a Ustawy wartość świadczenia pieniężnego wyniosłaby 8 091,44 zł. Zatem Jednostkowa Kara Pieniężna w przypadku tej transakcji powinna wynieść 101,25 zł. Jest to jednak JKP w wysokości wyższej niż nałożona na Stronę w Decyzji I, zatem Prezes Urzędu rozpatrujący sprawę ponownie nie zmienił ustaleń w tym zakresie.

Zarzut Strony z pisma z dnia 27 czerwca 2024 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023, 52-119, płyta CD, tom I) dotyczący błędnego ustalenia przez Prezesa UOKiK faktów będących podstawą wyliczenia jednostkowych kar pieniężnych w rozumieniu art. 13v ust. 2 Ustawy (…) takich jak „termin płatności niektórych świadczeń pieniężnych", „daty spełnienia świadczenia dla niektórych świadczeń", „daty wpływu faktury", „ustalenia dotyczące przeliczania walut obcych na PLN".

Ustosunkowując się w tym miejscu do zarzutu Strony dotyczącego błędnego ustalenia przez Prezesa UOKiK daty wpływu faktury, wskazać należy, że zarzut Strony dotyczy wyłącznie jednej transakcji handlowej Lp. 3894 z Tabeli B stanowiącej załącznik do Decyzji I (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5463-5548 verte, tom XXVI załącznik nr 2).

W oparciu o zgromadzony w II instancji materiał dowodowy tj. fakturę wraz z adnotacją o dacie wpływu (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 – 97, tom 1) Prezes Urzędu ustalił, że faktycznie faktura wpłynęła do Strony postępowania w dniu 27 lutego 2020 roku, a nie jak przyjął Prezes Urzędu rozpatrujący sprawę w pierwszej instancji w dniu 2 marca 2020 r.

Jednakże podkreślić trzeba, że zmiana daty wpływu w/w faktury pozostaje bez znaczenia dla pozostałych ustaleń w zakresie tej transakcji handlowej, szczególnie co do liczby dni opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego przez Stronę i wysokości jednostkowej kary pieniężnej.

Po pierwsze, w piśmie z dnia 27 lipca 2020 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.20 – 43 tom 1) Strona wskazała, że terminy zapłaty świadczeń pieniężnych liczone są od [informacja prawnie chroniona] Po drugie, data wpływu faktury z perspektywy postępowań zatorowych, ma znaczenie również w przypadku, gdy Prezes UOKiK zidentyfikuje transakcje handlowe

dla których ustalono, że ustalony przez strony termin zapłaty był niezgodny z umową i w związku z tym ustala termin zapłaty zgodny z umową stosując art. 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 2a Ustawy.

W przypadku transakcji handlowej Lp. 3894 z Tabeli B stanowiącej załącznik do Decyzji I Prezes UOKiK ustalił natomiast, że „termin płatności" wg umowy wskazany przez Stronę nie przekracza 60 dni liczonych od dnia doręczenia faktury, zatem Prezes UOKiK nie ingerował w umówiony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty i przyjął termin zapłaty wskazany przez Stronę (co nie zostało przez Stronę zakwestionowane na etapie postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

W tym miejscu podkreślić należy, że ustalenia faktyczne Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie, co do poszczególnych transakcji handlowych są w znaczącej mierze tożsame z ustaleniami faktycznymi Prezesa Urzędu poczynionymi w pierwszej instancji w Tabelach A-L stanowiących załączniki do Decyzji z dnia 20 czerwca 2023 r. nr DZP- 28/2023 karta postępowania DZP 93.35.2020 – 5315 – 5635 verte, tom XXV - XXVII).

Szczegółowe ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie w przedmiocie „zakwestionowanych świadczeń pieniężnych" znajdują się w Tabelach A.1-L.1 stanowiących Załączniki do niniejszej decyzji, zgodnie z następującym podziałem:

a) **Tabela A.1** zawiera świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] w łącznej wysokości [informacja prawnie chroniona] (Tabela A.1 – załącznik nr 1 do niniejszej decyzji);
b) **Tabela B.1** zawiera świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] w łącznej wysokości [informacja prawnie chroniona] po przewalutowaniu [informacja prawnie chroniona] (Tabela B.1 – załącznik nr 2 do niniejszej decyzji);
c) **Tabela C.1** zawiera świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] w łącznej wysokości [informacja prawnie chroniona] po przewalutowaniu [informacja prawnie chroniona] (Tabela C.1 – załącznik nr 3 do niniejszej decyzji);

d) **Tabela D.1** zawiera świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] w łącznej wysokości [informacja prawnie chroniona] (Tabela D.1 – załącznik nr 4 do niniejszej decyzji);

e) **Tabela E.1** zawiera świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] w łącznej wysokości [informacja prawnie chroniona] po przewalutowaniu [informacja prawnie chroniona] (Tabela E.1 – załącznik nr 5 do niniejszej decyzji);

f) **Tabela H.1** zawiera świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, w [informacja prawnie chroniona], których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] w łącznej wysokości [informacja prawnie chroniona] (Tabela H.1 – załącznik nr 6 do niniejszej decyzji);

g) **Tabela I.1** zawiera świadczenia pieniężne spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, w [informacja prawnie chroniona] których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] po przewalutowaniu w łącznej wysokości [informacja prawnie chroniona] (Tabela I.1 – załącznik nr 7 do niniejszej decyzji);

h) **Tabela J.1** zawiera świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem w formie potrącenia, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowej ustaliły w [informacja prawnie chroniona] w łącznej wysokości [informacja prawnie chroniona] (Tabela J.1 – załącznik nr 8 do niniejszej decyzji);

i) **Tabela K.1** zawiera świadczenia pieniężne spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, dla których Strona w piśmie z dnia 13.06.2022 r. przedłożyła szczegółowe wyjaśnienia w których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona] w wysokości [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] w wysokości [informacja prawnie chroniona] po przewalutowaniu [informacja prawnie chroniona] w łącznej wysokości [informacja prawnie chroniona] (Tabela K.1 – załącznik nr 9 do niniejszej decyzji);

j) **Tabela L.1** zawiera świadczenie pieniężne po części spełnione w terminie, a po części spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowej ustaliły w [informacja prawnie chroniona] w wysokości [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja

prawnie chroniona] w wysokości [informacja prawnie chroniona] po przewalutowaniu w łącznej wysokości [informacja prawnie chroniona] (Tabela L.1 – załącznik nr 10 do niniejszej decyzji);

Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu administracyjnym w I i II instancji ustalił, że niektóre świadczenia pieniężne zostały nieprawidłowo umieszczone w poszczególnych Tabelach A-L stanowiących załączniki do Decyzji **DZP-28/2023 z 20 czerwca 2020 r.**, w związku z czym dokonano ich przeniesienia:

1. Do Tabeli E.1 niniejszej decyzji przeniesiono transakcje z Tabeli D do Decyzji DZP- 28/2023 o numerach Lp. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81 ,82, 83, 84, 92,116,117;
2. Do Tabeli L.1 niniejszej decyzji przeniesiono transakcje z Tabeli A do Decyzji DZP- 28/2023 o numerach Lp. 9730, 9731, 9732, 9733, 9734, 9735, 9736, 9737, 9738, 9739, 9740.

Reasumując, rozpatrując niniejszą sprawę ponownie Prezes Urzędu ustalił, że **suma wartości wszystkich wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie nim objętym tj. luty, marzec, kwiecień 2020 r., wyniosła 893 970 968,41 zł.**

Suma ta przekracza próg ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 Ustawy zmieniającej. W związku z powyższym Prezes Urzędu stwierdza, że w okresie objętym postępowaniem Strona popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych.

Z powyższych względów Prezes Urzędu utrzymał w mocy decyzję Nr DZP – 28/2023 z dnia 20 czerwca 2023 r. w zakresie jej pkt I.1, orzekając jak w pkt I.3 sentencji, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 i w zw. z art. 5 § 2 pkt 4 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy zatorowej.

XIV. Wysokość kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych

Decyzją z dnia 20 czerwca 2023 r. Prezes UOKiK nałożył na FCA Poland S.A. (obecnie FCA Poland sp. z o.o.) z siedzibą w Bielsku-Białej administracyjną karę pieniężną w wysokości 7 464 418,87 złotych.

Na stronie 137 Decyzji (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5312, tom XXV) Prezes Urzędu wyjaśnił, że wysokość kary obliczana jest jako suma jednostkowych kar za każde niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 3 ust. 8 Ustawy zmieniającej w przypadku decyzji, wydawanych na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy zatorowej, stosuje się art. 13v ust. 2 w brzemieniu dotychczasowym (w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia nowelizacji z dnia 8 grudnia 2022 r.) natomiast należy stosować również art. 13va w brzmieniu nadanym Ustawą zmieniającą.

W konsekwencji, Prezes Urzędu wydając decyzję o nałożeniu na Stronę postępowania administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy zatorowej jest zobowiązany do obliczenia wysokości tej kary na podstawie art. 13v ust. 2 Ustawy zatorowej w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r., czyli sprzed nowelizacji dokonanej Ustawą zmieniającą z dnia 4 listopada 2022 r.

Wysokość jednostkowej kary, jest natomiast obliczana według wzoru ustalonego w art. 13v ust. 2 Ustawy, tj.:

JKP = WŚ x n/365 x OU

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania niniejszej decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Zgodnie z wyraźnym brzmieniem art. 13v ust. 2 Ustawy **odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych**, ustalone zostają na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

W dniu wydania przez Prezesa UOKIK Decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej nr DZP-28/2023, tj. **w dniu 20 kwietnia 2023 r. odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych wynosiły 16,75% w stosunku rocznym[16].**

W tym miejscu wskazać należy, że od dnia 20 czerwca 2023 r. do dnia wydania niniejszej decyzji wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych uległa zmianie. Na dzień wydania niniejszej decyzji odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych wynoszą 15,75% w stosunku rocznym[17]. **Rozpatrując sprawę ponownie Prezes UOKiK na nowo obliczył więc jednostkowe kary pieniężne za każde niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne według wskaźnika OU wynoszącego obecnie 15,75 %.**

Zmiana wysokości administracyjnej kary pieniężnej wynika z dokonania przez Prezesa UOKiK nowych, odmiennych ustaleń faktycznych w zakresie terminów zapłaty i dat spełnienia świadczenia pieniężnego w poszczególnych transakcjach handlowych na skutek zarzutów Strony w tym zakresie, ale także inicjatywy samego Prezesa Urzędu.

W związku z powyższymi zmianami, sumy jednostkowych kar pieniężnych za każde niespełnione przez Stronę oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne okresie objętym postępowaniem **w poszczególnych Tabelach, stanowiących załączniki do niniejszej decyzji wynoszą:**

- w **Tabeli A.1** suma jednostkowych kar wynosi: [informacja prawnie chroniona]
- w **Tabeli B.1** suma jednostkowych kar wynosi: [informacja prawnie chroniona]
- w **Tabeli C.1** suma jednostkowych kar wynosi: [informacja prawnie chroniona]

[16] Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 21 grudnia 2022 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych (M.P. z 2022 r. poz. 1263).
[17] Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 22 grudnia 2023 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych (M.P. z 2023 r. poz. 1465).

- w **Tabeli D.1** suma jednostkowych kar wynosi: [informacja prawnie chroniona]
- w **Tabeli E.1** suma jednostkowych kar wynosi: [informacja prawnie chroniona]
- w **Tabeli H.1** suma jednostkowych kar wynosi: [informacja prawnie chroniona],
- w **Tabeli I.1** suma jednostkowych kar wynosi: [informacja prawnie chroniona]
- w **Tabeli J.1** suma jednostkowych kar wynosi: [informacja prawnie chroniona]
- w **Tabeli K.1** suma jednostkowych kar wynosi: [informacja prawnie chroniona]

  w **Tabeli L.1** suma jednostkowych kar wynosi: [informacja prawnie chroniona]

Suma wszystkich jednostkowych kar pieniężnych wynikających z ww. Tabel A.1-L.1 wynosi więc 5 615 792,22 zł (pięć milionów sześćset piętnaście tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt dwa złote i dwadzieścia dwa grosze).

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu uchylił więc Decyzję nr DZP-28/2023 z dnia 20 czerwca 2023 r. w części, tj. w pkt I.2. nakładającym na **Stronę** administracyjną karę pieniężną w wysokości **7 464 418,87 złotych** (słownie: siedem milionów czterysta sześćdziesiąt cztery tysiące czterysta osiemnaście złotych i osiemdziesiąt siedem groszy) i **niniejszą decyzją nałożył na FCA Poland Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bielsku-Białej administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 615 792,22 zł**

Ustalenia Prezesa Urzędu znajdujące się w Decyzji nr DZP-28/2023, a także w niniejszej decyzji - ze wskazaniem sum JKP w poszczególnych tabelach A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L oraz łącznie po zsumowaniu wszystkich danych z Tabel - zaprezentowane zostały poniżej:

Tabela	**Ustalenia Prezesa UOKiK w Decyzji DZP-28/2023 w zakresie wartości jednostkowych kar pieniężnych**	**Tabela**	**Ustalenia Prezesa UOKiK po ponownym rozpatrzeniu sprawy w zakresie wartości jednostkowych kar pieniężnych**
A	[informacja prawnie chroniona]	A.1	**[informacja prawnie chroniona]**
B		B.1	
C		C.1	

D		D.1	
E		E.1	
F		F.1	
G		G.1	
H		H.1	
I		I.1	
J		J.1	
K		K.1	
L		L.1	
Podsumowanie	7 464 418,87		**5 615 792,22**

XV. Przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary lub obniżenia jej wysokości

Prezes UOKIK działając jako organ II instancji ponownie rozpatrując sprawę poddał analizie przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 13v ust. 6, 7 i 8 Ustawy.

XVI. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy

Zgodnie z art. 13v ust. 6 Ustawy *Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem*.

Już w tym miejscu, Prezes Urzędu informuje, że podtrzymuje swoje stanowisko co do braku podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie

art. 13v ust. 6 Ustawy wyrażone w Decyzji na stronach 98-99 (karta akt postępowania DZP.93.35.2020 – 5292 verte 5293, tom 3).

W toku postępowania administracyjnego toczącego się w pierwszej instancji Prezes Urzędu pismem z dnia 11 lutego 2021 r. (karta akt postępowania DZP.93.35.2020 – 294-297, tom II) wezwał Stronę postępowania do udzielenia informacji dotyczącej sumy nieotrzymanych lub otrzymanych przez Stronę po terminie świadczeń pieniężnych, tj. łącznej kwoty świadczeń pieniężnych, które były wymagalne w okresie objętym postępowaniem luty, marzec, kwiecień 2020 r., a których Strona nie otrzymała w terminie od swoich kontrahentów – w celu ustalenia istnienia ewentualnej przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

W piśmie z dnia 22 marca 2021 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 309-380, tom II- III) Strona oświadczyła, że zachodzą w stosunku do niej okoliczności, o których mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy. Ponadto Strona wskazała w oświadczeniu z dnia 17 marca 2021 r., że wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem wyniosła [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 341, tom II). Na tej podstawie Prezes Urzędu stwierdził, że suma świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie była niższa od sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie luty, marzec, kwiecień 2020 r.

Biorąc po uwagę powyższe, Prezes Urzędu nie miał podstaw w niniejszym postępowaniu do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

W postępowaniu prowadzonym w związku z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona postępowania nie zmieniła oświadczenia w przedmiocie wartości nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie należności, nie przedstawiła nowych dowodów, nie kwestionowała także ustaleń poczynionych w opisanym wyżej zakresie na podstawie dotychczas zebranego materiału dowodowego.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że suma świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem została przez Prezesa Urzędu przyjęta zgodnie z oświadczeniem Strony i wyniosła [informacja prawnie chroniona]. Suma ta jest jednocześnie niższa od ustalonej w niniejszej decyzji sumy świadczeń pieniężnych

niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w tym samym okresie, która wynosi 893 970 968,41 zł.

Po rozpatrzeniu sprawy ponownie Prezes Urzędu wskazuje, że podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko, iż w niniejszej sprawie nie ziściła się przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary, o której mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy.

XVII. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy - zarzut nr 1, nr 2, nr 5 i nr 6 z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona zarzuciła Prezesowi UOKiK:

1. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 k.p.a. w zw. z art. 80 k.p.a. poprzez niepodjęcie przez organ wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego i wszechstronnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz niezebranie i nierozpatrzenie w sposób wyczerpujących całego materiału dowodowego oraz przekroczenie swobodnej oceny dowodów, do doprowadziło do: (a) błędnego ustalenia, że sytuacja realnego i istniejącego zdarzenia, jakim było wystąpienie pandemii COVID-19, nie stanowi siły wyższej oraz nie istnieje adekwatny, bezpośredni związek przyczynowo- skutkowy między nadmiernym opóźnianiem się Spółki w spełnianiu świadczeń pieniężnych a pandemią koronawirusa i skutkami stanu pandemii, a w konsekwencji wadliwego niezastosowania art. 13v ust. 7 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom (…);

2. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 7 w zw. z art. 107 k.p.a. poprzez zaniechanie dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz toku rozumowania będącego podstawą rozstrzygnięcia w przedmiocie braku uznania, że do nadmiernego opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych doszło wskutek działania siły wyższej na podstawie art. 13v ust. 7 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, co uniemożliwiło realizację zasady ogólnej przekonywania (art. 11 k.p.a.), sprawdzenie prawidłowości ustaleń faktycznych oraz skontrolowanie poprawności rozstrzygnięcia organu;

5. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 13v ust. 7 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w zw. z art. 8 k.p.a. poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na nadmiernym zawężeniu zakresu zastosowania przepisu, co doprowadziło do wyłączenia rzeczywistej możliwości skorzystania z ochrony prawnej ustanowionej przez ustawodawcę w art. 13v ust. 7 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom;

6. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 13v ust. 7 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy stan faktyczny sprawy wymagał zastosowania przepisu i odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej;

Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

W odniesieniu do zarzutów stawianych przez Stronę postępowania wskazać w pierwszej kolejności należy, że chociaż w treści samego zarzutu nr 1 Strona zarzuciła Prezesowi UOKiK dokonanie „błędnego ustalenia, że sytuacja realnego i istniejącego zdarzenia, jakim było wystąpienie pandemii COVID-19, nie stanowi siły wyższej", to już w uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona sama zauważyła, że „Prezes Urzędu przyznaje w uzasadnieniu Decyzji, że pandemia COVID-19 posiada cechy zjawiska zewnętrznego i nadzwyczajnego." Mimo to jednak Strona zarzuciła Prezesowi UOKiK błędną wykładnię art. 13v ust. 7 Ustawy polegającą na „nadmiernym zawężeniu zakresu zastosowania przepisu" (zarzut nr 5) wyjaśniając w dalszej części pisma, że jej zdaniem „Organ zawęża zakres zdarzeń objętych siłą wyższą do zakazów administracyjnych."
Stanowisko Strony co do sposobu wykładni przepisu art. 13v ust. 7 Ustawy przez Prezesa UOKiK nie jest więc spójne, niemniej jednak w ocenie Prezesa UOKiK zarzut błędnej, „zawężającej" wykładni art. 13v ust. 7 Ustawy jest przede wszystkim niezasadny z powodów niżej wskazanych.

Zdaniem Prezesa Urzędu pandemię COVID-19, na którą powołuje się Spółka, bez wątpienia można uznać za siłę wyższą z uwagi na jej ogromny wpływ na obrót gospodarczy, stosunki cywilnoprawne, codzienne życie ludzi, a w szczególności w dziedzinie świadczenia pracy. Jednak do uznania przypadku pandemii COVID-19 za siłę wyższą w rozumieniu art. 13v ust. 7 Ustawy skutkującą odstąpieniem od wymierzenia kary nie wystarczy samo stwierdzenie, że pandemia miała miejsce i miała cechy siły wyższej. Niezbędne jest jeszcze stwierdzenie, że nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych było jej skutkiem, bowiem zgodnie z przepisem art. 13v ust. 7 Ustawy to siła wyższa ma być przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie już w pierwszej z rozpoznawanych spraw zatorowych w wyroku z dnia 2 lutego 2023 r., sygn. akt V SA/Wa 391/22, Legalis nr 2884329, ***aby epidemia prowadziła do odstąpienia od wymierzenia przez Prezesa UOKiK kary, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych musi być jej skutkiem. (…) Ciężar wykazania powyższych okoliczności spoczywa na przedsiębiorcy.***

Skoro więc popełnienie deliktu administracyjnego, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy polega na niewykonaniu zobowiązania – przekroczeniu pewnego ustawowo określonego progu wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych w umówionym terminie – to oczywistym jest, że „siła wyższa", o której mowa w tym przepisie musi stanowić przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych. Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

w wyroku z dnia 6 marca 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 1780/23 **siła wyższa „ma zatem dotyczyć samego procesu spełniania świadczeń pieniężnych”,** a nie np. sytuacji finansowej podmiotu.

W motywie 354 uzasadnienia Decyzji I Prezes Urzędu jedynie więc w sposób przykładowy (i prawdopodobnie niepełny) wskazał okoliczności, które jego zdaniem miałyby bezpośredni wpływ na proces spełniania świadczeń pieniężnych (np. decyzja inspektora sanitarnego o kwarantannie pracowników biura, powodująca brak dostępu przez uprawnionych do systemu płatniczego pozwalającego na dokonanie przelewów, w celu spełnienia świadczeń pieniężnych w terminie) podkreślając jednocześnie, że siła wyższa ze względu na swój przemożny charakter nie działa wybiórczo, więc nie mogła w tym okresie działać tylko w odniesieniu do niektórych świadczeń pieniężnych. Jak słusznie zdaniem Prezesa UOKiK zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 8 października 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 2233/23 „nie można w odniesieniu do pandemii COVID-19 powoływać się na siłę wyższą w każdym przypadku. Nie każdy bowiem przypadek niewykonania zobowiązania w czasie pandemii można traktować jako uzasadniony wystąpieniem siły wyższej.”

W odniesieniu do zarzutu nr 1, tj. *naruszenia przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 k.p.a. w zw. z art. 80 k.p.a. poprzez niepodjęcie przez organ wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego i wszechstronnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz niezebranie i nierozpatrzenie w sposób wyczerpujących całego materiału dowodowego oraz przekroczenie swobodnej oceny dowodów (…)* należy natomiast podkreślić, że w toku postępowania administracyjnego w pierwszej instancji Prezes UOKiK kilkukrotnie, np. pismem z dnia 11 lutego 2021 r. oraz pismem z dnia 23 czerwca 2021 r. **wezwał Stronę do wyjaśnienia czy wobec niej wystąpiły okoliczności opisane w treści art. 13v ust. 7 Ustawy.** Stanowisko Strony w tym przedmiocie zostało przez nią przedstawione w szczególności w pismach z dnia 27 lipca 2020 r., 16 marca 2021 r., 9 lipca 2021 r. oraz 23 lipca 2021 r.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona w żaden sposób nie wyjaśniła jakich to *wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego i wszechstronnego wyjaśnienia stanu faktycznego* Prezes UOKiK nie podjął, na czym polegało *niezebranie i nierozpatrzenie w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego oraz przekroczenie swobodnej oceny dowodów*.

Prezes UOKiK wskazuje w tym miejscu na ugruntowane już stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w sprawach zatorowych, zgodnie z którym *ciężar wykazania, iż nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych było wynikiem zdarzenia kwalifikowanego jako działanie siły wyższej spoczywa na podmiocie, który się na siłę wyższą powołuje*, a więc na Stronie postępowania (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 października 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 2233/23). Zdaniem Sądu *obowiązek wyjaśniania przez Organ okoliczności sprawy, nie jest sprzeczny z zasadą, że ciężar dowodu ostatecznie spoczywa na tym, kto z określonego faktu wywodzi dla siebie skutki prawne*. Niewątpliwie to Spółka jest najlepiej zorientowana i posiada najlepszą wiedzę w kwestii swoich zobowiązań i sytuacji w jakiej się znajdowała w trakcie pandemii COVID-19. Także w uzasadnieniu wyroku z dnia 6 lipca 2023 r. (sygn. akt V SA/Wa 2619/22, Legalis nr 2959907) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, że *pomiędzy siłą wyższą, tj. w rozpoznawanej sprawie pandemią COVID-19, a nadmiernym opóźnianiem się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych musi zaistnieć bezpośredni związek przyczynowo-skutkowy. **Co istotne, ciężar wykazania tego związku spoczywał na Spółce, a organ zobowiązany był jedynie do wnikliwego rozpatrzenia argumentacji i dowodów przedstawionych przez nią na tę okoliczność.***

Zdaniem Strony naruszenie przez Prezesa UOKiK przepisów *art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 k.p.a. w zw. z art. 80 k.p.a.* dotyczących zbierania i oceny dowodów skutkowało błędnym ustaleniem, że *nie istnieje adekwatny, bezpośredni związek przyczynowo-skutkowy między nadmiernym opóźnianiem się Spółki w spełnianiu świadczeń pieniężnych a pandemią koronawirusa i skutkami stanu pandemii, a w konsekwencji wadliwego niezastosowania art. 13v ust. 7 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom (…)*.

Jak jednak wynika z uzasadnienia Decyzji I, Prezes UOKiK w sposób należyty i bardzo dokładny rozważył wszystkie dokumenty przedłożone przez Stronę i jej argumentację. Nie sposób więc uznać za zasadne zarzuty naruszenia przepisów k.p.a. kierowane wobec Prezesa UOKiK. Analiza dowodów zgromadzonych w aktach sprawy doprowadziła jednak Prezesa Urzędu do wniosku, że Strona nie wykazała, że nadmierne opóźnianie się przez nią ze spełnianiem świadczeń w okresie objętym postępowaniem spowodowane było siłą wyższą – pandemią COVID-19. Z takim ustaleniem nie zgodziła się Strona, co jednak nie świadczy o wadliwości Decyzji I.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 3 lipca 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.11.2023 – 1-14, tom I), ale także w piśmie z dnia 14 marca 2025 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 - 236-239, tom I), które zostało złożone przez Stronę po zapoznaniu się z aktami sprawy prowadzonej w drugiej instancji, Strona wyłącznie powtórzyła swoją dotychczasową argumentację. Na etapie postępowania administracyjnego w drugiej instancji Strona nie powołała się więc na żadne inne okoliczności ani nie przedłożyła żadnego (nowego) dowodu dla wykazania, iż nadmierne opóźnianie się przez nią ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych było spowodowane siłą wyższą – pandemią COVID-19. Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu przeanalizował więc cały materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy, także więc dowody przedstawione przez Stronę na etapie postępowania administracyjnego w pierwszej instancji, a wnioski tej analizy zostaną przedstawione w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji

Prezes UOKiK rozpatrujący sprawę ponownie podtrzymuje więc argumentację przedstawioną na str. 100-120 Decyzji. Mając jednak na uwadze uzasadnienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, uzupełniająco do dotychczasowej argumentacji, wskazać należy co następuje.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona argumentowała, że „świadczenia pieniężne nadmiernie opóźnione zostały zaciągnięte przez Spółkę jeszcze przed wybuchem pandemii, a więc w czasie, gdy Spółka nie mogła przewidzieć początku pandemii oraz jej skutków". Spółka zarzuciła, że „Organ pomija okoliczność, że skutki pandemii dotknęły ją jeszcze zanim Minister Zdrowia wydał rozporządzenia z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego".

Na etapie postępowania w pierwszej instancji, chociażby w piśmie z dnia 27 lipca 2020 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 35-138, tom I) Strona wyjaśniła charakterystykę swojej działalności i wskazała m.in., że „jest częścią globalnego koncernu, którego jedno z centrów zlokalizowane jest we Włoszech i skutki pandemii dotknęły ją znacznie wcześniej", a także że [informacja prawnie chroniona]. Jak powszechnie wiadomo, to właśnie Włochy jako pierwszy region w Europie zostały poważnie dotknięte epidemią COVID-19. Już 31 stycznia 2020 r. ogłoszono we Włoszech stan wyjątkowy. Z kolei od 8 marca regiony w północnych Włoszech zostały objęte kwarantanną. 12 marca 2020 r. została wstrzymana działalność handlowa, zaś 26 marca 2020 r. wstrzymana została działalność produkcyjna."

O ile więc nie sposób nie zgodzić się ze Stroną, że nie mogła ona przewidzieć samego wybuchu pandemii, tj. „początku pandemii i jej skutków", to jedocześnie zasadny wydaje się wniosek, że **ze względu na powiązania kapitałowe Strona zetknęła się z problemami organizacyjnymi związanymi z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 znacznie wcześniej niż inni przedsiębiorcy w Polsce.**

W kontekście więc zamknięcia zakładu produkcyjnego Spółki spowodowanego – jak twierdzi Strona – pandemią COVID-19, co doprowadziło do „zaburzeń organizacyjnych, których nie można było przewidzieć i na które nie można się przygotować" a „zakłócenia pracy Spółki wpłynęły z kolei na terminowość spełniania świadczeń pieniężnych", **Prezes UOKiK wskazuje co następuje.**

W toku postępowania administracyjnego **Strona rzeczywiście wykazała, że zakład produkcyjny w Tychach pozostawał zamknięty w okresie [informacja prawnie chroniona].** Wraz z pismem z dnia 9 lipca 2021 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 415-484, tom III) Strona przedłożyła następujące dokumenty – Komunikaty Dyrekcji FCA Poland S.A. z dnia 17.03.2020 r., 31.03.2020 r., 8.04.2020 r., 23.04.2020 r., 29.04.2020 r., 7.05.2020 r., 14.05.2020 r., 21.05.2020 r., 1.06.2020 r., 5.06.2020 r., 10.06.2020 r. oraz Porozumienie [informacja prawnie chroniona]

Podkreślić jednak już w tym miejscu trzeba, że **zawieszenie działalności produkcyjnej w zakładzie w Tychach w 2020 r. nie było dla Spółki samo w sobie zdarzeniem precedensowym czy nawet wyjątkowym.** Jak bowiem wyjaśniła Strona w piśmie z dnia 22 marca 2021 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 309-380, tom II-III) [informacja prawnie chroniona] W latach 2007-2019 w zakładzie w Tychach wystąpiło łącznie [informacja prawnie chroniona] Strona w ww. piśmie zamieściła tabelę „Rozkład produkcji i dni w latach 2007-2021 w fabryce FCA Poland S.A. w Tychach", gdzie pokazała zestawienie „dni pracy" i „dni postoju" na przestrzeni lat 2007-2021. Z tabeli tej wynika, że [informacja prawnie chroniona]**.** Uzasadniony jest więc wniosek, że zawieszenie produkcji w 2020 r. – abstrahując od przyczyny tej decyzji - nie było dla Strony niniejszego postępowania zaskakującą koniecznością czy zaburzeniem organizacyjnym którego – jak wskazała Spółka na str. 6 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy - „nie można było przewidzieć" ani tym bardziej „na które nie można się przygotować", skoro [informacja prawnie chroniona]. Strona i jej pracownicy posiadają więc „wypracowaną" procedurę działania i doświadczenie na wypadek wprowadzenia przestoju produkcyjnego w Spółce.

Jednak zdaniem Strony liczba dni przestoju w 2020 r.[informacja prawnie chroniona]. W tym jednak miejscu Prezes UOKiK zwraca uwagę chociażby na argumentację Strony przedstawioną już w piśmie z dnia 4 sierpnia 2020 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 139-142, tom I), w którym Strona przedstawiła swoją prośbę o wstrzymanie się przez Prezesa UOKiK „z kierowaniem dalszych wezwań do FCA Poland do końca sierpnia" 2020 r. Dla uzasadnienia tej prośby **Strona wprost wskazała, że w sierpniu trwa okres urlopowy w spółce, a ponadto [informacja prawnie chroniona]. Pomimo więc, że – jak twierdzi Strona - „pandemia doprowadziła do zamknięcia zakładu produkcyjnego Spółki", co oznaczało przestój w produkcji samochodów w okresie od dnia [informacja prawnie chroniona] to już w sierpniu 2020 r. Strona podjęła decyzję o ponownym zawieszeniu produkcji.** Jak wynika z doniesień medialnych, **Strona wstrzymała produkcję w zakładzie w Tychach także w roku 2021 oraz 2022** (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 -206-207, tom I).

W tym miejscu Prezes **UOKiK zwraca także uwagę na samą treść dokumentów** przedłożonych przez Stronę wraz z pismem z dnia 9 lipca 2021 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 415-484, tom III), **tj. treść Komunikatów Dyrekcji FCA Poland S.A. z dnia 17.03.2020 r., 31.03.2020 r., 8.04.2020 r., 23.04.2020 r., 29.04.2020 r., 7.05.2020 r., 14.05.2020 r., 21.05.2020 r., 1.06.2020 r., 5.06.2020 r., 10.06.2020 r. oraz Porozumienie [informacja prawnie chroniona]**

Po pierwsze, Komunikaty Dyrekcji FCA Poland S.A. **każdorazowo dotyczą tymczasowego zawieszenia działalności produkcyjnej, a więc dotyczą wyłącznie organizacji pracy pracowników produkcji.** Ponadto, w każdym z Komunikatów wyraźnie zastrzeżono, że [informacja prawnie chroniona] Dopiero w komunikacie z dnia 1 czerwca 2020 r. poinformowano, [informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona]

Przypomnieć w tym miejscu należy, że okres objęty postępowaniem obejmuje miesiące luty, marzec, kwiecień 2020 r.[informacja prawnie chroniona].

Na etapie postępowania administracyjnego w pierwszej instancji, np. w piśmie z dnia 27 lipca 2020 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 35-138, tom I) Strona argumentowała także, że jedną z okoliczności mającą negatywny wpływ na działalność FCA była reorganizacja pracy w spółce, tj. „przestawienie się pracowników na pracę zdalną (z domu) i związane z tym utrudnienia w procesie zatwierdzania i realizowania płatności".

Prezes UOKiK rozpatrując sprawę ponownie stwierdza, że o ile same twierdzenia Strony o wprowadzeniu pracy zdalnej nie są oczywiście – w świetle zasad doświadczenia życiowego - niewiarygodne, to jednak Strona nie przedłożyła żadnego dokumentu dotyczącego wprowadzenia pracy zdalnej w Spółce czy też zasad świadczenia pracy zdalnej przez pracowników. Dokumentem, z którego wynika informacja o wprowadzeniu w Spółce pracy zdalnej w 2020 r. jest sprawozdanie zarządu z działalności w roku obrotowym 2020, gdzie wskazano, że: [informacja prawnie chroniona]

Generalnie stwierdzić należy, że z pracą zdalną na szeroką skalę przedsiębiorcy zetknęli się po raz pierwszy dopiero w połowie marca 2020 r. Tak też z resztą wskazała Strona postępowania w ww. piśmie z dnia 27 lipca 2020 r.[informacja prawnie chroniona]. zakład produkcyjny i biura FCA Poland wstrzymały działalność. Spółka musiała dokonać reorganizacji. Ze względu na skalę działalności i potrzebę optymalizacji procesów Spółka musiała ustalić, którzy pracownicy będą realizować pracę zdalnie, a którzy zostaną objęci przestojem". Oznacza to więc, że **w przypadku Spółki o jakichkolwiek ewentualnych „utrudnieniach organizacyjnych" związanych ze świadczeniem przez pracowników pracy w formie zdalnej można mówić wyłącznie w odniesieniu do połowy okresu objętego postępowaniem. Przez cały luty 2020 r. i połowę marca 2020 r. praca w Spółce świadczona była w normalnym trybie i wymiarze.**

Nie są zasadne twierdzenia Strony z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż „Organ pomija okoliczności faktyczne specyficzne dla konkretnej sprawy również w odniesieniu do charakteru rozliczeń u dużych przedsiębiorców. Chodzi o takie okoliczności jak wieloetapowy proces weryfikacji i zatwierdzania dostaw związanych z nimi faktur zakupu, stosowanie[informacja prawnie chroniona]

Prezes UOKiK wszystkie te okoliczności poddał szczegółowej analizie na str. 126-136 Decyzji I (*wieloetapowy proces weryfikacji i zatwierdzania dostaw związanych z nimi faktur zakupu* – str. 126, *stosowanie [informacja prawnie chroniona]*

Jeśli chodzi o *okoliczności faktyczne specyficzne dla konkretnej sprawy również w odniesieniu do charakteru rozliczeń u dużych przedsiębiorców*, to Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie – na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy – ustalił, że **płatności Spółki dokonywane są [informacja prawnie chroniona]**

[informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona] Twierdzenia Strony o utrudnieniach organizacyjnych związanych z pracą zdalną w „biurach FCA Poland" w kontekście samego dokonywania płatności nie mają więc większego znaczenia, [informacja prawnie chroniona] Prawdopodobnie z tego też względu Strona – mimo wezwania Prezesa Urzędu z dnia 23 czerwca 2021 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 392-395, tom III) nie przedłożyła listy osób upoważnionych do dokonywania płatności łącznie ze wskazaniem, iż były nieobecne i nie przewidziano zastępstw za te osoby.

Jak też już wyżej wskazano, z treści dokumentów przedłożonych przez Stronę wynika, że przestojem ekonomicznym nie będzie objęty m.in. [informacja prawnie chroniona] Słusznie więc zwrócono uwagę już w Decyzji I, że „powyższe nie wyklucza pracy w tym okresie osób odpowiedzialnych za realizację płatności", ale także np. osób uczestniczących w „wieloetapowym procesie weryfikacji i zatwierdzaniu dostaw związanych z nimi faktur zakupu".

W tym miejscu należy także zwrócić uwagę, że w piśmie z dnia 23 lipca 2021 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 486-686, tom IV) Strona wskazała, [informacja prawnie chroniona] „pozwala na przekazywanie faktur w formie elektronicznej w rozumieniu art. 106n ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług." Ponadto, [informacja prawnie chroniona] Strona wprowadziła dodatkowy **system do obsługi rozliczeń z kontrahentami [informacja prawnie chroniona]**-którego głównym zadaniem jest uproszczenie procesu przekazywania faktur w formie dokumentu (papierowego). Jak Strona wyjaśniła w ww. piśmie [informacja prawnie chroniona] [informacja prawnie chroniona] [informacja prawnie chroniona] Jak też oświadczyła Strona, w 2020 r. kolejni kontrahenci przystąpili do tych systemów [informacja prawnie chroniona] **Strona jeszcze przed wybuchem pandemii COVID-19 stosowała elektroniczny kanał wymiany dokumentacji z kontrahentami. Strona posiada więc infrastrukturę, która znacząco usprawniła wymianę dokumentów w czasie pandemii COVID-19, nawet przy – wskazywanej przez Spółkę, choć niewykazanej – ewentualnej konieczności wykonywania przez pracowników biurowych pracy w trybie zdalnym.**

Jeśli zaś chodzi o **stosowany przez Spółkę [informacja prawnie chroniona]** to na skutek wezwania Prezesa UOKiK z dnia 23 grudnia 2021 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 2158- 2231, tom XII), Strona w piśmie z dnia 27 stycznia 2022 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 2235-2258, tom XII) [informacja prawnie chroniona]. Strona wyjaśniła, iż powyższe zasady [informacja prawnie chroniona] mają charakter wewnętrzny, a kontrahenci Strony nie są o nim informowani ani nie odbiera od nich zgody na korzystanie z [informacja

prawnie chroniona] dla potrzeb rozliczeń. **Zasadne jest więc stwierdzenie, że wspomniany dokument w żaden sposób nie kształtuje stosunku zobowiązaniowego między stronami transakcji handlowych.**

Abstrahując od powyższego zauważyć należy, że nawet mimo przyjęcia przez Stronę [informacja prawnie chroniona] zasady, iż [informacja prawnie chroniona] to – jak wynika z ustaleń Prezesa Urzędu znajdujących się w Tabelach stanowiących załączniki do niniejszej decyzji – Strona opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w [informacja prawnie chroniona] nawet do [informacja prawnie chroniona] np. transakcja Lp. 1904 w Tabeli A.1 stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że *Strona działająca w obrocie jako profesjonalny przedsiębiorca winna dołożyć należytej staranności wymaganej w stosunkach gospodarczych i tak kształtować warunki umowne w transakcjach handlowych, wewnętrzne procesy rozliczeń z kontrahentami oraz organizować pracę, aby terminowo wywiązywać się ze swoich zobowiązań* (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 2 lipca 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 2747/24).

Zdaniem Prezesa UOKiK rozpatrującego sprawę ponownie działania i decyzje Spółki podejmowane w związku z wystąpieniem pandemii COVID-19 powinny być oceniane właśnie pod kątem aktów staranności podjętych przez Stronę w celu zapobieżenia naruszeniu zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

W tym miejscu warto zwrócić uwagę na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 lutego 2023 r. (sygn. akt II OSK 327/20, Legalis nr 2893176), który został wydany na gruncie art. 189e k.p.a. i trafnie podsumowuje stanowisko sądów administracyjnych w kwestii kryteriów oceny konkretnego zdarzenia pod kątem zakwalifikowania go jako siła wyższa. Naczelny Sąd Administracyjny zwrócił uwagę, że pojęcie siły wyższej ***ulega subiektywizacji, zarówno gdy chodzi o wskazane wyżej elementy obiektywne, takie jak zewnętrzność, niemożność przewidzenia i zapobieżenia zdarzeniu, jak również wymóg, aby podmiot obowiązany, pomimo dochowania najwyższej staranności, nie mógł zapobiec zdarzeniu i jego skutkom***. Strona postępowania powinna więc przedstawić „dowody na to, że w okresie pandemii dochowała należytej staranności, (której należy oczekiwać od starannego i rozsądnego przedsiębiorcy) w zapobieżeniu nadmiernym opóźnieniom w spełnianiu świadczeń" (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 31 lipca 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 2087/23).

Strona we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy podniosła, że „przesłanka zachowania należytej staranności w celu zapobieżenia zdarzeniu lub jego skutkom została również w tej sprawie spełniona. Spółka nie dysponowała środkami i narzędziami umożliwiającymi zapobieżenie wybuchu pandemii COVID-19. FCA Poland zachowała należytą staranność w zakresie zapobieżenia wybuchu pandemii COVID-19. FCA Poland zachowała należytą staranność w zakresie zapobieżenia skutkom pandemii, tj. wdrożyła wszelkie niezbędne środki ograniczające rozprzestrzenianie się wirusa. Były nimi zamknięcie zakładu produkcyjnego w Tychach, reorganizacja pracy oraz wprowadzenie niezbędnych środków w celu ochrony przed rozprzestrzenianiem się wirusa. Gdyby nie te środki, negatywne skutki pandemii byłyby bardziej dotkliwe, a w konsekwencji zatory płatnicze wyższe."

Oczywistym jest natomiast, że w postępowaniu zatorowym nie chodziło o wykazanie przez Stronę działań podejmowanych w celu zapobieżenia samej pandemii COVID-19 i jej skutkom w postaci zakażeniom koronawirusem SARS-CoV-2 i „wdrożeniu wszelkich niezbędnych środków ograniczających rozprzestrzenianie się wirusa". **Przedmiotem postępowania zatorowego są bowiem konkretne obowiązki Strony wynikające z zaciągniętych przez nią zobowiązań - tj. ocena terminowości spełniania przez nią świadczeń pieniężnych względem kontrahentów. Znaczenie mają więc wyłącznie „akty staranności" podejmowane w płaszczyźnie jej zobowiązań umownych i zapobiegające konkretnemu skutkowi w postaci nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Za takie działania należy uznać np. renegocjowanie umów, poinformowanie kontrahentów o sile wyższej, występowanie o przesunięcie terminów płatności, proponując zawarcie aneksów do umów**. (vide wyrok WSA w Warszawie z dnia 10 października 2024 r. o sygn. akt V SA/Wa 2233/23).

Natomiast – na co zwrócił już uwagę Prezes UOKiK w Decyzji I – Strona w piśmie z dnia 22 marca 2021 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 309-380, tom II-III) wskazała, że sytuacja wywołana pandemią COVID-19 spowodowała, że „FCA Poland zmuszona była do podjęcia niestandardowych działań równoważących wpływy należności z zapłatą zobowiązań. Jednym z dostępnych i zastosowanych rozwiązań było [informacja prawnie chroniona] Przy czym działanie to stanowiło – jak sama przyznaje - wybór „jednego z dostępnych i zastosowanych rozwiązań" – a zatem było od niej zależne i przez nią kontrolowane. W piśmie tym Strona wprost wskazała, że [informacja prawnie chroniona]. Sytuacja ta miała charakter chwilowy – do momentu uzyskania wsparcia przez Grupę FCA i stopniowego powrotu do działalności produkcyjno-handlowej w dotychczasowej skali." (podkr. Prezes UOKiK).

<u>Także w ww. piśmie z dnia 23 lipca 2021 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 486-686, tom IV) – odpowiadając na wezwanie Prezesa UOKiK z dnia 23 czerwca 2021 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 392-395, tom III) do przedłożenia dowodów potwierdzających dokonanie ustaleń z kontrahentami, co do prolongaty terminów zapłaty – Strona wyraźnie wskazała, że „Spółka nie dysponuje takimi dokumentami".</u>

Strona nie wykazała więc, aby dokonywała jakichkolwiek aktów staranności w stosunku do kontrahentów w związku z jej opóźnieniami w zapłacie. Strona nie poinformowała chociażby kontrahentów o istnieniu przeszkody w terminowym spełnianiu świadczeń pieniężnych, który to obowiązek wynikał wprost z treści niektórych umów wiążących Stronę.

Do pisma z dnia 11 lutego 2022 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 2264 – 2373, tom XII-XIII), Strona załączyła np. „Ogólne warunki projektowania, wykonania oraz dostawy maszyn" z 30.05.2015, gdzie z pkt *23. Siła wyższa* wprost wynika, że: [informacja prawnie chroniona]

Jak już wskazano w Decyzji I, w części przedłożonych przez Stronę ogólnych warunków zakupu uregulowano wpływ siły wyższej jedynie na spełnianie świadczeń niepieniężnych. W każdym przypadku przewidziano w tych regulacjach obowiązek poinformowania drugiej strony umowy o wystąpieniu zdarzenia siły wyższej, stanowiącej przeszkodę w spełnieniu świadczeń niepieniężnych, np.:

[informacja prawnie chroniona]

Nawet jeżeli nie uregulowano wpływu siły wyższej na spełnianie świadczeń pieniężnych, a nie miało to oznaczać wyłączenia prawa powoływania się na siłę wyższą przez stronę umowy zobowiązaną do spełnienia świadczenia pieniężnego, to Strona postępowania – chcąc się powołać na siłę wyższą jako przeszkodę w zapłacie - powinna zawiadomić drugą stronę o zaistnieniu przeszkody w spełnianiu świadczeń pieniężnych. Obowiązek ten jest ogólnie przyjęty w praktyce kontraktowej.

Jeżeli zatem przyczyną braku zapłaty kontrahentom miała być siła wyższa, Strona postępowania dochowując należytej, a nawet zwykłej staranności, mogła – poprzez dokonanie chociażby wyżej opisanych aktów staranności - zapobiec naruszeniu zakazu nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych, albo chociaż podjąć taką próbę.

Zauważyć także należy, że do ww. pisma z dnia 11 lutego 2022 r. Strona przedłożyła tłumaczenie przysięgłe komunikatu prasowego z dnia 16 marca 2020 r., w którym [informacja prawnie chroniona] poinformował, że [informacja prawnie chroniona] tymczasowo zawieszą produkcję w większości swoich europejskich zakładów produkcyjnych", m.in. wymieniony został zakład w Polsce w Tychach (zakład Strony postępowania). Strona przedłożyła także dokument datowany na 20 marca 2020 r. – informację dla dostawców o wstrzymaniu produkcji „w naszych zakładach w regionie EMEA", m.in. w Tychach. W piśmie tym wskazano, że [informacja prawnie chroniona]„

Chociaż nie są to dokumenty sporządzone przez samą Stronę, to trzeba zauważyć, że informują dostawców wyłącznie o wstrzymaniu produkcji niektórych zakładów produkcyjnych, z jednoczesnym jednak zastrzeżeniem, że terminowe dostawy - a więc wykonywanie przez kontrahentów Strony swojego zobowiązania niepieniężnego terminowo - „pozostaje kluczowa dla naszej działalności". Dostawcy nie zostali jednak w żaden sposób poinformowani o możliwości wystąpienia opóźnień w płatnościach za te „terminowe dostawy".

Zasadne jest więc twierdzenie, że Strona w postępowaniu administracyjnym nie wykazała, że mając wieloletnie doświadczenie w prowadzeniu działalności gospodarczej, a także wiedzę na temat zdarzeń mogących być konsekwencją ograniczeń wprowadzonych na skutek pandemii (chociażby ze względu na powiązania kapitałowe), „podjęła wszelkie adekwatne działania mające na celu zapobieżenie opóźnieniom w spełnieniu świadczeń pieniężnych, a mimo tego tych konsekwencji nie dało się uniknąć" (vide: wyrok z dnia 31 lipca 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 2087/23).

We wniosku o ponowne rozpatrzenie Strona argumentowała, że [informacja prawnie chroniona] Wobec powyższego – jak oświadczyła Strona [informacja prawnie chroniona]

W odniesieniu do powyższego wskazać w pierwszej kolejności należy, że zgodnie ze sprawozdaniem finansowym Spółka w 2019 r. osiągnęła [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 – 208-219 verte, tom I). [informacja prawnie chroniona]

Podkreślić w tym miejscu należy, że Strona w piśmie z dnia 23 lipca 2021 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 486-686, tom IV) [informacja prawnie chroniona]

Natomiast w aktach sprawy znajduje się [informacja prawnie chroniona]

Faktem powszechnie znanym, niekwestionowanym, co więcej podnoszonym przez samą Spółkę jest, iż w Europie ogniska zakażeń wybuchły we Włoszech w drugiej połowie lutego. Strona ze względu na powiązania kapitałowe miała więc świadomość sytuacji związanej z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2. W niniejszym postępowaniu Strona [informacja prawna chroniona] Natomiast na dzień 10 marca 2020 r. Strona posiadała już inne przeterminowane zobowiązania wobec swoich dostawców za dostawy i usługi zrealizowane nawet kilka miesięcy wcześniej, np. Lp. 1521, Lp. 1634 z TABELI A.1, tj. transakcje z listopada 2019 r. i wymagalne na koniec stycznia 2020 r. (które zapłacone zostały dopiero w kwietniu 2020 r.).

Do dnia 15 marca 2020 r. (początek pandemii COVID-19) wysokość przeterminowanych zobowiązań Strony - z samych tylko Tabel A.1 i B.1 stanowiących załączniki do niniejszej decyzji – **wyniosła więc [informacja prawnie chroniona]**

W piśmie z 22 marca 2021 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 309-380, tom II-III) Strona przedstawiła tabele dotyczącą produkcji w I półroczu 2020 r., [informacja prawnie chroniona]

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy [informacja prawnie chroniona],) lub w późniejszym czasie, co zależy oczywiście ad casum od momentu sprzedaży pojazdów. Jak już wskazano w Decyzji I, analiza wyciągów bankowych za okres od dnia 16 marca 2020 r. do dnia 30 kwietnia 2020 r. potwierdza, że Strona otrzymywała w tym okresie wpływy środków pieniężnych na rachunkach bankowych.

O ile więc wyjaśnienia Spółki dotyczące [informacja prawnie chroniona], nie są przez Prezesa Urzędu kwestionowane, to jednak mając na uwadze dowody zgromadzone w aktach sprawy nie sposób zdaniem Prezesa Urzędu dojść do wniosku, że to pandemia COVID-19 była przyczyną nadmiernego opóźnienia się Strony ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie luty, marzec, kwiecień 2020 r.

Ponadto Strona przykładowo już w piśmie z dnia 27 lipca 2020 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 35-138, tom I) wskazała, że [informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona] Ponadto, w grudniu 2020 r. Strona ogłosiła rozbudowę zakładu w Tychach (artykuły prasowe na temat rozbudowy i modernizacji zakładu FCA Poland w Tychach przedłożone przez Stronę wraz z pismem z dnia 22 marca 2021 r., karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 309-380, tom II-III).

Końcowo wskazać także należy, że do pisma z dnia 10 listopada 2020 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 185-276, tom II) Strona przedłożyła dokument [informacja prawnie chroniona]

Treść przedłożonych umów świadczy o tym, że Strona w bardzo przemyślany sposób zabezpiecza swoje interesy jako wierzyciela świadczenia pieniężnego. Jednakże w przypadku transakcji handlowych objętych niniejszym postępowaniem - gdzie to Strona była dłużnikiem świadczenia pieniężnego – nie wykazała się chociaż zbliżonym poziomem dbałości o prawidłowe wykonanie zobowiązania. O czym już była mowa, Strona nie wystąpiła z prośbą o odroczenie płatności ani nawet nie poinformowała, iż z powodu siły wyższej nie jest w stanie zapłacić wymagalnych już świadczeń pieniężnych w terminie. **Strona samowolnie więc – co oświadczyła kilkukrotnie w postępowaniu administracyjnym – odroczyła terminy płatności wobec swoich kontrahentów, zaciągając tym samym darmowy kredyt kupiecki. Strona nie wykazała bowiem, żeby zapłaciła któremukolwiek kontrahentowi świadczenie pieniężne wraz z należnymi odsetkami**.

Mając na uwadze wszystko co powyższe, Prezes UOKiK stwierdza, że pandemia COVID- 19 nie była przyczyną nadmiernego opóźniania się Strony niniejszego postępowania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych w okresie luty, marzec, kwiecień 2020 r. Brak jest więc podstaw do odstąpienia przez Prezesa UOKiK od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na zasadzie art. 13v ust. 7 Ustawy.

Wszelkie zarzuty materialne i procesowe w tym zakresie należy więc uznać za niezasadne.

XVIII. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy – zarzut nr 1, nr 3 i nr 7 z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona zarzuciła Prezesowi UOKiK także:

1. Naruszenie przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 k.p.a. w zw. z art. 80 k.p.a. poprzez niepodjęcie przez organ wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego i wszechstronnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz niezebranie i nierozpatrzenie w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego oraz przekroczenie swobodnej oceny dowodów, co doprowadziło do: (…) (b) błędnego ustalenia, że w sprawie nie zachodzą okoliczności pozwalające na przyjęcie, że do nadmiernego opóźniania w spełnianiu świadczeń pieniężnych doszło w warunkach uzasadnionego przypadku, o którym mowa w

art. 13v ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, a w konsekwencji wadliwego niezastosowania tego przepisu.

3. Naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 w zw. z art. 107 k.p.a. poprzez zaniechanie dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz toku rozumowania będącego podstawą rozstrzygnięcia w przedmiocie braku uznania, że w sprawie wystąpił uzasadniony przypadek warunkujący odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, co uniemożliwiło realizację zasady ogólnej przekonywania (11 k.p.a.), sprawdzenie prawidłowości ustaleń faktycznych oraz skontrolowanie poprawności rozstrzygnięcia organu.

7. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 13v ust. 7 i ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom przez ich błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że przepisy te nie stanowią podstawy do częściowego odstąpienia do wymierzenia kary.

Zgodnie z art. 13v ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych *w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 Ustawy.*

Mając na uwadze treść zarzutów stawianych przez Stronę, w szczególności *zaniechanie dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz toku rozumowania będącego podstawą rozstrzygnięcia w przedmiocie braku uznania, że w sprawie wystąpił uzasadniony przypadek* (…) podkreślić przede wszystkim należy, że stanowisko Prezesa UOKiK, iż w niniejszej sprawie nie zaistniał „uzasadniony przypadek" umożliwiający odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej zostało szczegółowo przedstawione na str. 85-92 oraz 120- 137 Decyzji I. Prezes UOKiK wyjaśnił przede wszystkim jak rozumiany jest przez niego przepis art. 13v ust. 8 Ustawy i niedookreślone pojęcie „uzasadnionego przypadku", o którym mowa w tym przepisie, a także bardzo dokładnie odniósł się do wszystkich argumentów i okoliczności przywołanych przez Stronę w trakcie toczącego się postępowania oraz z jakich powodów przywołanych okoliczności nie uznał za „uzasadniony przypadek" umożliwiający odstąpienie od administracyjnej kary pieniężnej. Już chociażby z tych względów zarzuty Strony należy uznać za bezpodstawne i zmierzające wyłącznie do polemiki z ustaleniami Prezesa Urzędu.

W tym miejscu podkreślić należy, że Prezes Urzędu rozpatrujący sprawę ponownie w pełni podtrzymuje argumentację przedstawioną w Decyzji I, że wskazane przez Stronę okoliczności nie mogą stanowić „uzasadnionego przypadku", o którym mowa w przepisie art. 13v ust. 8 Ustawy, a zatem brak podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona w ogóle nie wyjaśniła w jaki sposób Prezes UOKiK naruszył przepisy wskazane w zarzutach, jakich – jej zdaniem - czynności *niezbędnych do dokładnego i wszechstronnego wyjaśnienia stanu faktycznego* organ nie podjął, jakich dowodów nie rozpatrzył *w sposób wyczerpujący* czy też w jaki sposób *przekroczył swobodną ocenę dowodów*. W uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona wskazała w zasadzie wyłącznie, że w jej ocenie „okoliczności sprawy wymagają uznania, że do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek siły wyższej. Wobec tego tym bardziej uzasadniony jest wniosek, że do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło w warunkach uzasadnionego przypadku".

Uzasadniając istnienie w sprawie przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy, Strona na etapie postępowania w pierwszej instancji w piśmie z dnia 27 lipca 2020 r. wskazała, że począwszy od stycznia 2020 r. na jej działalność wywierał wpływ szereg obiektywnych, niezależnych od niej czynników, których nie mogła przewidzieć ani im zapobiec, tj.: 1) *gwałtowny i niespodziewany kryzys w branży motoryzacyjnej począwszy od marca 2020 r., poprzedzony zauważalnym wyhamowaniem dynamiki wzrostu w styczniu i lutym 2020 r.; 2) gwałtowny przebieg epidemii w Włoszech, (główny nabywca samochodów, w Turynie znajduje się centrala FCA); 3) zamknięcie zakładów produkcyjnych FCA Poland w okresie [informacja prawnie chroniona].; 4) zmiana organizacji pracy w Spółce - przestawienie się pracowników na pracę zdalną (z domu) i związane z tym utrudnienia w procesie zatwierdzania i realizowania płatności; 5) okoliczności zewnętrzne wpływające na proces realizowania płatności, w tym w szczególności spowolnienie doręczeń przesyłek pocztowych i trudności z komunikacją z niektórymi kontrahentami spowodowane kwarantanną; 6) opóźnienia w płatnościach kontrahentów na rzecz Strony postępowania.*

Argumentacja Strony w znacznym stopniu pokrywa się z argumentacją dotyczącą wpływu siły wyższej na nadmierne opóźnianie się przez nią ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych w okresie objętym postępowaniem, dlatego też w uzasadnieniu Decyzji I Prezes UOKiK wskazał, że *kwestie dotyczące siły wyższej, spadku przychodów, w tym zamknięcia zakładu w Tychach były przedmiotem wcześniejszej argumentacji w punkcie VI.2.* (Decyzji I). Także w niniejszej decyzji Prezes UOKiK odniósł się do argumentacji Strony związanej z pandemią COVID-19 w ramach argumentacji dotyczącej przepisu art. 13v ust. 7 Ustawy, tj. w pkt. XVII niniejszej Decyzji. Także *opóźnienia*

w płatnościach kontrahentów na rzecz Strony postępowania stanowią okoliczność będącą przedmiotem rozważań w zakresie art. 13v ust. 6 Ustawy.

Jeśli zaś chodzi o okoliczność wskazaną w pkt 4) powyżej, tj. zmianę organizacji pracy - przestawienie się pracowników na pracę zdalną (z domu) i związanymi z tym utrudnieniami w procesie zatwierdzania i realizowania płatności, to jedynie uzupełniająco wskazać należy, że ponowna analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie doprowadziła Prezesa UOKiK do wniosku, że Strona nie przedłożyła żadnego dokumentu dla wykazania od kiedy i na jakich zasadach praca zdalna miała być świadczona. Strona przedłożyła dokumenty, które dotyczą wyłącznie organizacji pracy pracowników produkcji (tymczasowego zawieszenia produkcji), [informacja prawnie chroniona] co nie jest jednak jednoznaczne z „pracą zdalną" pracowników. W pozostałym zakresie, w szczególności co do *okoliczności zewnętrznych wpływających na proces realizowania płatności, w tym w szczególności spowolnienie doręczeń przesyłek pocztowych i trudności z komunikacją z niektórymi kontrahentami spowodowane kwarantanną*, Prezes UOKiK podtrzymuje w pełni argumentację przedstawioną w Decyzji I.

Reasumując, *powołanych przez stronę okoliczności nie można uznać za uzasadnione przypadki w rozumieniu art 13v ust. 8 ustawy, albowiem* ***nie stanowią one żadnego rozsądnego usprawiedliwienia dla pozostawienia bez sankcji zachowania strony wypełniającego znamiona deliktu administracyjnego*** (podkr. Prezes UOKiK) – na ten aspekt słusznie zwrócił uwagę Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 5 września 2023 r., sygn. akt V SA/Wa 2617/22.

W odniesieniu zaś do zarzutu nr 7. *naruszenie prawa materialnego, tj. art. 13v ust. 7 i ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom przez ich błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że przepisy te nie stanowią podstawy do częściowego odstąpienia do wymierzenia kary*, w pierwszej kolejności wskazać należy, że w postępowaniu administracyjnym Strona wielokrotnie argumentowała, że siła wyższa w postaci pandemii COVID-19 miała wpływ na jej działalność w trakcie całego okresu objętego postępowaniem, tj. w lutym, marcu i kwietniu 2020 r., a nawet, że „skutki pandemii dotknęły Spółkę jeszcze zanim Minister Zdrowia wydał rozporządzenia z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego" (tak np. na str. 6 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

W uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona wskazała jedynie, że „pojęcie siły wyższej i uzasadnionego przypadku nie jest zdefiniowane w ustawie. Do tych

kategorii mogą zaliczać się różne stany faktyczne, w tym bardzo krótkotrwałe – np. kilkudniowe. Brak możliwości wyłączenia krótkotrwałego stanu siły wyższej spod sankcji przewidzianej w ustawie za czyn o charakterze długotrwałym powoduje, że sankcja jest nadmierna i nieproporcjonalna."

Nie jest więc jasne, co do jakiej części świadczeń pieniężnych Strona uważa za zasadne odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

Niemniej wskazać w tym miejscu należy, że wezwaniem z dnia 23 grudnia 2021 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 2158-2231, tom XII) Prezes UOKiK wezwał Stronę do złożenia wyjaśnień, co do transakcji handlowych wskazanych w Tabeli E (załączonej do wezwania) w zakresie wpływu wskazanej przez Stronę przyczyny tj. „COVID-19" na opóźnienie.

W odpowiedzi z dnia 27 stycznia 2022 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 2235- 2258, tom XII) Strona wskazała, że *pod kategorię „COVID-19" Spółka przypisała 23 transakcje z Tabeli E. Termin ich zapłaty przypadał na 31.03.2020 r. W każdej z tych transakcji zanotowano opóźnienie 1-dniowe (zapłata 1.04.2020 r.). Przełom marca i kwietnia 2020 r. był momentem kiedy z jednej strony w Europie notowano gwałtowny wzrost zachorowań na COVID-19. Z drugiej, właśnie wtedy pojawiły się pierwsze sygnały dotyczące gwałtownego załamania popytu w gospodarce europejskiej. Był to również moment, kiedy naukowcy mieli niewielką wiedzę na temat poziomu zagrożenia koronawirusem i przewidywalnego przebiegu pandemii. W tym samym momencie Spółka przechodziła reorganizację wewnętrzną w celu zapewnienia bezpieczeństwa personelu i ciągłości działalności. Jak wskazywano we wcześniejszych pismach, począwszy od [informacja prawnie chroniona] zakład produkcyjny i biura FCA Poland wstrzymały działalność. Wszystkie te zdarzenia – zewnętrzne wobec Spółki, niemożliwe do przewidzenia i zapobieżenia doprowadziły do tego, że płatność omawianych tu transakcji z Tabeli E została opóźniona o 1 dzień*. Zdaniem Prezesa UOKiK Strona nie wykazała, żeby właśnie w dniu 31 marca 2020 r. wystąpiły jakieś nadzwyczajne okoliczności wynikające z ogłoszonej pandemii COVID-19, które uniemożliwiłyby Stronie spełnienie w terminie świadczeń pieniężnych wynikających ze wskazanych przez Stronę 23 transakcji handlowych z powodu „COVID-19". Wyjaśnienia Strony są bardzo ogólnikowe, a dodatkowo - jak sama Strona przypomniała – [informacja prawnie chroniona],[informacja prawnie chroniona]. Nadmienić także trzeba, że już z samej tylko Tabeli A.1 stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji wynika, że Strona w dniu 31.03.2020 r. spełniła 159 świadczeń pieniężnych (oczywiście z opóźnieniem, tzn. po umówionych przez strony transakcji handlowych terminach zapłaty).

Ponownie podkreślić więc trzeba, że siła wyższa nie działa wybiórczo. Nie sposób uznać, że w przypadku 23 transakcji handlowych jednodniowe opóźnienie spowodowane było siłą wyższą, skoro strona w dacie wymagalności tych 23 świadczeń pieniężnych spełniła inne świadczenia pieniężne.

Stanowisko Strony nie jest więc spójne.

Jeśli zaś chodzi o art. 13v ust. 8 Ustawy, to na etapie postępowania w pierwszej instancji w piśmie z dnia 22 marca 2021 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 - 309-380, tom II- III) Strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 ustawy w całości, ewentualnie w części, tj. z pominięciem wskazanych przez siebie grup świadczeń, tj.: *świadczeń pieniężnych na rzecz podmiotów posiadających status dużego przedsiębiorcy, świadczeń pieniężnych na rzecz podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej, faktur spornych, świadczeń pieniężnych dotyczących transakcji handlowych, w których termin zapłaty wypadł na dzień wolny od pracy, a zapłata nastąpiła w najbliższym dniu roboczym oraz świadczeń pieniężnych na rzecz kontrahentów z Wielkiej Brytanii*.

W odniesieniu do powyższego wskazać należy, że Prezes Urzędu rozpatrujący sprawę ponownie w pełni podtrzymuje argumentację przedstawioną na str. 127-136 Decyzji I.

Jedynie więc uzupełniająco do argumentacji Prezesa UOKiK, iż *w ustawie nie znajdują się przepisy pozwalające Prezesowi Urzędu na wyłączenie świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych pomiędzy podmiotami z grupy kapitałowej*, przytoczyć w tym miejscu należy wyrok, który zapadł w innej sprawie zatorowej - już po dacie wydania Decyzji I - tj. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 marca 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 1780/23. Spółka, która była stroną postępowania w przywołanej sprawie stanęła na stanowisku, że podstawą do skorzystania z możliwości odstąpienia od wymierzenia części administracyjnej kary pieniężnej jest okoliczność, że wraz z innymi podmiotami tworzy „firmę rodzinną", a podmioty te są ze sobą ściśle powiązane „nawet w większym stopniu niż ma to miejsce w przypadku grupy kapitałowej, a to daje podstawę do zastosowania art. 13v ust. 8 ustawy".

Sąd nie podzielił argumentacji skarżącej w przytoczonej sprawie, ale także odniósł się bezpośrednio do przepisów ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2414), która wprowadziła zmianę, zgodnie

z którą pomija się świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej.

W uzasadnieniu wyroku Sąd zwrócił uwagę, że „art. 13v ust. 8 ustawy należy rozumieć w ten sposób, że organ w wyniku postępowania stwierdził, że doszło do nadmiernego opóźnienia ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez dany podmiot, ale istnieją takie okoliczności, które uzasadniają odstąpienie od wymierzenia kary. Zastosowanie omawianego przepisu będzie miało miejsce, gdy nałożenie kary byłoby sprzeczne z funkcją kary lub jej celami. Doprowadziłoby do dalszego spowolnienia obrotu gospodarczego podmiotu, a tym samym pogłębienia trudności z płynnością finansową kolejnych podmiotów. Taka okoliczność nie została wskazana przez spółkę. **Omawiany przepis nie może służyć zmienianiu ustawowych założeń tego jakie transakcje są wliczane do badania nadmiernego opóźnienia ze spełnieniem świadczenia. W art. 2 wskazano dokładnie zakres podmiotowy ustawy. Ustawę stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty w nim wymienione. Natomiast art. 3 ustawy określa jej zakres przedmiotowy, czyli zamknięty katalog transakcji handlowych do której nie stosuje się ustawy. Zgoda na wykładnię przepisu art. 13v ust. 8 ustawy dokonana przez spółkę oznacza, rozszerzenie na podstawie klauzuli generalnej ustawowego katalogu wyłączeń stosowania ustawy**.” (podkr. Prezes UOKiK). Podobne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie już w wyroku z dnia 6 lipca 2023 r., sygn. akt V SA/Wa 2619/22, uznając, że „przypadki te („uzasadnione przypadki”, o których mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy – dop. Prezes UOKiK) muszą być bezpośrednio związane z postępowaniem o nałożenie kary i **nie mogą prowadzić do obejścia tych regulacji**”. (podkr. Prezes UOKiK)

Dalej w uzasadnieniu wyroku z dnia 6 marca 2024 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (sygn. akt V SA/Wa 1780/23) słusznie zauważył, że „zgodnie z art. 3 ust. 6 tej ustawy do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. W badanej sprawie organ w dniu 29 października 2020 r. doręczył stronie postanowienie o wszczęciu postępowania w przedmiocie nadmiernego opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych. Zatem ta zmiana odnosząca się do podmiotów należących do grupy kapitałowej nie miała w sprawie zastosowania. W ocenie Sądu nowelizacja oznacza, że ustawodawca uznał za niezbędne wprowadzenie nowej kategorii transakcji handlowych, które z mocy prawa pomijane są przy obliczaniu maksymalnej wysokości kary pieniężnej. Zmiany tej nie można uznać za doprecyzowanie istniejących unormowań, ponieważ wcześniej (w ustawie

w brzmieniu obowiązującym w badanym postępowaniu) nie było w ogóle przepisów dotyczących pomijania przy obliczaniu wysokości kary, niektórych rodzajów transakcji. Ustawodawca uznał tę kategorie transakcji za dotychczas nie objętą hipotezą normy prawnej zawartej w omawianym przepisie. (…) Prawidłowo przyjął organ, że wszelkie wyłączenia w tym zakresie wynikają z treści przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. W stanie prawnym, którego dotyczy postępowanie świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych zawartych pomiędzy podmiotami powiązanymi w taki sposób jak badane podmioty, nie zostały przez ustawodawcę wskazane. Brak jest podstaw do wyłączenia tych zobowiązań z sumy świadczeń pieniężnych na podstawie których wyliczona została kara pieniężna."

Ponadto, w wyroku z dnia 5 września 2023 r., sygn. akt V SA/Wa 2617/22 Wojewódzki Sąd Administracyjny wskazał, że „Organ prawidłowo również ocenił, że nie można uznać za taką przesłankę okoliczności zawierania transakcji handlowych przez skarżącą z podmiotami mającymi status dużych przedsiębiorców, albowiem objęcie także tych transakcji przepisami ustawy należy uznać za celowe działanie ustawodawcy, który dostrzega, że tego typu działanie przedsiębiorców także przyczynia się do powstawania zatorów płatniczych, których negatywnych konsekwencji, na zasadzie efektu domina czy śnieżnej, doświadczają także dalsze podmioty, a więc działanie takie narusza interes ogólnospołeczny uczestników rynku. Organ zasadnie uznał również, że nie stanowi uzasadnionego przypadku okoliczność dostosowania organizacji przedsiębiorstwa skarżącej do nowych obowiązków księgowych wprowadzonych przepisami podatkowymi, albowiem nowe regulacje prawne zostały opublikowane z odpowiednim wyprzedzeniem i przy zachowaniu należytej staranności strona mogła wyeliminować problemy związane z ich wdrożeniem."

Zdaniem Strony przepisy nie wskazują stopnia w jakim organ odstępuje lub może odstąpić od wymierzenia kary, a „sama konstrukcja kary przewidziana w art. 13v ust. 2 ustawy umożliwia jej stopniowanie." (str. 13 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Jak już wskazał Prezes UOKiK w uzasadnieniu Decyzji I przepis art. 13v ust. 8 Ustawy nie stanowi podstawy do częściowego odstąpienia od wymierzenia kary, tj. w zakresie niektórych kar jednostkowych. Przemawia za tym zarówno wykładania językowa, systemowa, jak i celowościowa tego przepisu. **Stanowisko Prezesa UOKiK potwierdza orzecznictwo w sprawach zatorowych, np. w wyroku z dnia 6 marca 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 1780/23, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wprost wskazał, że „Skarżąca wnosi o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej w części, jednak**

nawet sama konstrukcja przepisu, powoduje, niemożność zastosowania go w takim rozumieniu. Z art. 13v ust. 1 ustawy wynika, że administracyjna kara pieniężna to suma kar jednostkowych. Zatem na podstawie art. 13v ust. 8 ustawy brak jest podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w części co do transakcji zawieranych z podmiotami Grupy (…)"

Poza powyższym podkreślić należy, że materialnoprawną podstawą do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy jest niedookreślone pojęcie „uzasadnionego przypadku", przy czym omawiana norma prawna nie określa jakichkolwiek wskazówek odnośnie tego, co w istocie należy rozumieć pod pojęciem „uzasadnionych przypadków". Katalog przypadków, które stanowią uzasadnienie odstąpienia od wymierzenia kary jest więc otwarty, a wystąpienie takiego przypadku uzależnione jest od szczególnych okoliczności konkretnej sprawy.

Dodatkowo rozstrzygnięcie w ramach art. 13v ust. 8 Ustawy odbywa się w ramach „uznania administracyjnego", które oznacza przyznanie przez ustawodawcę organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej. Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania administracyjnego nie może być jednak dowolne, lecz musi mieścić się w granicach zakreślonych przez art. 7 k.p.a., tj. dążyć do wyjaśnienia prawdy obiektywnej i załatwić sprawę z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu strony.

Jednocześnie podkreślić trzeba, że odstępstwo od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest karanie za stwierdzony delikt administracyjny, a nie odstępowanie od ukarania. Możliwość zwolnienia z kary – pomimo naruszenia przepisów Ustawy – może znaleźć uzasadnienie jedynie w sytuacjach bardzo szczególnych i wyjątkowych.

Prezes UOKiK w sposób szczegółowy rozpatrzył wszystkie argumenty podnoszone przez Stronę postępowania, jednak nie uznał ich za „uzasadniony przypadek" umożliwiający mu odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Brak jest więc podstaw do odstąpienia przez Prezesa UOKiK od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na zasadzie art. 13v ust. 8 Ustawy.

Wszelkie zarzuty materialne i procesowe w tym zakresie należy więc uznać za niezasadne.

XIX. Przesłanka obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy

Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy *Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 Ustawy, obliczonej zgodnie z ust. 2 Ustawy o 20% - w przypadku gdy strona postępowania* ***przed*** *jego* ***wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne****, za które zgodnie z ust. 2 Ustawy obliczono jednostkowe kary,* ***wraz z odsetkami*** ***ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych*** ***lub*** ***spełniła je, wraz z odsetkami*** *ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych,* ***nie później niż*** ***w terminie 14 dni*** ***od dnia doręczenia stronie postanowienia*** *o wszczęciu postępowania.*

W pkt VIII Decyzji I Prezes UOKiK wskazał, że Strona postępowania nie przedstawiła dowodów na to, że w terminie 14 dni od wszczęcia postępowania, tj. do 20 stycznia 2021 r. spełniła wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne objęte postępowaniem wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych.

W związku z powyższym Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt. 1 Ustawy.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że rozpatrując sprawę ponownie podtrzymuje argumentację przedstawioną na str. 138 Decyzji I (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 5312 verte, tom XXV).

Sprostowania jednak wymaga wskazana w Decyzji I data 20 Stycznia 2021 r. Postanowienie o wszczęciu postępowania zostało bowiem doręczone Stronie w dniu 19 czerwca 2020 r., zatem **termin 14 dniowy na spełnienie wszystkich zakwestionowanych świadczeń pieniężnych objętych postępowaniem wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych upłynął Stronie w dniu 3 lipca 2020 r., a nie jak błędnie wskazał Prezes UOKiK w Decyzji I w dniu 20 stycznia 2021 r.**

Niemniej jednak Strona nie spełniła wszystkich przesłanek, które warunkują obniżenie kary. Prezes Urzędu byłby zobligowany obniżyć karę po pierwsze w przypadku, gdyby Strona postępowania przed jego wszczęciem – a najpóźniej 14 dni po jego wszczęciu – spełniła

wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne jednak – co istotne - wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Prezes UOKiK rozpatrując sprawę ponownie ustalił, że część z zakwestionowanych świadczeń pieniężnych, nie została przez Stronę postępowania spełniona przed wszczęciem postępowania, co miało miejsce postanowieniem z dnia 17 czerwca 2020 r. (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 -1-7, tom I). **Strona już po wszczęciu postępowania - czyli dopiero po 17 czerwca 2020 r. - spełniła następujące świadczenia pieniężne:**

Wyciąg z Tabeli E.1 – załącznik nr 5 do niniejszej decyzji - Świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona]

Lp. z Tabeli E.1	Numer Identyfikacji Podatkowej dostawcy	Numer dowodu zakupu/faktury	Data wystawienia dowodu zakupu/faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/faktury	Waluta dowodu zakupu	Termin zapłaty wg umowy	Data spełnienia świadczenia
[informacja prawnie chroniona]							

Mimo, iż Strona spełniła powyższe świadczenia przed 3 lipca 2020 r., to zgodnie z przepisem art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy drugą przesłanką niezbędną do obniżenia administracyjnej kary pieniężnej jest **spełnienie wszystkich świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych. Strona postępowania nie wykazała natomiast, iż zapłaciła swoim kontrahentom odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych.**

Strona postępowania nie spełniła więc wszystkich zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych w żadnym z ustawowo wskazanym w art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy terminie, zatem nie spełniła przesłanek obligujących Prezesa Urzędu do obniżenia wysokości administracyjnej kary pieniężnej o 20%.

XX. Pozostałe zarzuty Strony postępowania

Zarzut Strony z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczący błędnego ustalenia kosztów postępowania

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona zarzuciła Prezesowi UOKiK naruszenie przepisów postępowania tj. 107 k.p.a. § 1 pkt 6 i § 3 k.p.a. w zw. z 126 k.p.a. i art. 11 k.p.a. w zw. z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernemu opóźnieniom w zw. z art. 77 i 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów („uokk') przez wadliwe uzasadnienie rozstrzygnięcia o kosztach, *polegające na niedostatecznym wyjaśnieniu podstawy ustalania kwoty kosztów postępowania w wysokości 1.128,40 zł, w sytuacji gdy organ ustalił koszty doręczenia pism w toku postępowania na kwotę 673,70 zł i nie poczynił dalszych ustaleń w tym zakresie, co uniemożliwiało realizację zasady ogólnej przekonywania (art. 11 k.p.a.), sprawdzenie prawidłowości ustaleń faktycznych oraz skontrolowanie poprawności rozstrzygnięcia organu.*

W odniesieniu do powyższego zarzutu Prezes Urzędu wyjaśnia, że rozpoznając sprawę ponownie dokonał sprawdzenia prawidłowości ustalonych kosztów postępowania administracyjnego w pierwszej instancji.

Istotnie bowiem, w pkt II. 1 Decyzji I Prezes UOKiK obciążył Stronę kosztami postępowania w wysokości 1 128,40 zł, natomiast w uzasadnieniu Decyzji I wskazano, że *w niniejszej sprawie kosztami postępowania są koszty doręczenia pism w toku postępowania i ustalił je na kwotę 673,70 zł.*

Rozpoznając sprawę ponownie Prezes Urzędu ustalił, iż kwota 673,70 zł została wskazana w uzasadnieniu Decyzji I omyłkowo.

Szczegółowe zestawienie poszczególnych pozycji składających się na koszty postępowania w pierwszej instancji znajduje się w „Spisie kosztów postępowania DZP" (karta akt

postępowania DWZ.93.11.2023 – 245-245 verte, tom I) i – jak wynika z tego dokumentu – suma tych kosztów wynosi 1 206,83 zł (a więc w zasadzie więcej niż 1 128,40 zł - jak wskazano w petitum Decyzji I ani 673,70 zł - jak wskazano w uzasadnieniu Decyzji I).

Niemniej jednak uznać należy, że obciążenie Strony kosztami postępowania w wysokości 1 128,40 zł było całkowicie zasadne. Prezes Urzędu mając na uwadze zakaz orzekania przez organ odwoławczy na niekorzyść strony odwołującej się (zakaz *reformationis in peius*) wynikający z art. 139 k.p.a. **nie może obciążyć strony kosztami prawidłowymi – wyższymi w wysokości 1 206,83 zł.**

Zarzut Strony z pisma z dnia 20 marca 2025 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023, 240-244, płyta CD, tom I) dotyczący błędnego ustalenia przez Prezesa UOKiK faktów będących podstawą wyliczenia jednostkowych kar pieniężnych w rozumieniu art. 13v ust. 2 Ustawy (…) takich jak „termin płatności niektórych świadczeń pieniężnych", „daty spełnienia świadczenia dla niektórych świadczeń", „daty wpływu faktury", „ustalenia dotyczące przeliczania walut obcych na PLN".

Pismo to jest w zasadzie rozszerzeniem zarzutu, który Strona podniosła już w piśmie z dnia 27 czerwca 2024 r. Strona kwestionuje tego samego rodzaju ustalenia faktyczne w kolejnych transakcjach handlowych z Tabel A i B.

W pierwszej kolejności Prezes UOKiK odniesie się do powyższego zarzutu w zakresie w jakim Strona zakwestionowała *ustalenia faktów będących podstawą wyliczenia jednostkowych kar pieniężnych w rozumieniu art. 13v ust. 2 Ustawy takich jak termin płatności niektórych świadczeń pieniężnych*, czyli błędnego zdaniem Strony ustalenia przez Prezesa UOKiK elementów faktycznych, takich jak „termin płatności wg umowy", w przypadku niektórych transakcji handlowych wybranych przez Stronę w Tabeli A i Tabeli B.

Ustosunkowując się do ww. zarzutu Strony **Prezes Urzędu wskazuje, że rozpatrując sprawę ponownie** - w oparciu o zgromadzony w I i II instancji materiał dowodowy, tj. „Tabela nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades" (karta akt postępowania DZP 93.35.2020 – 383 – 385A, płyta CD, tom 1) oraz dowody przedłożone przez Stronę przy piśmie z dnia 20 marca 2025 r. dotyczące wybranych transakcji handlowych z Tabeli A i B, tj. faktury oraz zrzuty z systemu księgowego (karta akt postępowania DWZ 93.11.2020 – 240-244, płyta CD, tom 1) - **uznał, iż w postępowaniu w pierwszej instancji terminy zapłaty świadczeń pieniężnych i liczby dni opóźnienia zostały ustalone nieprawidłowo.**

Prezes Urzędu rozpatrując sprawę w II Instancji przyjął więc jako terminy zapłaty świadczeń pieniężnych daty wskazane na fakturach przesłanych przez Stronę postępowania. Zmienione terminy zapłaty dotyczą następujących transakcji:

W Tabeli A.1

- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury[informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury[informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury[informacja prawnie chroniona]
- faktury[informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury[informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury[informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]

W Tabeli B.1

- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury[informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]
- faktury [informacja prawnie chroniona]

Prezes Urzędu wyjaśnia, że dla pozostałych zakwestionowanych przez Stronę terminów zapłaty w Tabeli A i B niewymienionych powyżej, Prezes Urzędu rozpoznający sprawę ponownie ustalił, terminy zapłaty na podstawie „Tabela nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades" oraz Tabeli C zawierającej skorygowane przez Stronę terminy zapłaty - plik 20220630, które to terminy zapłaty znalazły potwierdzenie w przedłożonych przez Stronę dowodach w postaci faktur. Dla świadczeń pieniężnych dla których Strona przedstawiła dowody w postaci faktur, Prezes Urzędu jako termin zapłaty przyjął termin wskazany na dokumencie. W związku z powyższym cześć świadczeń pieniężnych została uznana za spełnioną w terminie i zaprezentowana **w Tabeli wyłączeniowej W.1, stanowiącej Załącznik nr 11 do niniejszej decyzji. Dla pozostałej części świadczeń pieniężnych Prezes UOKiK w oparciu o przedłożony dokument, ponownie ustalił właściwy termin zapłaty i niższą liczbę dni opóźnienia.**

Dla pozostałych świadczeń pieniężnych - dla których Strona nie przedstawiła dowodów w postaci faktur - Prezes Urzędu rozpoznający sprawę ponownie ustalił terminy zapłaty na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w I i II instancji tj. „Tabela nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades", Tabeli C zawierającej skorygowane przez Stronę terminy zapłaty - plik 20220630 oraz oświadczeń kontrahentów.

Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, że Strona nie jest konsekwentna w swoich żądaniach i wyjaśnieniach, ponieważ dla niektórych zakwestionowanych świadczeń pieniężnych, Strona wskazuje dla tej samej transakcji różne terminy zapłaty. Przykładem jest chociażby transakcja Lp. 2392 z Tabeli A stanowiącej załącznik do Decyzji I, gdzie termin wskazany na fakturze przesłanej przez Stronę [informacja prawnie chroniona] i taki termin Strona forsuje jako właściwy w niniejszym postępowaniu. Prezes UOKiK jako termin zapłaty przyjął termin zapłaty wskazany na dokumencie jakim jest faktura, gdyż to ona co do zasady odzwierciedla warunki transakcji handlowej, a nie to w jaki sposób Strona ujęła dane świadczenie w systemie księgowym.

Kolejnym przykładem jest transakcja Lp. 1988 z Tabeli B stanowiącej załącznik do Decyzji I, gdzie termin wskazany na fakturze przesłanej przez Stronę [informacja prawnie chroniona] Następnym przykładem jest transakcja Lp. 3403 z Tabeli B stanowiącej załącznik do Decyzji I, gdzie termin wskazany na fakturze przesłanej przez Stronę [informacja prawnie chroniona] Prezes UOKiK w w/w przykładach jako termin zapłaty przyjął termin zapłaty z dokumentu jakim jest faktura, gdyż to ona co do zasady odzwierciedla warunki transakcji handlowej, a nie to w jaki sposób Strona ujęła dane świadczenie w systemie księgowym.

Ustosunkowując się co do pozostałych zarzutów z pisma z dnia 20 marca 2025 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023, 240-244, płyta CD, tom I) dotyczących „daty spełnienia świadczenia dla niektórych świadczeń", „daty wpływu faktury" dla transakcji z Tabeli B, Prezes UOKiK podkreśla, że Strona do załączonej do pisma Tabeli B nie wskazała transakcji, w których kwestionuje tego rodzaju ustalenia faktyczne.

Za niezasadne natomiast Prezes Urzędu uznał zarzuty Strony dotyczące przeliczenia walut obcych na PLN. Stanowisko Prezesa UOKiK w tej kwestii opisane zostało w pkt XIII niniejszej decyzji – w części dotyczącej zarzutu Strony z pisma z dnia 27 czerwca 2024 r. dotyczącego błędnego ustalenia przez Prezesa UOKiK faktów będących podstawą wyliczenia jednostkowych kar pieniężnych w rozumieniu art. 13v ust. 2 Ustawy (…), tj. „ustaleń dotyczących przeliczania walut obcych na PLN".

XXI. Stanowisko Prezesa UOKiK w przedmiocie wniosku Strony postępowania złożonego w piśmie z dnia 14 marca 2025 r. o przekazanie w edytowalnej formie załączników zawierających zestawienia zakwestionowanych świadczeń pieniężnych według stanu na dzień zakończenia gromadzenia materiału dowodowego pozwalającego na zakończenie postępowania

W piśmie z dnia 14 marca 2025 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023- 236-239, tom I) – złożonym przez Stronę po zapoznaniu się z aktami sprawy prowadzonej w II instancji - Strona wniosła o „przedstawienie Spółce w oparciu o dotychczas zgromadzony materiał dowodowy szczegółowego uzasadnienia faktycznego i prawnego zarzutu postawionego w postanowieniu z dnia 17 czerwca 2020 r. – z uwzględnieniem ustaleń organu drugiej instancji (…)", w szczególności „o przekazanie stronie w edytowalnej formie elektronicznej (arkusze .xlsx) załączników zawierających zestawienia zakwestionowanych świadczeń pieniężnych według stanu na dzień zakończenia gromadzenia materiału dowodowego pozwalającego na zakończenie postępowania."

Jako podstawę swojego wniosku Strona wskazała następujące przepisy art. art. 9 w zw. z art. 10 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy oraz art. 74 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h ustawy.

W uzasadnieniu pisma Strona wskazała m.in., że „brak udostępnienia stronie zestawienia zakwestionowanych świadczeń pieniężnych – w formie arkusza kalkulacyjnego umożliwiającego jego przetworzenie w programie Microsoft Excel lub analogicznym nie daje prawa do użytecznego i skutecznego przedstawienia stanowiska strony, a tym samym nie daje możliwości realizacji prawa do obrony."

Stanowisko Strony oraz wniosek o udostępnienie *załączników zawierających zestawienia zakwestionowanych świadczeń pieniężnych według stanu na dzień zakończenia gromadzenia materiału dowodowego pozwalającego na zakończenie postępowania w edytowalnej formie elektronicznej* (dalej także Tabel) nie zasługuje jednak na uwzględnienie.

Wskazać po pierwsze należy, że ustalenia Prezesa UOKiK (tak w I jak i w II instancji) opierają się na danych, informacjach i dokumentach znanych Stronie postępowania i przez nią samą przekazanych, tj. zestawienie transakcji handlowych „Tabela nr 1 – załącznik o nazwie Tabela 2.BES.xlsx.xades" modyfikowanej, uzupełnianej i wyjaśnianej na etapie postępowania administracyjnego np. tabela C, faktury VAT, zrzuty ekranu z systemu księgowego Strony. Jakiekolwiek inne dane, informacje i dokumenty dotyczące transakcji handlowych stanowiących przedmiot postępowania zgromadzone w aktach sprawy, pochodzą od kontrahentów Strony np. w postępowaniu w drugiej instancji [informacja prawnie chroniona]. Innymi słowy, **wszelkie ustalenia faktyczne Prezesa UOKiK, co do transakcji handlowych objętych niniejszym postępowaniem, opierają się na danych, informacjach i dokumentach znanych Stronie postępowania – albo przez nią samą przekazanych albo z którymi miała możliwość i faktycznie się zapoznała.**

Mimo, że Strona w dniu 10 marca 2025 r. zapoznała się z aktami sprawy, to w piśmie z dnia 14 marca 2025 r. stwierdziła, *że w aktach sprawy nie znajdują się materiały wskazujące na ustalenia organu drugiej instancji co do zakwestionowanych świadczeń pieniężnych*. W kolejnym zdaniu wskazała, że *brak udostępnienia stronie zestawienia zakwestionowanych świadczeń pieniężnych – w formie arkusza kalkulacyjnego umożliwiającego jego przetworzenie w programie Microsoft Excel lub analogicznym nie daje prawa do użytecznego i skutecznego przedstawienia stanowiska strony, a tym samym nie daje możliwości realizacji prawa do obrony*.

Natomiast brak w aktach sprawy *zestawienia zakwestionowanych świadczeń pieniężnych,* tj. „Tabel" w momencie zapoznawania się przez Stronę z aktami sprawy spowodowane jest przede wszystkim tym, że „Tabele", stanowiące załączniki do decyzji zatorowej nie są „zebranymi dowodami i materiałami", co do których organ ma obowiązek umożliwić stronie postępowania wypowiedzenie się (art. 10 § 1. k.p.a.), ale **stanowią integralną część decyzji, jej „uzasadnienie faktyczne", czyli element ostatecznego rozstrzygnięcia organu** (art. 107 § 1. k.p.a.). W Tabelach karowych wskazane są więc fakty, które organ uznał za udowodnione. Te ustalenia faktyczne w przypadku każdej transakcji handlowej – np. co do daty zapłaty wg umowy albo daty spełnienia świadczenia pieniężnego - opierają

się na dowodach zgromadzonych w postępowaniu w I i II instancji (znanych Stronie postępowania) i ocenie tych dowodów dokonanej przez Prezesa UOKiK.

Obowiązek przekazania przez Prezesa UOKiK rozpatrującego sprawę ponownie *zestawienia zakwestionowanych świadczeń pieniężnych* Strona wiąże z brzmieniem art. 74 u.o.k.k. Strona wskazała bowiem, że *na etapie postępowania w pierwszej instancji, pismem z dnia 3 marca 2023 r. Prezes UOKiK zawiadomił stronę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego i przedstawił uzasadnienie postawionego zarzutu. Kluczowym elementem pisma Prezesa UOKiK z punktu widzenia realizacji prawa strony do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów były tabele – zestawienia zakwestionowanych świadczeń pieniężnych. Na wniosek strony, pismem z dnia 21 marca 2023 r. Prezes UOKiK przedstawił te tabele w formacie .xlsx umożliwiającym faktyczne zapoznanie się z ich treścią i przedstawienie stanowiska. (…) Spółka nie widzi powodu, dla którego na etapie postępowania drugoinstancyjnego Prezes UOKiK nie przedstawił jej – podobnie jak w pierwszej instancji uzasadnienie postawionego zarzutu w tym aktualnego zestawienia zakwestionowanych świadczeń pieniężnych.*

Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 74 u.o.k.k. *Prezes Urzędu, wydając decyzję kończącą postępowanie, uwzględnia tylko zarzuty, do których strony mogły się ustosunkować*. Przepis ten znajduje zastosowanie w postępowaniach zatorowych poprzez art. 13h Ustawy, zgodnie z którym (w brzmieniu znajdującym zastosowanie w niniejszej sprawie) *w postępowaniu stosuje się odpowiednio przepisy art. 51-61, art. 69, art. 71-73, art. 74, art. 77, art. 78 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275)*. Wskazać więc w tym miejscu należy na orzecznictwo, które ukształtowało się także na gruncie innych przepisów posługujących się sformułowaniem o „odpowiednim stosowaniu", z którego wynika, że <u>*odpowiednie stosowanie przepisów może polegać na zastosowaniu przepisu (lub jego części) wprost, z modyfikacją lub nawet na odmowie zastosowania*</u> (np. wyrok NSA z dnia 24 października 2023 r., sygn. akt III FSK 3110/21, Legalis nr 3001621).

Mając to na uwadze nadmienić należy, że postępowania prowadzone przez Prezesa UOKiK uregulowane w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów prowadzone są w swoistym jednoinstancyjnym trybie administracyjnym, a od decyzji Prezesa Urzędu przysługuje Stronie wyłącznie (od razu) odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia.

Jeśli zaś chodzi o administracyjne postępowania zatorowe, to są one dwuinstancyjne. Od decyzji Prezesa UOKiK wydanej w pierwszej instancji przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z tych względów, Prezes UOKiK rozpatrujący sprawę ponownie – tj. w postępowaniu toczącym się z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy - nie stawia stronie postępowania żadnego („nowego") zarzutu. W sprawach zatorowych zarzut nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych jest stawiany i uzasadniany na etapie postępowania w pierwszej instancji, w przypadku Strony miało to miejsce w piśmie – Zawiadomieniu z dnia 3 marca 2023 r.

Zdaniem Prezesa UOKiK odpowiednie stosowanie art. 74 u.o.k.k. w postępowaniu zatorowym oznacza więc, że przedstawienie i uzasadnienie zarzutu stronie danego postępowania jest konieczne wyłącznie na etapie postępowania administracyjnego w pierwszej instancji.

Zwrócić też należy uwagę, że w przypadku Strony w chwili wydania Decyzji nr DZP-28/2023 „zarzut" zastąpiło rozstrzygnięcie - stwierdzenie, że Strona popełniła delikt administracyjny w postaci nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie luty, marzec, kwiecień 2020 r.

Zgodnie z art. 9 k.p.a. *organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków,* jednakże zdaniem Prezesa UOKiK obowiązek informowania stron „o okolicznościach faktycznych i prawnych", o którym mowa w ww. przepisie, nie jest równoznaczny z obowiązkiem informowania Strony przed wydaniem decyzji o konkretnych ustaleniach faktycznych Prezesa UOKiK, co do każdej transakcji handlowej.

Końcowo wskazać należy, że już na etapie postępowania w drugiej instancji Prezes UOKiK – uwzględniając stanowisko Strony przedstawione we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy - przekazał jej wszystkie Tabele karowe w formie arkusza kalkulacyjnego, co miało umożliwić Stronie (jak sama wskazała) *sprawdzenie prawidłowości ustaleń faktycznych w zakresie ustalenia zakwestionowanych przez organ świadczeń pieniężnych oraz skontrolowanie poprawności rozstrzygnięcia organu*. Tabele w formie papierowej (wydrukowane Tabele) stanowiły natomiast załączniki do Decyzji nr DZP-28/2023.

W piśmie z dnia 27 czerwca 2024 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023 – 52-119, tom I) Strona zakwestionowała ustalenia Prezesa UOKiK, co do wybranych transakcji handlowych znajdujących się w Tabelach karowych A, B i H oraz zastrzegła, że „prowadzi dalszą analizę tabel i korzystając z prawa strony do przedstawiania stanowiska w każdym stadium sprawy

będzie przedstawiać swoje stanowisko i składać ewentualne wniosku dowodowe". Dopiero jednak wraz z pismem z dnia 20 marca 2025 r. (karta akt postępowania DWZ 93.11.2023, 240-244, płyta CD, tom I) Strona przedłożyła tabelę A i B, w której zakwestionowała ustalenia faktyczne w zakresie kolejnych transakcji handlowych. **Skarżąca przez cały okres postępowania posiadała więc Tabele karowe zawierające ustalenia Prezesa UOKiK w pierwszej instancji, do tego w edytowalnej formie.**

XXII. Koszty postępowania powstałe w toku postępowania pierwszoinstancyjnego

W punkcie II.1 oraz II.2 kontrolowanej Decyzji, Prezes Urzędu obciążył Stronę **kosztami postępowania w wysokości 1 128,40 złotych** oraz zobowiązał ją do ich zwrotu w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

Przepis art. 13h Ustawy zatorowej nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów art. 77, art. 78 i art. 80 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w przedmiocie kosztów postępowania. Natomiast art. 77 ust. 1 tej drugiej ustawy przewiduje, że w sytuacji, gdy w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Stosownie zaś do art. 263 § 1 i 2 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, koszty doręczenia stronom pism urzędowych, a także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy. Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia. Natomiast na podstawie przepisu art. 80 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Niniejsze postępowanie zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych – tak więc zaistniała materialnoprawna podstawa obciążenia Strony kosztami postępowania. Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji na podstawie art. 263 § 2 k.p.a. zaliczył do kosztów postępowania koszty wysyłanej korespondencji, które wyliczył na kwotę **1 128,40 zł,** kierowanej m. in. do Strony oraz jej kontrahentów, które

były niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy – jako inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy.

Jak już wskazano w pkt XX. niniejszej Decyzji Prezes Urzędu rozpoznając sprawę ponownie ustalił, że w uzasadnieniu Decyzji I zupełnie omyłkowo wskazana została kwota kosztów postępowania pierwszej instancji w wysokości 673,70 zł, natomiast kwota kosztów postępowania w pierwszej instancji w wysokości 1 128,40 zł - jakimi obciążona została Strona postępowania w Decyzji I - jest niższa od sumy kosztów rzeczywiście powstałych w niniejszej sprawie w postępowaniu w pierwszej instancji, czyli 1 206,83 zł.

Niemniej jednak Prezes UOKiK wyjaśnia w tym miejscu, że rozpoznając sprawę ponownie miał na uwadze zakaz orzekania przez organ odwoławczy na niekorzyść strony odwołującej się (zakaz *reformationis in peius*) wynikający z art. 139 k.p.a. Uwzględniając zatem treść art. 139 k.p.a. Prezes Urzędu przyjął za zasadne obciążenie Strony kosztami postępowania w pierwszej instancji w wysokości wskazanej w punkcie II.1 Decyzji Nr DZP - 28/2023 z dnia 20 czerwca 2023 r., tj. 1 128,40 zł.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie utrzymał w mocy postanowienie w sprawie kosztów postępowania zamieszczone w zaskarżonej Decyzji Nr DZP-28/2023 z dnia 20 czerwca 2023 r.

XXIII. Postanowienie w sprawie kosztów postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy

W postępowaniu prowadzonym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy złożonym do Prezesa Urzędu przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu ustalił wysokość kosztów postępowania odwoławczego na łączną kwotę 123,60 złotych.

Na ww. kwotę składają się koszty korespondencji wysłanej do Strony w kwocie 87,20 zł oraz do kontrahentów Strony w kwocie 36,40 zł. Prezes Urzędu kwotę 123,60 zł na podstawie art. 263 § 2 k.p.a. zaliczył do kosztów postępowania jako inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy, które były niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy. Szczegółowe wyliczenie kosztów w kwocie 123,60 zł oraz poszczególnych pozycji składających się na ich wysokość znajduje się w „Spisie kosztów postępowania DWZ" (karta akt postępowania DWZ.93.11.2023 – 246, tom I).

Na podstawie art. 77 ust. 1 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, Strona zobowiązana jest do poniesienia kosztów postępowania i ich zwrócenia Prezesowi Urzędu, w przypadku gdy stwierdzi on w wydanej przez siebie decyzji naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy zatorowej. Obowiązuje zatem zasada obciążania Strony, która naruszyła zakaz ustawowy kosztami postępowania w sprawie prowadzonej w tym przedmiocie (również zainicjowanej wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy), a odstąpienie od nałożenia kosztów postępowania na Stronę dopuszczalne jest wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach (art. 77 ust. 2 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

Zważywszy, że niniejszą decyzją Prezes Urzędu utrzymuje w mocy zaskarżoną Decyzję z dnia 20 czerwca 2023 r., nr DZP-28/2023 w części oznaczonej I.1 – stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez **FCA Poland Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bielsku-Białej** (tj. naruszenie zakazu ustawowego o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy), Prezes Urzędu zobligowany jest do obciążenia Strony kosztami postępowania, powstałymi w postępowaniu odwoławczym.

Podkreślenia wymaga, że Strona postępowania skorzystała z uprawnienia do wywiedzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w wyniku którego Prezes Urzędu prowadząc postępowanie odwoławcze rozpoznaje na nowo sprawę, lecz ze szczególnym uwzględnieniem reguły reformationis in peius z art. 139 k.p.a. – tak więc, koszty postępowania powstałe w przeważającej mierze w związku z uzupełniającym postępowaniem dowodowym (art. 136 § 1 k.p.a.), co do zasady poniesione są także na żądanie i w interesie Strony postępowania, skoro powstały zgodnie z intencją Strony w ramach ponownego rozpoznania sprawy.

W przypadku, gdy w toku postępowania odwoławczego Prezes Urzędu stwierdza, że w ramach postępowania pierwszoinstancyjnego nie zostały ustalone okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, jest obowiązany je ustalić w ramach postępowania dowodowego – co także wywołuje powstanie kosztów postępowania, które obciążają Stronę postępowania.

Podkreślić należy, że wszystkie powstałe koszty zaliczone na poczet kosztów postępowania objętych niniejszym postanowieniem zostały poniesione celowo, zasadnie i w sposób bezpośrednio nakierowany na ustalenie prawidłowego stanu faktycznego w rozpatrywanej

sprawie, a Strona postępowania na mocy obowiązujących przepisów zobligowana jest do ich poniesienia. Wysokość kosztów postępowania w kwocie 123,60 zł została ustalona na podstawie akt postępowania, a ich poniesienie związane było bezpośrednio w rozstrzygnięciem sprawy. Tak więc, koszty te zostały zasadnie zaliczone w poczet kosztów postępowania administracyjnego na mocy art. 263 § 2 k.p.a., a Strona postępowania została zobowiązana do ich zwrotu Prezesowi Urzędu w postanowieniu zamieszczonym w decyzji na podstawie art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 264 § 1 k.p.a.

XXIV. Uiszczenie administracyjnej kary pieniężnej oraz kosztów postępowania

Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy zatorowej środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy zatorowej, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Na podstawie art. 13x ust. 2 Ustawy zatorowej administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Zgodnie z przepisem art. 16 § 1 k.p.a. decyzją ostateczną jest decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną w wysokości **5 615 792,22 złotych** nałożoną przez Prezesa UOKiK, Strona postępowania z siedzibą w Bielsku-Białej zobowiązana jest uiścić **w terminie 30 dni** od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna (tj. od doręczenia niniejszej decyzji), na podany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

FCA Poland Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bielsku-Białej zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego w wysokości **1 128,40 złotych** w terminie **14 dni** od dnia, w którym rozstrzygnięcie w sprawie w/w kosztów stało się ostateczne (tj. od dnia doręczenia niniejszej decyzji, zawierającej postanowienie ostateczne w tym przedmiocie), na wskazany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

Ponadto **FCA Poland Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bielsku-Białej** zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania odwoławczego w kwocie 123,60 **złotych** w terminie **30 dni** od dnia, w którym rozstrzygnięcie w sprawie tych kosztów stało się ostateczne (tj. od dnia doręczenia niniejszej decyzji – tylko w przypadku niewniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od jej doręczenia, zgodnie z pkt. C.9 Pouczenia), na wskazany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

XXV. Pouczenie

A. Uprawnienia przysługujące Stronie względem wydanej decyzji:

1. Decyzja jest ostateczna i w administracyjnym toku instancji nie przysługuje od niej odwołanie lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.[18]
2. **Strona może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.[19]**
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.[20]
4. Wpis stosunkowy od skargi na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
   1) do 10 000 złotych – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 złotych;
   2) ponad 10 000 złotych do 50 000 złotych - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 złotych;
   3) ponad 50 000 złotych do 100 000 złotych - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 złotych;
   4) ponad 100 000 złotych - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 złotych i nie więcej niż 100 000 złotych.[21]
5. Wpis, o którym mowa w pkt 4 powyżej, uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.[22]

[18] Zgodnie z art. 16 § 1 k.p.a.,
[19] Na podstawie art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm. - dalej „p.p.s.a").
[20] Stosownie do art. 54 § 1 p.p.s.a.
[21] Zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535).
[22] Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535).

B. Uprawnienia przysługujące Stronie wobec utrzymanego w mocy postanowienia o kosztach, powstałych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym:

6. Postanowienie o kosztach postępowania powstałych w toku postępowania pierwszoinstancyjnego jest ostateczne i w administracyjnym toku instancji nie przysługuje od niego zażalenie lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.[23]
7. **Strona może wnieść skargę na postanowienie, zamieszczone w pkt. II niniejszej decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia tej decyzji.**
8. Skargę na postanowienie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu, a wpis stały od skargi wynosi 100 złotych[24].

C. Uprawnienia przysługujące Stronie wobec postanowienia o kosztach, powstałych w postępowaniu odwoławczym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy:

9. Od rozstrzygnięcia o kosztach postępowania powstałych w postępowaniu odwoławczym nie służy zażalenie, jednakże, **strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tegoż postanowienia**.
10. **Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na w/w postanowienie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji, w której zostało zamieszczone**.
11. Skargę na postanowienie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu, a wpis stały od skargi wynosi 100 złotych.

D. Uprawnienia przysługujące Stronie w związku z zaskarżeniem aktów do sądu administracyjnego:

12. Strona może wnieść łączną skargę na decyzję administracyjną oraz oba rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, jak również na każdy z tych aktów administracyjnych odrębnie, wnosząc osobne skargi. Strona może także wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na decyzję oraz postanowienie ws. kosztów, powstałych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym – natomiast wobec postanowienia o kosztach powstałych w postępowaniu odwoławczym skorzystać z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, rozpatrywanego wg przepisów dot. zażalenia (pkt. C).

[23] Zgodnie z art. 16 § 1 k.p.a.
[24] Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535).

13. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych w całości lub w części oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika (radcy prawnego, adwokata, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego). Wniosek w tym przedmiocie może zostać złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku. Wniosek ten jest wolny od opłat.[25] Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1, 1a i 2 p.p.s.a.
14. W razie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego Stronie przysługuje wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji w całości lub w części do Organu, który wydał decyzję oraz do sądu. Odmowa wstrzymania wykonania decyzji przez Organ nie pozbawia skarżącego złożenia wniosku do sądu.[26]

E. Uiszczenie administracyjnej kary pieniężnej oraz zwrot kosztów postępowania:

15. Stosownie do treści art. 13x Ustawy zatorowej:
    1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy zatorowej, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
    2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy zatorowej, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
    3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy zatorowej, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
    4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy zatorowej, odsetek nie nalicza się.
16. Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a. Strona zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania w terminie oraz w sposób, określony w wydanym postanowieniu. Nieuiszczone w terminie koszty postępowania podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (art.265 k.p.a.).

XXV. Wykaz załączników do decyzji:

Załącznik nr 1 - Tabela A.1 Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły [informacja prawnie chroniona]

[25] Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.
[26] Zgodnie z art. 61 p.p.s.a.

Załącznik nr 2 - Tabela B.1 Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 3 - Tabela C.1 Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 4 - Tabela D.1 Świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 5 - Tabela E.1 Świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 6 - Tabela H.1 Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem,[informacja prawnie chroniona], których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 7 - Tabela I.1 Świadczenia pieniężne spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem,[informacja prawnie chroniona],

Załącznik nr 8 - Tabela J.1 Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem w formie potrącenia, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowej ustaliły w [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 9 - Tabela K.1 Świadczenia pieniężne spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, dla których Strona w piśmie z dnia 13.06.2022 r. przedłożyła szczegółowe wyjaśnienia w których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 10 - Tabela L.1 Świadczenia pieniężne po części spełnione w terminie, a po części spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego Strony transakcji handlowej ustaliły w [informacja prawnie chroniona]

Załącznik nr 11 - Tabela W.1 Świadczenia pieniężne wyłączone z postępowania w wyniku ustań poczynionych w związku z ponownym rozpatrzeniem sprawy.

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Radosław Ciołek
Dyrektor
Departamentu Wsparcia Postępowań
w Sprawach Zatorów Płatniczych
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Niniejsza decyzja nie podlega doręczeniu w trybie art. 4 i 5 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), w związku z art. 147 ust. 5 tej ustawy i w konsekwencji zostanie doręczona przesyłką rejestrowaną, o której mowa w art. 3 pkt 23 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640).

Otrzymuje:

1) [informacja prawnie chroniona];
2) aa.